

јануар, фебруар, март 2024.

КЊИГА ПСАЛАМА

1. Како читати Псалме.....	5
2. Учи нас да се молимо	13
3. Господ царује	21
4. Господ чује и избавља.....	29
5. Певање Господње песме у туђој земљи	37
6. Ја ћу устати.....	45
7. Милост је Твоја до небеса	53
8. Мудрост за праведно живљење	61
9. Блажен који иде у име Господње	69
10. Поуке из прошлости.....	77
11. Чежња за Богом на Сиону.....	85
12. Богослужење које никад не престаје.....	93
13. Чекај на Господа.....	101

КЊИГА ПСАЛАМА

Аутор: Драгослава Сантрач

Број 1/2024.

Припрема:

Хришћанска адвентистичка црква, Одељење за суботну школу
www.subotnaskola.org

Одјовара: Желимир Станић, Београд, Радослава Грујића 4

Превод: Тамара Бабић

Лектура: Мирјана Ђерић

Прелом: Гордана Ардељан

Издаје: »Препород«, Београд

За издавача: Саша Тодоран, 11000 Београд, Радослава Грујића 4

Тираж: 2.100

За интерну употребу

Табеле припрема Одељење за суботну школу

© [2023] Генерална конференција Хришћанске адвентистичке цркве*. Сва права придржана. Ниједно лице или установа не може да мења, преправља, прилагођава, преводи, репродукује или објављује ниједан део библијске поуке без претходног писменог одобрења Генералне конференције Хришћанске адвентистичке цркве*. Одељенске службе Генералне конференције Хришћанске адвентистичке цркве* су овлашћене да се побрину за превод библијске поуке, у складу са посебним смерницама. Ауторска права таквих превода и њихово објављивање и даље су у надлежности Генералне конференције. Изрази »Хришћанска адвентистичка«, »Адвентистичка« и лого са пламеном су регистроване ознаке Генералне конференције Хришћанске адвентистичке цркве* и не могу се користити без претходног одобрења Генералне конференције.

Псалми су библијске молитве и химне без премца. Изговарани у тренуцима слављења Бога, у радости, тузи и очајању, рецитовани или певани приватно и јавно, од стране лаика, царева, песника и свештеника, потекли од праведника али и покајаних грешника, Псалми су служили као молитвеник и песмарица многим генерацијама верника.

Своју изразиту улогу псалми дугују томе што, за разлику од већег дела Библије који се обраћа нама, они говоре уместо нас и са нама. Псалми су извор благослова, наде и пробуђења, водич за преиспитивање себе и размишљање о Божјој величини, нешто што нам пружа олакшање кад вапимо из дубина и буди у нама жељу за новим предањем Богу. Зато не изненађује што многи људи у псалмима препознају личне емоције и искуства, и усвајају их као сопствене молитве. Лутер веома дирљиво говори о псалмима: „Где би се могле наћи племениције речи којима би се изразила радост него у псалмима прослављања и захвалности? Преко њих можете завирити у срца свих светих, као да посматрате неки пријатан врт или зурите у небо... Или, где би се могле наћи дубље, скрушеније, жалосније речи којима би се изразила туга него у псалмима тужбалицама? У њима проничете у срца свих светих, као да посматрате смрт или зурите у пакао, тако су мрачни и суморни призори које за собом остављају несталне сенке Божјег гнева... Због свега тога, може се лако разумети зашто је Књига псалама омиљена књига свих светих. Јер сваки човек у свакој прилици у њој може наћи псалме који одговарају његовим потребама, које сматра тако прикладним за себе, као да се ту и налазе само ради њега. Ни у једној другој књизи не могу се наћи речи које би им биле равне, или би их превазишле.“ – Martin Luther, *Martin Luther: Selections From His Writings*, ed. John Dillenberger (New York: Anchor Books, 1962), pp. 39, 40.

Да бисмо искусили снагу псалама која може да преобрази живот, позвани смо да их певамо и изговарамо у својим молитвама, као што су то чиниле генерације верника који су користили псалме да упуте

своје похвале, молбе, исповести, јадиковке, и да изразе захвалност сувереном Богу благодати и правде.

Треба ли, дакле, да проучавамо псалме? Као и остатак Светог писма, Псалми су написани у свом специфичном историјском, телолошком и књижевном контексту. Задатак проучавања псалама је да њихов јединствени свет приближи савременој публици. Морамо истаћи и то да, осим што представљају молитве Божјег народа, па чак и молитве које је Исус изговарао као утеловљени Господ, псалми су такође и молитве о Исусу. Они су Божје откривење човечанству. Други задатак проучавања псалама је, према томе, да из њих сазнамо шта је све Бог учинио, шта још увек чини и шта ће тек учинити за овај свет преко Исуса Христа.

Мада Псалми представљају збирку од 150 песама, та збирка нипошто није тако насумична као што се то можда чини. Псалми сведоче о духовном путовању које представља заједничко искуство многе Божје деце. То путовање почиње вером која је чврсто заснована и утврђена на Божјој сувереној владавини, у оквиру које се добро награђује, а зло кажњава. Међутим, како будемо напредовали у свом проучавању, видећемо шта се дешава када добро уређени свет вере бива изазван и угрожен од стране зла. Тада се намећу питања: Да ли Бог још увек влада? Како верници могу да певају песму Господњу у туђој земљи?

Наша жеља и молитва је да нас псалми оснаже на нашем животном путовању и да се, преко њих, свакодневно, сретнемо са Богом срцем к срцу, све до дана када ћемо угледати Исуса Христа лицем к лицу.

Драгослава Сантрач, са докторатом из области Старог завета, главни је уредник Енциклопедије адвентиста седмог дана при седишту Генералне конференције наше цркве. Она је аутор књиге која се бави текстовима Псалми 76-150 у оквиру Међународног библијског коментара адвентиста седмог дана (*Seventh-day Adventist International Bible Commentary*).

КАКО ЧИТАТИ ПСАЛМЕ

Текстови за проучавање у току седмице: 1. Дневника 16,7; Немија 12,8; Псалми 25,1-5; Псалми 33,1-3; Римљанима 8,26.27; Псалми 82,8; Псалми 121,7.

Текст за памћење: „И рече им: ово су ријечи које сам вам говорио још док сам био с вама, да све треба да се сврши што је за мене написано у закону Мојсијеву и у пророцима и у псалмима. Тада им отвори ум да разумију писмо“ (Лука 24,44.45).

Псалми су вековима били молитвеник и песмарица и за Јевреје и за хришћане. Мада се претежно састоје од речи које је псалмиста лично упућивао Богу, Псалми ипак не потичу од смртних људи, већ од Бога који их је надахњивао у њиховим размишљањима.

Заиста, Господ их је надахнуо да запишу то што су записали, и то је разлог зашто нам, као у целом Светом писму (2. Петрова 1,21), Бог у Псалмима проговара посредством својих слугу и свог Духа. Исус, апостоли и писци Новог завета цитирали су Псалме и позивали се на њих као на Свето писмо (Марко 12,10; Јован 10,34.35; Јован 13,18). Псалми су, дакле, Реч Божја исто тако сигурно као што су то и Прва књига Мојсијева и Посланица Римљанима.

Псалми су написани у виду јеврејске поезије од стране различитих аутора из древног Израела, тако да одражавају њихов посебан свет, колико год да су њихове поруке универзалне. Прихватање Псалама као Божје Речи и обраћање посебне пажње на њихове поетске карактеристике, као и на њихов историјски, теолошки и литургијски контекст, од суштинског је значаја за разумевање њихових порука, које из прошлости удаљене хиљаде година сежу до данашњег времена.

*Проучите поуку за ову седмицу да бисте се припремили за суботу, 6. јануар.

ПСАЛМИ У БОГОСЛУЖЕЊУ ДРЕВНОГ ИЗРАЕЛА

Прочитајте следеће текстове: 1. Дневника 16,7; Немија 12,8; Псалми 18,1; Псалми 30,1; Псалми 92,1; Псалми 95,2; Псалми 105,2; Колошанима 3,16 и Јаков 5,13. Које су околности довеле до писања појединих псалама? Када је Божји народ користио Псалме?

Псалми су састављани за употребу приликом личног или заједничког богослужења. Певани су као химне током богослужења у храму, као што сугеришу музичке напомене у вези са инструментима (Псалми 61,1), мелодијом (Псалми 9,1) и хоровођама (Псалми 8,1).

Наслов Књиге псалама у јеврејској Библији, техилим, „похвале“, одражава њену главну сврху, а то је да хвали Бога. Наслов Књиге псалама на нашем језику потиче од грчке речи псалмои, која се помиње у Септуагинти, раном преводу јеврејске Библије на грчки језик (из другог и трећег века пре н. е.).

Псалми су били неизоставни део израелског богослужења. На пример, коришћени су приликом посвећења храма, верских празника, процесија и доношења ковчега завета у Јерусалим.

„Песме за пењање“ (Псалми 120-134), такође познате и као ходочасничке песме, традиционално су певане приликом путовања у Јерусалим на три главна годишња празника (2. Мојсијева 23,14-17). „Египатски халел“ (Псалми 113-118) и „велики халел“ (Псалми 136) певани су током три главна годишња празника, као и приликом празника Младине и посвећења храма. Египатски халел заузима значајно место у пасхалној церемонији. Псалми 113 и 114 певани су на почетку пасхалног оброка, а Псалми 115-118 на крају (Матеј 26,30). „Дневни халел“ (Псалми 145-150) био је саставни део свакодневних молитава приликом јутарње службе у синагоги.

Псалми нису само пратили богослужење народа већ су га и поучавали како да слави Бога у светилишту. Исус се молио речима 22. Псалма (Матеј 27,46). Псалми су такође имали значајно место у животу ране цркве (Колошанима 3,16; Ефесцима 5,19).

Мада ми, наравно, не славимо Бога у неком земаљском светилишту какав је био израелски храм, како можемо користити Псалме у сопственом богослужењу, било у приватном или друштвеном окружењу?

УПОЗНАЈМО ПСАЛМИСТЕ

Цар Давид, чије се име појављује у наслову већине псалама, активно је учествовао у организовању литургије израелског богослужења. Он је описан као „љубак у пјесмама Израилевим“ (2. Самуилова 23,1). Нови завет потврђује да је Давид аутор разних псалама (Матеј 22,43-45; Дела 2,25-29.34.35; Дела 4,25; Римљанима 4,6-8). Осим тога, бројни псалми су састављени и од стране храмских музичара, иначе левита – на пример, 50. Псалам и Псалме 73-83 саставио је Асаф; 42. Псалам, Псалме 44-49, Псалме 84-85 и Псалме 87-88 синови Корејеви; 88. Псалам такође и Еман од дома Зарина; а 89. Псалам Етан од дома Зарина. А осим њих, псалме су писали и Соломон (72. и 127. Псалам) и Мојсије (90. Псалам).

Прочитајте следеће текстове: Псалми 25,1-5; Псалми 42,1; Псалми 75,1; Псалми 77,1; Псалми 84,1.2; Псалми 88,1-3 и Псалми 89,1. Шта нам ти псалми откривају о искуствима кроз која су пролазили њихови аутори?

Свети Дух је надахњивао псалмисте и користио њихове таленте у служби Богу и њиховој заједници вере. Псалмисти су били људи искреног посвећења и дубоке вере, а опет склони да се обесхрабре и падну у искушење као и сви ми. Мада су написани пре много времена, псалми свакако одражавају и нешто од онога што ми данас доживљавамо.

„Нек изађе преда те молитва моја, пригни ухо своје к јауку мојеви; јер је душа моја пуна јада, и живот се мој примаче паклу“ (Псалми 88,2.3). То је вапај неке душе из двадесет првог века у истој мери као и неке од пре 3.000 година.

Неки псалми помињу тешкоће, неки се усредсређују на радости. Псалмисти су призивали Бога да их спасе, али су доживљавали и Његову незаслужену наклоност. Славили су Бога због Његове верности и љубави, и заклињали Му се на беспоговорну оданост. Псалми су, према томе, сведочења о божанском искупљењу и знамења Божје благодати и наде. Псалми преносе божанско обећање свима који вером прихвате Божји дар опроштења и новог живота. Ипак, у исто време, они не покушавају да забашуре, прикрију или омаловаже тешкоће и патње које преовлађују у овом палом свету.

Како можемо црпети наду и утеху из сазнања да су се чак и верни људи, попут псалмиста, борили са нечим од онога са чим се и ми данас боримо?

ПЕСМА ЗА СВАКУ ПРИЛИКУ

Прочитајте следеће текстове: Псалми 3; Псалми 33,1-3 и Псалми 109,6-15. О којим различитим аспектима људског искуства ти псалми говоре?

Псалми чине заједницу верних свесном пуног опсега људског искуства, и показују да верни могу да славе Бога у свакој животној прилици. У њима видимо следеће:

(1) Химне које величају Бога због Његовог величанства и силе показане приликом стварања. (2) Псалме захвалности који изражавају дубоку захвалност за Божје изобилне благослове. (3) Жалопојке које представљају свесрдне вапаје Богу за избављење из невоље. (4) Псалме мудрости који пружају практичне смернице за праведан живот. (5) Царске псалме који указују на Христа – сувереног Цара и Избавитеља Божјег народа. (6) Историјске псалме који подсећају на прошлост Израела и истичу Божју верност и неверност Израела, како би поучили будуће генерације да не понављају грешке својих предака, већ да се уздају у Бога и остану верни Његовом завету.

Поезија Псалама показује изразиту моћ да привуче пажњу читаоца. Мада се неке од тих поетских фигура изгубе у преводу, још увек можемо, и на свом матерњем језику, да сагледамо многе од њих.

1. Паралелизам подразумева комбиновање симетрично састављених речи, фраза или мисли, што доприноси бољем разумевању одговарајућих израза. На пример: „Благосиљај, душо моја, Господа, и све што је у мени свето име његово“ (Псалми 103,1). У овом паралелизму, израз „душо моја“ одговара изразу „све што је у мени“, дакле, односи се на читаво човеково биће.
2. Сликвити језик користи фигуративно изражавање да би оставио снажан утисак на физичка чула читаоца (на пример, Божји заклон се пореди са „сјеном крила /Његових/“ (Псалми 17,8).
3. Меризам дочарава целину користећи пар супротстављених појмова. Израз „дању вичем и ноћу пред тобом“ означава плакање (викање) без престанка (Псалми 88,1, италики додат).
4. Игре речи користе поједине изразе који слично звуче да би истакле одређену духовну поруку. У тексту Псалми 96,4.5 од јеврејских израза *'елохим*, „богови“, и *'елилим*, „идол“, ствара се игра речи, која преноси поруку да су богови околних народа само привидно *'елохим*, „богови“, а у ствари су само *'елилим*, „идоли“.

Конечно, реч „селах“ означава кратак прекид (интерлудијум), било као позив да се застане и размисли о поруци одређеног одељка псалма, или да се промени музичка пратња (Псалми 61,4).

НАДАХНУТЕ МОЛИТВЕ

Прочитајте следеће текстове: 2. Самуилова 23,1.2 и Римљанима 8,26.27. Чему нас ти текстови уче у вези са молитвом?

Псалми су надахнуте молитве и славопоји Израела, тако да се у њима Божји глас меша са гласом Његовог народа. Псалми, дакле, претпостављају динамику живог односа са Богом.

Псалмисти се Богу обраћају лично, речима: „Боже мој“, „Господе“, и „царе мој“ (Псалми 5,2; Псалми 84,3). Они често преклињу Бога: „Чуј“ (Псалми 5,1), „слушај молитву моју“ (Псалми 39,12), „види“ (Псалми 25,18), „услиши ме“ (Псалми 102,2), и „избави душу моју“ (Псалми 6,4). То су очигледно речи некога ко се моли Богу.

Изузетна лепота псалама као молитава и славопоја лежи у чињеници да су они заправо Божја Реч изражена у виду побожних молитава и славопоја верника. Псалми, отуда, пружају Божјој деци тренутке посебне блискости, као што је описано у тексту Римљанима 8,26.27: „А тако и Дух помаже нам у нашијем слабостима: јер не знамо за што ћемо се молити као што треба, него сам Дух моли се за нас уздисањем неискazанијем. А онај што испитује срца зна што је мисао Духа, јер по вољи Божијој моли се за свете.“

И Исус је такође цитирао псалме, као што видимо у тексту Лука 20,42.43, где Он директно наводи текст Псалми 110,1: „Сам Давид говори у псалтиру: рече Господ Господу мојему: сједи мени с десне стране, док положим непријатеље твоје за подножје ногама твојима.“

Мада су неки псалми поникли на темељу конкретних историјских догађаја, искустава самих псалмиста, као и доживљаја Израела као народа – или се позивају на њих – ипак, духовна дубина псалама покрива мноштво животних прилика и превазилази све културне, верске, етничке и полне границе. Другим речима, кад читате псалме, видите да они изражавају наду, захвалност, страх, гнев, тугу и жаљење – све оно са чим су се људи суочавали свугде у свету, у свако време, без обзира на њихове животне околности. Они се обраћају свима нама, језиком нашег личног искуства.

Шта нам чињеница да је Исус цитирао псалме говори о важности коју би они могли да имају у нашем личном верском искуству?

СВЕТ ПСАЛАМА

Прочитајте следеће текстове: Псалми 16,8; Псалми 44,8; Псалми 46,1; Псалми 47,1.7; Псалми 57,2; Псалми 62,8; Псалми 82,8 и Псалми 121,7. Које је место Бог заузимао у животу псалмиста?

Свет Псалама усредсређен је у потпуности на Бога – он настоји да, кроз молитву и славопој, сва животна искуства подреди Богу. Бог је суверени Створитељ, Цар и Судија целе земље. Он обезбеђује све што је Његовој деци потребно. Према томе, Њему се може веровати у сваком тренутку. Чак и Божји непријатељи питају: „Гдје ти је Бог?“, када Божји народ наизглед доживљава неуспех (Псалми 42,10). Као што је Господ увек присутан и никад не изневерава свој народ, тако и Божји народ увек има Бога у виду. У крајњој линији, Псалми предвиђају да ће доћи време када ће сви народи и цео створени свет обожавати Бога (Псалми 47,1; Псалми 64,9).

Средишње место које Бог има у животу верника доводи до тога да и богослужење има средишње место у њиховом искуству. Богослужење током којег су коришћени Псалми, суштински се разликовало од богослужења према схватањима многих људи данас, јер је богослужење у библијској култури било природно и неоспорно средиште живота целе заједнице. Дакле, све што се дешавало у животу Божјег народа, и добро и лоше, неизбежно је налазило свој израз током богослужења. Бог чује псалмисту, где год да се он налази, и одговара му у најбоље време које сам одреди (Псалми 3,4; Псалми 18,6; Псалми 20,6).

Псалмиста је свестан да се Божје пребивалиште налази на небу, али у исто време, Бог борави и на Сиону, у светилишту међу својим народом. Бог је, дакле, у исто време близу и далеко, свуда, и у свом храму (Псалми 11,4), и скривен (Псалми 10,1) и откривен (Псалми 41,12). У Псалмима су обједињене те Божје особине које се наизглед узajмно искључују. Псалмисти су разумели да су близина и удаљеност неодвојиве унутар истинског Божјег бића (Псалми 24,7-10). Разумели су динамику те духовне тензије. Њихова свест о Божјој доброти и присуству, усред свега што су искусили, била је то што је јачало њихову наду док су чекали да Бог интервенише, како год и кад год Он то пожели.

Како нам Псалми могу помоћи да схватимо да Бога не можемо ограничити само на одређене аспекте нашег постојања? У којим областима свог живота евентуално покушавате да држите Господа на одстојању?

ЗА ДАЉЕ ПРОУЧАВАЊЕ

У књигама Елен Г. Вајт прочитајте следећа поглавља: „Храм и његово посвећење“, Историја пророка и царева, стр. 35-50 (оригинал) и „Благослови музике“, Порука младима, стр. 291, 292 (оригинал).

Библијски Псалтир састоји се од 150 псалама, који су груписани у пет књига: Књига I (Псалми 1-41), Књига II (Псалми 42-72), Књига III (Псалми 73-89), Књига IV (Псалми 90-106) и Књига V (Псалми 107-150). Та подела потиче из ране јеврејске традиције и одговара подели Петокњижја.

Књига Псалама пружа доказ и о неким већ постојећим збиркама Псалама: збирка Корејевих синова (Псалми 42-49, 84, 85, 87, 88), збирка Асафових синова (Псалми 73-83), Песме за пењање (Псалми 120-134), и Алелуја псалми (Псалми 111-118, 146-150). Текст Псалми 72,20 сведочи и о мањој збирци Давидовх псалама.

Мада је већина псалама повезана са временом цара Давида и ране монархије (десети век пре н.е.), збирка је наставила да расте и током наредних векова: у време поделе царства, у изгнанству и у поствавилонском периоду. Могуће је да су јеврејски писари под вођством Јездре спојили постојеће мање збирке псалама у једну књигу када су радили на успостављању служби у новом храму.

Међутим, чињеница да су писари објединили књигу Псалама ничим не умањује њено божанско надахнуће. Ти писари су, као и псалмисти, били одане Божје слуге, и Бог је управљао њиховим делом (Јездра 7,6.10). Божанско-људска природа псалама може се упоредити са сједињењем божанског и људског приликом утеловљења Господа Исуса Христа. „Али Библија, са својим од Бога даним истинама, које су изражене људским језиком, представља сједињење божанског и људског. Такво сједињење постојало је у природи Исуса Христа, који је био Божји Син и Син човечији. Тако се и на Библију односи исто оно што се односило на Христа, да 'ријеч постаде тијело и усели се у нас.'“ – Елен Г. Вајт, *Велика борба*, стр. 8 (оригинал).

ПИТАЊА ЗА РАЗГОВОР:

1. Шта значи то да су псалми божанско-људске молитве и химне? Како нам та идеја, колико год била тешка за разумевање, помаже да сагледамо блискост какву Бог жели да има са својим народом? Како нам то, на својеврстан начин, открива колико је Бог близак људском роду, и сваком од нас појединачно?
2. Разговарајте у разреду о тренутку кад сте у Псалмима нашли нешто што се односило конкретно на вашу тадашњу ситуацију. Какву вам је утеху и наду то пружило?

УЧИ НАС ДА СЕ МОЛИМО

Текстови за проучавање у току седмице: Псалми 105,5; Колошанима 3,16; Јаков 5,13; Псалми 44; Псалми 22; Псалми 13; Псалми 60,1-5.

Текст за памћење: „И кад се мољаше Богу на једном мјесту па преста, рече му неки од ученика његовијех: Господе! научи нас молити се Богу, као што и Јован научи своје ученике“ (Лука 11,1).

Међу неким хришћанима преовлађује уверење да је само спонтана, ненаучена молитва права молитва. Међутим, видимо да су Исусови ученици били неизмерно благословени када су затражили од Исуса да их научи како да се моле. Осим тога, Бог је ставио молитвеник, Псалме, у само срце Библије, не само да би нам показао како се Божји народ у стара времена молио, већ и да би нас научио како да се ми данас молимо.

Од најранијих времена, псалми су обликовали молитве Божјег народа, укључујући Исусове молитве (1. Дневника 16,7,9; Немија 12,8; Матеј 27,46; Ефесцима 5,19). Ове седмице размотрићемо улогу псалама у помагању Божјем народу да се одржи на свом животном путовању и да расте у односу са Богом. Треба имати на уму да су псалми молитве и да су као такви непроцењиви, не само због теолошког увида који нам пружају, већ и због начина на који могу да обогате и преобразе наше појединачне и заједничке молитве.

Изговарање псалама у молитви помогло је многим верницима да успоставе и одрже редован и испуњен молитвени живот.

Дакле, у току ове седмице наставићемо да проучавамо псалме, посебно у контексту оних тренутака када нам не иде баш најбоље у животу.

*Проучите поуку за ову седмицу да бисте се припремили за суботу, 13. јануар.

НЕГОВАЊЕ УПОТРЕБЕ ПСАЛАМА У МОЛИТВИ

Прочитајте следеће текстове: Псалми 105,5; Колошанима 3,16 и Јаков 5,13. Које место Псалми заузимају у верниковом искуству богослужења?

Једноставан начин на који можемо увести псалме у свој свакодневни живот јесте да сваког дана посветимо време читању једног псалма, почевши од првог, а онда да пратимо редослед дат у Псалтиру. Други начин је да читамо псалме који одговарају нашој тренутној ситуацији, каква год она била – постоје псалми оплакивања, псалми заједничких јадиковки, псалми захвалности, химне, покајнички псалми, псалми мудрости (тражење Божје мудрости и вођства), историјски псалми, псалми који изражавају гнев и огорченост, и ходочаснички псалми. Током овог тромесечја, осврнућемо се на многе од њих и проучаваћемо псалме у контексту у ком се појављују.

Како, дакле, треба читати Псалме?

Најпре прочитајте псалам, уз једноставно размишљање, а затим се помолите. Размишљање о псалму подразумева разматрање његових различитих аспеката – начина на који се псалмиста обраћа Богу и његових разлога за молитву. Запитајте се у ком смислу ваша ситуација одговара искуству псалмисте и како би тај псалам могао да вам помогне да јасно изразите сопствено искуство. Бићете запањени колико често ћете моћи да се повежете са оним што сте прочитали и да се препознате у томе.

Ако вас нешто у псалму мучи, размислите, на пример, да ли тај псалам исправља ваше тренутне лажне наде у вези с нечим са чим се суочавате. Размислите о поруци тог псалма у светлу Христове личности, Његовог спасоносног дела и дугорочне наде коју нам Христово дело нуди. Као што знамо, или би требало да знамо, увек је добро да све у Библији сагледавамо у светлу Христа и крста.

Такође, потражите нове мотиве за молитву које вам тај псалам пружа и размислите о њиховом значају за вас лично, за вашу цркву и овај свет. Тражите од Бога да своју Реч утисне у ваш ум и срце. Ако псалам одговара ситуацији некога кога познајете, посредујте у молитви за ту особу. У суштини, псалми покривају много животних аспеката, и ми можемо бити увелико обогаћени ако их читамо и ако упијамо у своје срце оно што нам говоре.

Шта значи допустити да се „ријеч Христова... богато усели међу вас“ (Колошанима 3,16)? Зашто је читање Библије први и најбитнији корак у том искуству?

УЗДАЊЕ У ВРЕМЕ НЕВОЉЕ

Сви хришћани су искусили и добро знају за тренутке очајања и патње, тренутке када су се питали шта то Господ ради, или зашто дозвољава да им се то дешава. И сами псалмисти пролазили су кроз нешто слично. А они су, посредством божанског надахнућа, и забележили то што су доживели.

Прочитајте текст Псалми 44. Шта нам он говори и зашто је то битно за вернике сваког времена?

Избор псалама прикладних за црквено богослужење често одражава нашу искључивост кад је реч о расположењима и речима које смо спремни да искажемо у нашим заједничким молитвама. Такво сужавање избора може бити показатељ наше неспособности или устручавања да поменемо и мрачне реалности живота. Мада се понекад, кад нас задеси патња, осећамо као да Бог према нама поступа неправедно, ипак не сматрамо прикладним да те своје мисли изразимо током јавног богослужења, па чак ни у тајној молитви.

То устручавање могло би довести до тога да нам промакне прави смисао богослужења. Пропуштање да искрено и отворено изразимо своја осећања и ставове пред Богом у молитви често нас оставља у ропству сопствених осећања. То нас такође спречава да с поверењем и уздањем приступимо Богу. Међутим, изговарање псалама у молитви, пружа нам сигурност да се, током молитве и богослужења, од нас не очекује да искључујемо и поричемо сопствено искуство.

Псалам 44, на пример, може да помогне верницима да слободно и на прави начин изразе како се осећају када страдају иако су недужни. Када се моле над псалмима, људи могу лакше да искусе слободу изражавања током молитве. Псалми нам пружају речи које нити успевамо да нађемо нити се усуђујемо да изговоримо. „Не отступи натраг срце наше, и стопе наше не зађоше с пута твојега. Кад си нас био у земљи змајевској, и покривао нас сјеном смртнијем“ (Псалми 44,18.19).

Запазите, међутим, како 44. Псалам почиње. Његов писац говори о томе како је Бог, у прошлости, учинио велике ствари за свој народ. Зато се он узда у Бога, а не „у лук свој“ (Псалми 44,6).

Упркос томе, невоље ипак погађају Божји народ. Списак јада и жалопојки дугачак је и болан. Али и поред свега тога, псалмиста вапи да их Бог избави, и то да их „избави... ради милости своје“ (Псалми 44,26). Односно, чак и усред невоље, он је свестан реалности Божјег постојања и Његове љубави.

Како вам ослањање на прошла времена, када се Божје присуство осећало веома јасно, може помоћи да се носите са временима у којима вас невоље наводе на помисао да је Бог далеко?

ПСЛАМ ОЧАЈАЊА

Изговарање псалама у молитви има и друге предности осим што омогућава верницима да слободно изразе своје молитве. Псалми доводе њихово искуство у склад са Божјим стандардима, и чине га подношљивим, уносећи наду и сигурност у Божје присуство.

Прочитајте текст Псалми 22. Шта можемо научити на основу тог псалма кад је реч о поверењу у Бога усред велике патње?

Изрази туговања у стиху Псалми 22,1 могу помоћи ожалашћеним људима да изразе свој бол и осећај усамљености: „Боже, Боже мој! зашто си ме оставио удаљивши се од спасења мојега, од ријечи вике моје?“

Те речи су, наравно, постале познате међу хришћанима, јер их је и сам Исус, док је био на крсту, изговорио, показујући нам колико су псалми били суштински битни за Његово лично искуство (видети Матеј 27,46).

Међутим, чак и усред патњи и искушења, изговорене су и следеће речи: „Казујем име твоје браћи; усред скупштине хвалићу те“ (Псалми 22,22).

Другим речима, иако се таква осећања можда не подударају са његовом тренутном дилемом, псалмиста и даље изражава своју веру у Бога, и изјављује да ће, без обзира на све, и даље славити Бога.

Поента је у томе да нас псалми, дајући нам речи којима треба да се молимо, уче да уперимо поглед даље од своје тренутне ситуације и да, вером, гледамо на време када ће наш живот бити обновљен Божјом благодаћу.

На тај начин, изговарање псалама у молитви доводи вернике до нових духовних хоризоната. Псалми допуштају верницима да изразе своја осећања и схватања, али их не остављају тамо где се тренутно налазе, већ их наводе да своје бреме бола, разочарања, беса и очаја одбаце пред Богом и да се ослоне на Њега, без обзира на околности.

Помак од јадиковке ка славопоју, што се може уочити у многим псалмима, указује на духовни преображај који верници доживљавају када приме божанску благодат и утеху током молитве.

Како можемо научити да гледамо даље од својих непосредних искушења и да се уздамо у Божју доброту, са чиме год да се тренутно суочавамо?

ОД ОЧАЈАЊА ДО НАДЕ

Сви смо се вероватно суочили са тренуцима кад нам је изгледало да је присуство Бога веома далеко од нас. Ко није понекад помислио: Како је ово могло да се догоди?

Псалмисти, људи попут нас осталих, суочавали су се сигурно са сличним стварима. Мада је тачно да нас понекад наши греси доводе у невољу, у другим приликама то нам изгледа као велика неправда, и чини нам се да нисмо заслужили то са чим се суочавамо. А опет, ко се није понекад тако осећао?

Прочитајте текст Псалми 13. Која два преовлађујућа расположења можете да препознате у том псалму? Шта мислите, која је одлука довела до тако крупне промене у размишљањима псалмисте?

„Докле ћеш ме, Господе, сасвијем заборављати? докле ћеш одвраћати лице своје од мене?“ (Псалми 13,1). И поново, ко није понекад гајио такве мисли, колико год погрешне оне биле? (Да ли Бог икада заборавља икога од нас?)

Дакле, 13. Псалам нас упућује у то како да избегнемо још једну уобичајена грешку, а то је да се у молитви усредсредимо на себе и своје проблеме. Тај псалам може да преобрази начин на који се молимо, јер нас наводи да се поново уверимо у поуздану и непроменљиву природу Божјег односа према Његовом народу.

Тачно је да овај псалам почиње јадиковањем и жалбама, али се тако не завршава. И то је оно што је кључно.

Псалам нас наводи на свесну одлуку да се ослонимо на Божју искупитељску силу (Псалми 13,5), да би наш страх и стрепња (Псалам 13,1-4) постепено уступили место Божјем спасењу, и да бисмо почели да доживљавамо промену од јадиковке до славопоја, од очаја до наде (Псалми 13,5,6).

Међутим, само понављање речи псалама, без удубљивања у њихово значење, неће довести до аутентичног преображаја, што је заправо циљ њихове употребе. Када се молимо изговарајући псалме, треба да тражимо Светог Духа, да нам омогући да и поступамо на начин који псалам захтева. Псалми су Божја Реч којом се карактер и поступци верника мењају, а не обична информација. Божјом благоудању, обећања из псалама остварују се у животу верника. То значи да Божјој Речи допуштамо да нас обликује по Његовој вољи и да нас уједини са Христом, који је савршено испунио Божју вољу, и који се, као утеловљени Син Божји, такође молио речима псалама.

Како вас искушења могу приближити Богу? А зашто би, ако нисте пажљиви, могла и да вас одгурну од Њега?

О, ОБНОВИ НАС ПОНОВО

Прочитајте текст Псалми 60,1-5. Шта мислите, под којим околностима би овај псалам био прикладна молитва? Како можемо имати користи од псалама тужбалица чак и у радосним периодима живота?

На псалме тужбалице углавном се гледа као на молитве људи који пролазе кроз неки тежак период, било у физичком, психичком или духовном смислу. Или у сваком смислу.

Међутим, то не значи да треба избегавати ове псалме, чак и у добрим временима. Понекад нема никаквих додирних тачака између речи неког псалма и садашњег искуства верника. Ипак, псалми тужбалице могу бити од користи и верницима који тренутно не пролазе ни кроз какве невоље.

Прво, они нас чине свеснијим да је патња део општег људског искуства и да погађа и праведне и зле. Псалми нас уверавају да Бог има контролу над догађајима, и да нам даје снагу и решења у тренуцима невоље. Чак и у овом псалму, чак и усред невоље („Затресао си земљу“, Псалми 60,2), псалмиста показује непоколебљиву наду у Божје избављење.

Друго, псалми тужбалице уче нас саосећању према страдалницима. Када изражавамо своју срећу и захвалност Богу, посебно у јавном домену, морамо имати у виду и оне мање срећне од нас. Наравно, можда је нама сада добро, али ко од нас не зна за људе, којих има свуда око нас, а који страшно пате? Изговарање таквих псалама у молитви може нам помоћи да не заборавимо оне који пролазе кроз тешкоће. Псалми треба да изазову у нама саосећање и жељу да служимо онима који пате, као што је Исус то чинио.

„Овај свет је један огромни карантин, али Христос је дошао да исцели болесне, да објави избављење сотониним заробљеницима. Он је у себи носио здравље и снагу. Давао је свој живот болеснима, напаћенима, онима који су били опседнути демонима. Није одбијао никога ко је дошао да прими Његову исцелитељску силу. Знао је да су они који су Га молили за помоћ сами навукли болест на себе, а ипак није одбијао да их исцели. А када би Христова сила ушла у те убоге душе, оне су бивале осведочене о грех, и тако су многи били излечени од своје духовне, као и од физичких болести. Еванђеље и даље има исту моћ, па зашто не бисмо и данас видели исте резултате?“ – Ellen G. White, *Welfare Ministry*, pp. 24, 25.

Коме од ваших познатика су, управо сада, потребне не само ваше молитве већ и ваша активна служба?

ЗА ДАЉЕ ПРОУЧАВАЊЕ

Прочитајте стих Псалми 42,8 и поглавље под насловом „Песништво и песма“, стр. 159-168 (оригинал), из књиге Васпитање од Елен Г. Вајт. На који начин су, према тим надахнутим текстовима, молитва и песма повезане?

Елен Г. Вајт описује Давидове покајничке псалме (на пример, 51. Псалам) као језик његове душе, и молитве које илуструју природу искреног жаљења због греха (видети *Пут Христу*, стр. 24, 25, оригинал). Она охрабрује вернике да уче напамет текстове из Псалама, као начин за неговање свести о Божјем присуству у њиховом животу, и истиче Исусов обичај да уздиже свој глас у псалмима при суочавању са искушењем и страхом. Она такође примећује: „Колико су пута речи свете песме отпечатиле изворе покајања и вере, наде, љубави и радости у души!... Многе песме су у ствари молитве.“ – *Васпитање*, стр. 162-168 (оригинал).

Када се молимо и певамо псалме, ми преузимамо на себе упорност, смелост, храброст и наду псалмиста. Они нас подстичу да поставимо своје духовно путовање и теше нас да нисмо сами. И други људи су, попут нас, прошли кроз нека мрачна времена, а ипак су, Божјом благодаћу, изашли као победници. У исто време, Псалми нам пружају увид у Христово свесрдно посредовање за нас, јер Он увек живи да би се молио за нас (Јеврејима 7,25).

Укључивање псалама у молитве и богослужење чини заједницу верника свесном читавог спектра људског искуства, и учи их како да различите аспекте тог искуства примене у богослужењу. Псалми су божанско-људске молитве и песме. Из тог разлога, доследно укључивање псалама у богослужење доводи заједницу верника у средиште Божје воље и моћне исцељујуће благодати.

ПИТАЊА ЗА РАЗГОВОР:

1. Зашто спонтана, неусмеравана молитва није једини начин мољења Богу? Како наш молитвени живот може бити обогаћен псалмима, библијским молитвама?
2. Како псалми могу да обогате наше заједничко молитвено искуство? Разговарајте о неким практичним начинима на које ваша локална црква може да подстакне употребу псалама у својим богослужењима.
3. Шта Псалми откривају о сложености људског ходочашћа вере и о сили Божје исцељујуће благодати?

Субота, 13. јануар

ГОСПОД ЦАРУЈЕ

Текстови за проучавање у току седмице: Псалми 8; Псалми 100; Псалми 97; Псалми 75; Псалми 105,7-10; Галатима 3,26-29; Псалми 25,10.

Текст за памћење: „Господ царује. Обукао се у величанство, обукао се Господ у силу, и опасао се. Зато је васиљена тврда, и неће се помјерити“ (Псалми 93,1).

Псалми непоколебљиво подупиру темељно веровање у Божју суверену владавину. Господ је све створио и одржава све што је створио. Он је суверени Цар над целим светом, и влада по правди и истини. Његове одредбе и закони су добри и доносе живот онима који их држе. Господ је праведан Судија који, тиме што награђује праведне и кажњава зле, води рачуна о томе да овај свет буде добро уређен, али то чини у време које сам одреди, а не онда кад ми то очекујемо.

Божји завет са Израелом игра посебну улогу у пружању сигурности овом свету, јер најављује Господње спасење. Господ је усвојио Израел као свој драгоцени posed, изабравши га, од свих народа, за сопствени народ. Господ је веран том завету и наставља да брине о свом стаду упркос његовом неверству и, понекад, отвореној побуни.

Господња суверена владавина, на тај начин, чини да овај свет буде чврсто утемељен и безбедан. Псалмисти желе да читалац схвати ту темељну истину. С таквим погледом на свет као светиоником, псалмисти теже томе да воде успешан живот и да служе Богу са неподељеном оданошћу.

*Проучите поуку за ову седмицу да бисте се припремили за суботу, 20. јануар.

ГОСПОД НАС ЈЕ СТВОРИО

Прочитајте следеће текстове: Псалми 8 и Псалми 100. Како су Бог и човек осликани у тим псалмима? Шта нам ти псалми откривају о Божјем карактеру?

Стварање игра кључну улогу у псалмима, у истицању Божје суверености. Небеса, која су „дјела руку Његовијех“, оглашавају Његову славу и моћ (Псалми 19,1-4; Псалми 97,6). Божје име је величанствено по свој земљи (Псалми 8,1.9). Господ је све створио, а Он сам нема ни почетак (Псалми 93,2) ни крај (Псалми 102,25-27). Он је вечан и надмоћан у односу на богове осталих народа који су само „дјело руку човјечијих“ (Псалми 115,4) и ништа више. Идоли „руке имају, а не хватају“ (Псалми 115,7), а што се Господа тиче „у његовој су руци дубине земаљске. . . и сухоту руке су његове начиниле“ (Псалми 95,4.5).

Неколико псалама описује Божју власт над силама природе, за које су остали народи веровали да су саме по себи божанске (на пример, Псалми 29, Псалми 93, Псалми 104). Ти псалми поткрепљују тврдњу да Господ влада над свим делима стварања и да су Његова власт и достојанство неприкосновени. Стих Псалми 100,3 разоткрива један суптилан вид идолопоклонства – ослањање на себе – наглашавајући да нас је Он створио, „а не ми сами“ (дослован превод са енглеског).

Стварање такође сведочи о Божјој љубави. Све што постоји дугује своје постојање Богу, који такође и одржава живот (Псалми 95,7; Псалми 147,4-9). Запазите да Бог није само довео људе у постојање, Он је учинио да древни Израел буде „народ његов и овце паше његове“ (Псалми 100,3). Појмови „народ његов“ „овце... његове“ откривају Божју чежњу за блиским односом с Његовим народом.

Само Створитељ може да благослови и умножи свој народ, те је, отуда, Он једини достојан њиховог обожавања и поверења. Бројни псалми позивају свакога ко дише, целу земљу, море и све што је у њима да кличу од радости пред Господом.

Божја слава се огледа у делима стварања, чак и на овом палом свету, и Псалми нас упућују на Бога као на јединог који је достојан обожавања.

„Шта је човјек, те га се опомињеш, или син човјечији, те га полазиш?“ (Псалми 8,4). Какав је ваш одговор Богу, као вашем Створитељу? Ако Бог позива и звезде по именима (Псалми 147,4), шта мислите, колико више Му је стало до вас?

ГОСПОД ЦАРУЈЕ

Блиско повезан – заправо, нераскидиво повезан – са појмом Господа као Створитеља је појам Господа као Суверена, као Владара. Објава „Господ царује“ свечано се износи у текстовима Псалми 93,1; Псалми 96,10; Псалми 97,1 и Псалми 99,1, али њени одједи одзвањају кроз целу књигу Псалама.

Господ се обукао у част, величанство и силу (Псалми 93,1; Псалми 104,1). Окружују Га облаци и мрак (Псалми 97,2), али Он је обукао и „свјетлост као хаљину“ (Псалми 104,2). Те метафоре величају Цареву моћ и величанство, и пажљиво су одабране да дочарају Његову јединственост и величину које превазилазе људску моћ поимања.

Прочитајте текст Псалми 97. Чиме се карактерише Господња владавина? (Псалми 97,2.10). Који је домен Његове владавине? (Псалми 97,1.5.9).

Божја владавина показује се кроз Његово дело стварања (Псалми 96,5), спасења (Псалми 98,2) и суда (Псалми 96,10). Господ успоставља своју владавину над целим светом (Псалми 47,6-9). Божје царство је вечно и неупоредиво у својој сили и величанству (Псалми 45,6; Псалми 93,1.2; Псалми 103,19). Божја владавина се заснива на милости, правди и истини; она уводи ред и стабилност у створени свет (Псалми 98,3; Псалми 99,4). Божја владавина уједињује поклонице на небу и земљи у слављењу Бога (Псалми 103,20-22; Псалм 148). Многи псалми предвиђају да ће цело човечанство признати Божју суверену власт (Псалми 96,10; Псалми 97,1; Псалми 99,1; Псалми 145,11-13).

Ипак, неће сви људи, па ни земаљски владари, то учинити, бар не за сад. Господњој владавини непрестано пркосе зли, који негирају Божје постојање, ругају Му се и тлаче Његов народ (Псалми 14,1; Псалми 74,3-22). Али псалмиста се, мада збуњен благостањем неких злих људи и узнемирен Божјом трпељивошћу, узда у Божју суверену владавину и наставља да гаји уверење у праведност Божјих судова (Псалми 68,21; Псалми 73,17-20). Божји народ се вером радује увођењу Божјег царства путем Христове искупитељске службе, и чека његово коначно успостављање приликом Христовог другог доласка (Матеј 12,26-28; 1. Коринћанима 15,20-28).

„Који љубите Господа, мрзите на зло!“ (Псалми 97,10). Зашто би љубав према Богу требало да нас наведе да мрзимо зло? Како су та два појма повезана?

БОГ ЈЕ СУДИЈА

Прочитајте текст Псалми 75. Зашто је хвалисање злих узалудно?

Као суверени Цар, Господ је такође и Законодавац (Псалми 99,7) и Судија (Псалми 98,9; Псалми 97,2). Зли непрекидно угрожавају праведни поредак који је Бог успоставио у овом свету, али Господ ће судити свету и окончати владавину зла (Псалми 75,8-10; Псалми 96,13).

У 75. Псалму, неколико слика приказује неопозиво уништење злих. Слика чаше проврелог вина (Псалми 75,8) дочарава интензитет Божјег гнева (Јеремија 25,15; Откривење 14,10). Сламање рогова злих описује крај њихове моћи и власти, док ће се рогови праведних узвисити (Псалми 75,10). Бог бира „право време“ (Псалми 75,2) или „одређено време“ за свој суд. Јасно је, међутим, да ће се тај извршни суд одиграти на крају времена (Псалми 96,13; 1. Коринћанима 15,23-26).

Господ испитује људска срца, што је део Његовог суда. Прочитајте стих Псалми 14,2. Он подсећа на текст 1. Мојсијева 6,5.8. Оба текста показују да је извршењу Божјег суда над светом претходило Божје испитивање живота људи и настојање да спасе кога код може. Тај суд се понекад назива „истражним судом“, током којег Бог брани праведне и одлучује судбину злих.

Како се то дешава?

Прво, Бог ослобађа свој народ од злих (Псалми 97,10; Псалми 146,9) и украшава (енгл. крунише) смерне спасавајући их (Псалми 149,4). Друго, непокајани зли бивају уништени заувек (Псалми 97,3). Неки Псалми на поетичан начин описују бескорисност људског оружја против божанског Судије (Псалми 76,3-6). Господ је такође и Бог који прашта, мада кажњава људска недела (Псалми 99,8). И Божји народ ће, а не само зли, морати да положи рачун пред Богом (Псалми 50,4; Псалми 135,14).

Псалми преносе исту поруку која је изражена и у другим библијским текстовима – да Божји суд почиње од Његовог народа и да се онда шири на целу земљу (5. Мојсијева 32,36; 1. Петрова 4,17). Псалмиста виче ка Богу, тражећи да му Он суди, али се ослања на то да ће га Бог, у својој праведности, одбранити (Псалми 7,8-11; Псалми 139,23.24).

Псалми нас позивају да се радујемо у ишчекивању Божјих судова (Псалми 67,4; Псалми 96,10-13; Псалми 98,4-9). У ком смислу је Божји суд добра вест за оне који су покривени Христовом крвљу?

УВЕК СЕ СЕЋА СВОГ ЗАВЕТА

Тема о Божјем суду покреће једно значајно питање: Како Божји народ може имати мир са Богом и сигурност у спасење у време суда? Прочитајте следеће текстове: Псалми 94,14; Псалми 105,7-10; Данило 7,22.

Божји народ је безбедан зато што је Господ поставио своје пребивалиште на Сиону (Псалми 76,1.2) и утврдио вечни завет са њима као са својим драгоценим наслеђем (Псалми 94,14; Псалми 105,8-10). Бог не обећава само да неће одбацити свој заветни народ, већ активно ради на томе да их сачува безбедним у себи. Он прашта њихове грехе (Псалми 103,3), поучава их, благосиља и јача (Псалми 25,8-11; Псалми 29,11; Псалми 105,24). Његови судови се изливају да би обратили народ ка праведности и показали да је Богу стало до њих (Псалми 94,8-15).

Псалам 105 као целина говори о Господњој верности свом завету током историје Израела. У свему што се догађало, у добру и у злу, Бог је био тамо. Он је својим провиђењем одвео Јосифа у Египат и преко њега спасао свој народ и друге народе на том подручју од озбиљне глади (Псалми 105,16-24). Господ је подигао Мојсија да изведе свој народ из египатског ропства, што је он учинио уз помоћ многих знака и чудеса у њихову корист (Псалми 105,25-38).

Господ је свом народу доделио Обећану земљу (Псалми 105,11.44) и пружао му сталну заштиту (Псалми 105,12-15). Умножио их је (Псалми 105,24), ослободио их од тлачитеља (Псалми 105,37.38) и старао се за њихове свакодневне потребе (Псалми 105,39-41). Господ несумњиво има суверену контролу над свим што се тиче Његовог народа – то је чињеница за коју је псалмиста желео да је Његов народ никад не заборави.

Када се Бог сећа свог завета, то подразумева нешто више од признања и присећања, јер увек води ка делима (1. Мојсијева 8,1; 1. Самуилова 1,19; Псалми 98,3; Псалми 105,42-44). Слично томе, када је народ позван да се сећа Божјих чуда и судова, то значи да би требало да живи на начин који прославља Бога.

У оквиру тог завета, прва дужност Израела је да остане веран, тако што ће држати Божје законе (Псалми 78,5-7; Псалми 105,45). Осим тога, Божји народ је позван да сведочи о Богу другим народима, зато што Он жели да се сви народи придруже Његовом народу Израелу (Псалми 105,1.2). Свет на тај начин постаје безбедан у заштитничком заветном односу са свемогућим и милосрдним Богом (Псалми 89,28-34).

Шта ми имамо у Исусу што показује да та обећања, дата древном Израелу, могу сада да се примене и на нас? (Видети Галатима 3,26-29.)

ЊЕГОВА СВЕДОЧАНСТВА СУ ВЕОМА ПОУЗДАНА

Прочитајте следеће текстове: Псалми 19,7; Псалми 93,5; Псалми 119,165; Псалми 1,2.6; Псалми 18,30 и Псалми 25,10. Која се заједничка нит провлачи кроз све њих?

Господња надмоћ у свету као сувереног Створитеља, Цара и Судије има посебан теолошки значај кад је реч о поузданости Његових сведочанстава. Сведочанства (јеврејски *'едут*, „декрет“, „закон“) се односе на скуп закона и уредби којима Господ управља верским и друштвеним животом свог народа (2. Мојсијева 32,15). Она су „веома тврда“ (Псалми 93,5), поуздана, што одражава стабилност и постојаност Божјег престола и света који је Он створио и одржава (Псалми 93,1.2). Јеврејска реч преведена као „тврда“ (наша реч амин потиче од те речи) указује на поузданост, верност и чврстину (2. Самуилова 7,16; 1. Дневника 17,23). Дакле, Божји закони су непроменљиви и неуништиви.

Бог гарантује неповредивост својих заповести и обећања. Тако је Божја верност истовремено потпуно охрабрујућа, јер гарантује непроменљивост карактера Његове владавине, и крајње захтевна, јер тражи од људи да на њу одговоре поверењем и послушношћу.

С друге стране, недостатак правде у свету поетски је описан као подрхтавање темеља земље (Псалми 18,7; Исаија 24,18-21). Божји закон упућује људе на пут праведног живота који може да се одржи на Божјем суду. Праведници се, дакле, неће поколебати, јер су чврсто укореењени у Божјем закону, који обезбеђује стабилност и сигурност. Њихова срца су непоколебљива (јеврејски *кун*, што такође значи „бити чврст“, „бити сигуран“) у Господу (Псалми 112,1.6.7). Оне који држе Божји закон ништа неће навести да се спотакну (Псалми 119,165), што указује на Божју заштиту и вођство у животу (Псалми 1,2.3.6).

Божја Реч је приказана као светиљка псалмистиним ногама, која га на тај начин штити од скривених замки непријатеља (Псалми 119,105.110). Велики мир што уживају они који воле Божји закон (Псалми 119,165) очигледно није резултат потпуног одсуства искушења (Псалми 119,161), већ пре проиходи из пребивања у Божјем присуству и здравог односа са Њим.

На које практичне начине вам држање Божјих закона, правила и сведочанстава помаже у животу? С друге стране, шта сте претрпели зато што сте их кршили?

ЗА ДАЉЕ ПРОУЧАВАЊЕ

Прочитајте следеће текстове: Псалми 86,5,15; Елен Г. Вајт, „Божја љубав према човеку“, из књиге *Пут Христу*, стр. 9-15 (оригинал). Како нам истина да је Бог љубав помаже да боље разумемо различите описе Њега и Његових дела у Псалмима?

Поука за ову седмицу усредсређује се на неке кључне описе Бога и Његових активности, на којима почива овај свет и који га чине чврстим и сигурним. Псалмисти се обраћају Богу, који је Створитељ, Цар, Судија, заветни Спаситељ и Законодавац. Улоге које Бог врши у овом свету додатно се огледају у разним другим Његовим именима и титулама, као што су: Пастир (Псалми 23,1; Псалми 80,1), Стена спасења (Псалми 95,1) и Отац (Псалми 68,5; Псалми 89,26). Дакле, у овом свету смо сигурни и безбедни, чак и усред метежа велике борбе, зато што је Бог суверен и веран у свему што чини и говори. Мада ове теолошке теме нипошто нису исцрпно приказане, ипак нам предочавају различите начине на које се Бог открива у псалмима.

Док настављамо да проучавамо псалме, важно је водити рачуна да их читамо у светлу Божјег карактера љубави и благодати и Његовог плана да спасе и обнови овај свет. „Што више Божји карактер проучавамо у светлости крста, то боље увиђамо милост, нежност и праштање помешано са правичношћу и истином, и све јасније уочавамо безбројне доказе бескрајне љубави и нежне самилости која надмашује мајчинску дирљиву саосећајност према заблуделом детету.“ – Елен Г. Вајт, *Пут Христу*, стр. 15 (оригинал). У псалмима видимо да људи, чак и кад се суоче с Божјим судовима због своје побуне, ипак настављају да призивају Бога, јер знају да је Његов гнев привремен, док је Његова милост вечна (Псалми 103,8).

ПИТАЊА ЗА РАЗГОВОР:

1. У ком смислу је свест о реалности и свеприсутности велике борбе од кључне важности за разумевање зашто, упркос Божјој врховној владавини и Његовом суверенитету, у нашем свету још увек има много немира и патње? Зашто је мотив велике борбе толико битан и користан за нас?
2. Како вера у Бога као Створитеља треба да обликује наше разумевање себе самих и нашег односа са осталим створењима? Шта се дешава када се људи удаље од те истине (Псалми 106,35-42)?
3. Шта је било погрешно у вези са идолима народа у библијска времена (Псалми 115,4-8)? А шта је са модерним идолима? Зашто су они подједнако опасни за наше ходање са Господом?
4. Како би Божји народ требало да живи знајући да Божји суд почиње од њега? Како Бог суди свом народу и с којим циљем?

ГОСПОД ЧУЈЕ И ИЗБАВЉА

Текстови за проучавање у току седмице: Псалми 139,1-18; Псалми 121; Псалми 17,8; Матеј 23,37; 1. Коринћанима 10,1-4; Јеврејима 4,15.16.

Текст за памћење: „Вичу праведни, и Господ их чује, и избавља их од свијех невоља њиховијех“ (Псалми 34,17).

Псалми увек изнова наглашавају истину да се суверени Господ, који је створио и одржава свемир, открива такође и као лични Бог, који иницира и одржава однос са својим народом.

Бог је близу свог народа и својих створења, како на небу тако и на земљи (Псалми 73,23.25). Мада „на небесима постави пријесто свој“ (Псалми 103,19) и „на облацима јаше“ (Псалми 68,4, НСП), Бог је такође „близу свијех који га призивају, свијех, који га призивају у истини“ (Псалми 145,18). Псалми недвосмислено подржавају истину да је Господ живи Бог, који делује у корист оних који га призивају (Псалми 55,16-22). Псалми имају смисла управо зато што су надахнути и упућени живом Богу, који чује и слушава молитве.

Требало би увек да имамо у виду да се прави одговор на Господњу близину састоји у животу вере у Њега и послушности Његовим заповестима. Ништа мање од такве вере и послушности неће бити прихватљиво пред Њим, као што се током историје Израела често показивало.

*Проучите поуку за ову седмицу да бисте се припремили за суботу, 27. јануар.

НИЈЕДНА СЕ КОСТ МОЈА НИЈЕ САКРИЛА ОД ТЕБЕ

Прочитајте текст Псалми 139,1-18. Како он на поетски начин описује Божју силу (Псалми 139,1-6), Његово присуство (Псалми 139,7-12) и доброту (Псалми 139,13-18)? Шта та Божја величина говори о Његовим обећањима?

Да ли сте икад желели да помогнете некоме, али нисте имали средстава? Слично томе, неки људи су можда покушали вама да помогну, али нису разумели ваше потребе. За разлику и од најљубазнијих људи и оних са најбољим намерама, Бог има и савршено знање о нама и нашим приликама, а и довољно средстава и начина да нам помогне. Према томе, Његова обећања о помоћи и избављењу нису неке плитке фразе већ чврста уверења.

Божје познавање псалмисте је тако велико и јединствено да чак ни утроба његове мајке није могла да га сакрије од Бога (Псалми 139,13.15). Божанско знање односи се на време (Псалми 139,2), унутрашње биће (Псалми 139,2.4), и простор (Псалми 139,3) – целокупно постојање псалмисте. Божје чудесно знање резултат је Његовог статуса Створитеља и блиске упознатости са људима, а огледа се у Његовој бризи за њих.

Дивна истина о томе да нас Бог присно познаје не би требало да нас уплаши, већ да нас привуче ка Исусу и ономе што је Он за нас постигао на крсту. Јер на основу вере у Исуса дарована нам је Његова правда, правда самог Бога (Римљанима 3,5.21).

Божје присуство наглашава се тиме што је Он приказан као Онај који досеже чак и „пакао“ (шеол, „гроб“) и „мрак“ (Псалми 139,8.11.12), места која се обично не повезују са Божјим пребивањем (Псалми 56,13). Његово присуство дочарава се такође као подизање „на крилима од зоре“ (исток) и пресећење „на крај мора“ (запад) (Псалми 139,9). Истина коју те слике преносе јесте да не постоји место у свемиру где бисмо могли да будемо ван Божјег домашаја. Мада Бог није део свемира, као што неки верују, Он је близак свему што се у њему налази, не само зато што је све то створио, већ и зато што све одржава (видети Јеврејима 1,3).

Као Онај који зна све о нама, Бог може да нам помогне и да нас препороди. Обновљено схватање Његове величине изазива код псалмисте излив одушевљења у виду славопоја и још јаче поверење у Бога. Он поздравља божанско испитивање као средство које може да уклони из његовог живота све што оптерећује његов однос са Богом.

Неким би помисао да Бог зна толико о њима, чак и о њиховим најмрачнијим тајнама, могла бити прилично застрашујућа. Зашто је, с тим у вези, еванђеље наша једина нада?

СИГУРНОСТ У БОЖЈЕ СТАРАЊЕ

Прочитајте следеће текстове: Псалми 40,1-3; Псалми 50,15; Псалми 55,22 и Псалми 121. Како је Бог укључен у наше свакодневне послове?

Господ открива себе у Светом писму као живог Бога који делује у корист оних који Га призивају.

Псалмиста каже: „Свагда видим пред собом Господа“ (Псалми 16,8). Према томе, он се узда у Бога и призива Га (Псалми 7,1; Псалми 9,10). Господ ће га чути чак и кад вапи из „дубине“ (Псалми 130,1.2), што преноси поруку да ниједна животна околност не измиче Божјој сувереној власти. Дакле, вапај псалмисте, колико год да је горући, никад није лишен наде.

Псалам 121, с друге стране, слави силу Створитеља у животу верног појединца. Та сила подразумева следеће:

- (1) Он „неће дати да попузне нога твоја“ (Псалми 121,3). Слика „ноге“ често се користи као опис нечијег животног путовања (Псалми 66,9; Псалми 119,105; Приче 3,23). Јеврејски израз за „неће дати да попузне“ описује сигурност коју Бог пружа свету (Псалми 93,1) и Сиону (Псалми 125,1).
- (2) Слика Господа као Чуvara Израела који не дрема и не спава наглашава Господњу сталну будност и спремност на деловање у корист своје деце (Псалми 121,3.4).
- (3) Господ је „сјен твој“ (Псалми 121,5.6) призива у сећање стуб од облака у време изласка из Египта (2. Мојсијева 13,21.22). Слично томе, Господ обезбеђује физички и духовни заклон за свој народ.
- (4) Бог им је с десне стране (Псалми 121,5). Десна рука обично означава нечију јачу страну, руку акције (Псалми 74,11; Псалми 89,13). Овде се то односи на Божју близину и наклоност (Псалми 16,8; Псалми 109,31; Псалми 110,5).
- (5) Божја заштита над Његовим народом јасно је потврђена у тексту Псалми 121,6-8. Бог ће сачувати своју децу од зла. Ни „сунце“ ни „месец“ неће им наудити. Бог ће чувати њихов „улазак“ и „излазак“. Те поетске фигуре наглашавају Божју свеобухватну, непрестану бригу.

Суштина свега? Псалмиста се ослонио на Божје старање пуно љубави. И ми би, наравно, требало да поступимо на исти начин.

На које практичне начине можете боље да искусите стварност Божјег старања? Како можете боље да сарађујете са Богом да бисте Му омогућили да ради у вама и за вас?

ГОСПОД ЈЕ УТОЧИШТЕ У НЕВОЉИ

Прочитајте следеће текстове: Псалми 17,7-9; Псалми 31,1-3 и Псалми 91,2-7. Шта псалмиста ради у време невоље?

Псалмиста наилази на разне тешкоће и у њима се обраћа Господу који је уточиште у свакој невољи. Поверење подразумева свестан избор да се призна Божја власт над нечијим животом у свим околностима. Ако се поверење не покаже у невољи, онда оно и не постоји.

Сведочење псалмисте: „Господу ћу рећи: 'Мој заклоне и тврђава моја! Мој Боже у кога се уздам'“ (Псалми 91,2, НСП) – извире из његовог претходног искуства са Богом, а сада доприноси јачању његове вере за будућност. Псалмиста Бога назива Вишњим и Свемогућим (Псалми 91,1.2), имајући на уму ненадмашну величину свог Бога.

Такође, сигурност коју човек може да нађе у Богу псалмиста описује као: „заклон“, „сјен“ (Псалми 91,1), „уточиште“, „бранич“ (Псалми 91,2), „крила“, „штит“, „ограду“ (Псалми 91,4) и „пробивалиште“ (Псалми 91,9, НСП). Те слике су представљале безбедно место у култури псалмиста. Треба само да помислимо на неподношљиву врелину сунца у том делу света да бисмо схватили вредност „сјена“ (сенке), или да се присетимо времена ратова у историји Израела да бисмо разумели важност сигурности коју пружа штит или тврђава.

Прочитајте следеће текстове: Псалми 17,8 и Матеј 23,37. Која слика се ту користи и шта она открива?

Једна од метафора која осликава највећу присност је она која се односи на склањање „под сјен крила твојих“ (Псалми 17,8; Псалми 57,1; Псалми 63,7). Та метафора буди осећај сигурности и тоpline, позивајући се на заштитничко понашање мајке птице. Господ се пореди са орлом који крилима штити своје младунце (2. Мојсијева 19,4.5. Мојсијева 32,11) и са квочком која скупља пилиће под своја крила (Матеј 23,37).

Међутим, како да се носимо са тренуцима кад нас задеси нека несрећа, а нисмо у стању да осетимо Господњу заштиту? Зашто такве трауме не значе да Господ није ту са нама?

БРАНИЛАЦ И ИЗБАВИТЕЉ

Прочитајте текст 1. Коринћанима 10,1-4. Како Павле описује излазак из Египта? Које духовне поуке он тим путем настоји да изнесе?

Прочитајте текст Псалми 114. На који начин је ту описано божанско избављење израелског народа из Египта?

Какав поетски опис Божјег чудесног избављења Његове деце из египатског ропства је дат у Псалму 114. У целом Старом завету, па чак и у Новом, на избављење из Египта гледало се као на симбол Божје моћи да спасе свој народ. И Павле у овим стиховима у Посланици Коринћанима чини управо то – на ту, потпуно истиниту причу гледа као на метафору, симбол спасења у Исусу Христу.

Псалм 114 такође описује божанско избављење на основу суверенитета који Бог, као Створитељ, има над силама природе, јер је Он управо тако спасао свој народ током Изласка. Море, река Јордан, планине и брда на поетски начин представљају природне и људске силе које су се супротстављале Израелу на његовом путу ка Обећаној земљи (5. Мојсијева 1,44; Исус Навин 3,14-17). Бог је, дакле, суверен над свима њима.

Заправо, за многу Божју децу у свако време и на сваком месту, пут до небеског Јерусалима поплочан је опасностима. Али, упркос томе, Псалми их охрабрују да свој поглед управе поврх гора, ка Створитељу неба и земље (Псалми 121,1).

Дух Псалма 114 огледа се у Исусовом смиривању буре на мору и Његовој објави да црква нема чега да се боји, јер је Он надвладао свет (Матеј 8,23-27; Јован 16,33).

Господња велика дела у корист Његовог народа требало би да подстакну сву земљу да дрхти у Његовом присуству (Псалми 114,7). То дрхтање требало би да се схвати пре као спознаја и обожавање него као преплашеност (Псалми 96,9; Псалми 99,1). Са Богом на својој страни, верници заиста немају чега да се боје.

Које су неке од духовних опасности с којима се ми као верници срећемо, и како можемо научити да се ослањамо на Господњу моћ да нас заштити, да не бисмо подлегли тим опасностима које су реалне за нас као што су биле и за псалмисту?

ПОМОЋ ИЗ СВЕТИЛИШТА

Прочитајте следеће текстове: Псалми 3,4; Псалми 14,7; Псалми 20,1-3; Псалми 27,5; Псалми 36,8; Псалми 61,4 и Псалми 68,5.35. Одакле долази помоћ према тим текстовима?

Мотив духовног и физичког уточишта и помоћи појављује се нарочито у контексту светилишта. Светилиште је место где се налази помоћ, сигурност и спасење. Светилиште пружа заклон напаћенима. Бог брани сирочиће и удовице и даје снагу свом народу из свог светилишта. Када се „са Сиона, који је врх красоте, јавља... Бог“ (Псалми 50,2), Његови праведни судови се објављују, и Господњи благослови почињу да теку (Псалми 84,4; Псалми 128,5; Псалми 134,3).

Уточиште које се може наћи у светилишту превазилази сигурност коју пружа било које друго место на свету, јер Бог ту пребива лично. Божје присуство, а не само храм као чврста грађевина, је то што пружа сигурност. Исто тако и гора Сион, будући да је то гора на којој пребива Господ, надвишује све планине, мада је сама по себи тек скромни брежуљак (Псалми 68,15.16; Исаија 2,2).

„Јер немамо поглавара свештеничкога који не може пострада-ти с нашијем слабостима, него који је у свачему искушан као и ми, осим гријеха. Да приступимо дакле слободно к пријестолу благодати, да примимо милост и нађемо благодат за вријеме кад нам затреба помоћ“ (Јеврејима 4,15.16). У ком смислу су ови стихови паралелни ономе што псалмиста говори о светилишту?

Светост Божјег светилишта наводи псалмисту на признање да су сви људи грешни и потпуно недостојни Његове наклоности. У том смислу, он тврди да се избављење заснива искључиво на Божјој верности и благодати (Псалми 143,2.9-12). Ништа од онога што имамо у себи не даје нам никакве заслуге пред Богом. Једино када, кроз покајање и прихватање Божје благодати и опроштења, успоставе исправан однос са Богом, људи могу да се позову на Божје уверење о избављењу. Службе у светилишту су, на сликовит начин, представљале спасење које налазимо у Исусу.

ЗА ДАЉЕ ПРОУЧАВАЊЕ

Прочитајте поглавље „Ноћ борбе“, на страницама 195-203 (оригинал) у књизи Стварање, патријарси и пророци од Елен Г. Вајт. Шта можемо научити из Јаковљевог искуства, кад је реч о сили истрајне молитве и безрезервног поверења у Бога?

Псалми јачају нашу веру у Бога који је увек доступно Уточиште за оне који предају свој живот у Његове моћне руке. „Бог ће учинити велика дела за оне који се уздају у Њега. Разлог што онима који се сматрају Његовим народом недостаје снаге, крије се у томе што се превише ослањају на своју мудрост и не дозвољавају Господу, не пружају Му прилику, да се својом силом послужи у њихову корист. Он ће својој деци, која верују у Њега, помоћи у свакој неприлици, уколико се буду потпуно ослонили на Њега и ако Му буду послушни свим срцем.“ – Елен Г. Вајт, *Стварање, патријарси и пророци*, стр. 493 (оригинал).

Ипак, неки псалми могу да представљају озбиљан изазов за нас, поготову онда када се оно што обећавају не поклапа са нашом тренутном ситуацијом. У таквим тренуцима треба једноставно да научимо да се уздамо у Божју доброту, која се најснажније показала на крсту.

Такође, неки псалми се понекад могу злоупотребити за давање лажних нада. Исусов одговор на сотонину погрешну примену текста Псалми 91,11-12 показује да се поверење у Бога не сме мешати са искушавањем Бога (Матеј 4,5-7), нити са дрским тражењем да учини нешто што је супротно Његовој вољи.

„Највеће победе Христове Цркве или хришћанина појединачно нису оне које су постигнуте способностима или образовањем, богатством или наклоношћу човека. То су победе које су постигнуте у Божјој пријемној дворани, када се искрена, усрдна вера хвата за моћну и силну Божју руку.“ – Елен Г. Вајт, *Стварање, патријарси и пророци*, стр. 203 (оригинал).

ПИТАЊА ЗА РАЗГОВОР:

1. Разговарајте у разреду о свом одговору на последње питање из проучавања за уторак – о поверењу у Бога усред невоља и онда када нам ствари крену наопако. Како да разумемо те невоље и чињеницу да оне могу да задесу људе, и поред свих тих дивних обећања о Божјој заштити о којој читамо у Псалмима? Размислите и о следећем: зар псалмиста, који је писао о тим дивним обећањима, није и сам трпео невоље и познавао верне људе који су их такође трпели?
2. Како да развијемо безрезервно поверење у Бога у свим околностима (на пример, Псалми 91,14; Псалми 143,8,10; Псалми 145,18-20)? Шта може довести до тога да изгубимо то поверење? Зашто је поверење у Бога у добрим временима од кључне важности да бисмо научили да му верујемо и онда кад нам не иде добро?

ПЕВАЊЕ ГОСПОДЊЕ ПЕСМЕ У ТУЂОЈ ЗЕМЉИ

Текстови за проучавање у току седмице: Псалми 79,5-13; Псалми 88,3-12; Псалми 69,1-3; Псалми 22,1; Псалми 77; Псалми 73,1-20; 1. Петрова 1,17.

Текст за памћење: „Како ћемо пјевати пјесму Господњу у земљи туђој?“ (Псалми 137,4).

Не треба да улазимо дубоко у Књигу псалама да бисмо схватили да су они испевани у несавршеном свету – у свету греха, зла, патње и смрти. Зло непрестано прети Божјим делима стварања којима управљају суверени Господ и Његови праведни закони. Будући да грех све више квари овај свет, земља све више постаје „туђа земља“ за Божји народ. Таква реалност збуњује псалмисту: Како живети животом вере у туђој земљи?

Као што смо већ видели, псалмисти признају Божју суверену власт и моћ, као и Његове праведне пресуде. Они знају да је Бог вечно и непролазно уточиште и помоћ у временима невоље. Из тог разлога, псалмисти су понекад збуњени (ко није?) привидним одсуством Бога и бујањем зла пред лицем доброг и Сувереног Господа. Парадоксална природа псалама као молитава огледа се у реакцијама псалмиста на Божје привидно ћутање. Другим речима, псалмисти реагују на Божје наводно одсуство, као и на Његово присуство.

*Проучите поуку за ову седмицу да бисте се припремили за суботу, 3. фебруар.

Прочитајте следеће текстове: Псалми 74,18-22 и Псалми 79,5-13. О чему се ту ради?

Псалмиста настоји да схвати велику борбу између Бога и сила зла, и указује на Божју недокучиву стрпљивост, као и на Његову бескрајну мудрост и силу.

Проблем зла у псалмима првенствено је теолошке природе и неизбежно се дотиче питања о Богу. Тако се уништење Јерусалима и храма углавном сматра својеврсним божанским скандалом, с обзиром да је пружило прилику незнабошцима да хуле на Бога. Божје наслеђе (израелски народ) је симбол Његовог божанског избора и завета (5. Мојсијева 4,32–38, 5. Мојсијева 32,8, 9) који никада неће пропасти. Појам Божјег наслеђа садржи и једну димензију у вези са последњим временом, јер ће доћи дан када ће сви народи постати Божје наслеђе и поклонити Му се. Међутим, помисао да су народи света извршили инвазију на Божје наслеђе доводи у питање та божанска обећања.

Нема сумње, псалмиста признаје да су греси народа нарушили њихов заветни однос са Богом, чиме су сами навукли на себе све те последице (Псалми 79,8,9). С тим у вези, опстанак народа зависи искључиво од Божје милостиве интервенције и обнављања заветног односа кроз искупљење од греха. Обраћање Господу речима: „Боже, спаситељу наш“, преноси поруку да је Он веран својим заветним обећањима (Псалми 79,9).

Међутим, важнија од промене судбине Израела је одбрана Божјег карактера у свету (Псалми 79,9). Ако би зли поступци народа прошли некажњено, изгледало би да је Бог изгубио своју моћ (Псалми 74,18-23; Псалми 83,16-18; Псалми 106,47). Тек када Бог спасе свој народ, Његово име ће бити оправдано и узвишено.

Исти принцип који важи и данас, важио је и тада. Наши греси, наше посртање, наша зла, могу донети лош углед не само нама самима већ, што је још горе, Богу чије име исповедамо. Наши погрешни поступци могу имати штетне духовне последице и на наше сведочење и мисију. Колико се људи одвратило од наше вере због поступака оних који исповедају Христово име?

„Божја част и Христова част повезана је са савршенством карактера Његовог народа.“ – Елен Г. Вајт, Чезња векова, стр. 671 (оригинал). Како ви разумете ту важну истину, и шта би она требало да значи у вашем личном хришћанском животу?

НА ПРАГУ СМРТИ

Прочитајте следеће текстове: Псалми 41,1-4; Псалми 88,3-12 и Псалми 102,3-5.11.23.24. Која искуства ти текстови описују? У којој мери можете да се повежете са оним што је ту речено?

Те молитве за спас од болести и смрти показују да Божја деца нису изузета од патњи овог света. Ови псалми откривају страшне невоље које су задесиле псалмисту. Он је без снаге, вене као трава, не може да једе, као да је бачен међу мртве, лежи као убијени у гробу, одбојан је својим пријатељима, пати и очајан је. Кожа му је прионула за кости.

Многи псалми износе претпоставку да је Господ допуштао невоље због непослушности Израела. Псалмиста признаје да грех може довести болест и зато он говори о опроштењу које долази пре исцељења (Псалми 41,3.4). Међутим, неки псалми, као што су Псалам 88 и Псалам 102, признају да је незаслужена патња Божјег народа непобитна животна чињеница, ма колико је то тешко разумети.

У Псалму 88, Бог је оптужен да је псалмисту довео до ивице смрти (Псалми 88,6-8). Запазите, међутим, да чак и када изговара најсмелије притужбе, јадиковање псалмисте очигледно је чин вере, јер суверени Господ, ако је и допустио те невоље, у стању је и да обнови добробит свог детета.

На прагу смрти псалмиста се сећа Божјих чуда, Његове доброте, верности и праведности (Псалми 88,10-12). Дакле, упркос свом осећају да га је Бог оборио, псалмиста се и даље држи Бога. Мада пати, он не пориче Божју љубав и свестан је да се његово спасење налази једино у Богу. Његови апели показују да псалмиста није упознат само са патњом, већ да веома добро познаје и Божју благодат и да то двоје не мора нужно узајамно да се искључује.

Укратко, и то што Бог допушта патњу и то што доноси ослобођење представља демонстрацију Његовог врховног суверенитета. Свест о томе да Бог има контролу улива наду. Када читамо Псалам 88 у светлу Христовог страдања, задивљени смо дубинама Његове љубави, због које је био спреман да прође кроз врата смрти ради човечанства.

Сетите се Исуса на крсту и свега што је Он претрпео због греха. Како би та чињеница, да је Бог у Христу страдао горе него било ко од нас, требало да нам помогне да сачувамо веру чак и у тренуцима страдања и искушења?

ГДЕ ЈЕ БОГ?

Прочитајте следеће текстове: Псалми 42,1-3; Псалми 63,1; Псалми 69,1-3 и Псалми 102,1-7. Шта је то што псалмисту највише боли?

Псалмисти не сметају само личне и заједничке патње, већ исто тако, ако не и више, Божји привидан недостатак интересовања за невоље Његових слугу. Божје одсуство доживљава се као јака жеђ у сушној земљи (Псалми 42,1-3; Псалми 63,1) и као смртне муке (Псалми 102,2-4). Псалмиста се осећа удаљеним од Бога и пореди себе са усамљеном птицом. „Постадох као гем у пустињи; ја сам као сова на зидинама. Не спавам, и сједим као птица без друга на крову“ (Псалми 102,6.7).

Помињање пустиње наглашава осећај изолованости од Бога. Птица која седи „без друга на крову“ налази се изван свог гнезда, изван свог одморишта. Псалмиста вапи Богу „из дубине“, као да ће га прогутати силне воде, и као да тоне у „дубок глиб“ (Псалми 69,1-3; Псалми 130,1). Те слике дочаравају тешку ситуацију из које нема излаза, осим у случају божанске интервенције.

Прочитајте следеће текстове: Псалми 10,12; Псалми 22,1; Псалми 27,9 и Псалми 39,12. Како псалмиста реагује на Божје привидно одсуство?

Вредно је пажње то што су псалмисти, суочени са Божјим ћутањем, одлучили да не ћуте. Псалмисти непоколебљиво верују у молитву, јер је молитва упућена живом и милостивом Богу. Бог је и даље ту, чак и када је привидно одсутан. Он је и даље исти Бог који их је чуо у прошлости, и зато су уверени да их и сада чује.

Прилике у којима Бог ћути наводе псалмисте да преиспитују себе и да Га траже, али уз исповедање греха и понизне молитве. Они знају да Бог неће заувек ћутати. Псалми показују да комуникација са Богом мора да се настави, без обзира на животне околности.

Шта можемо да научимо из начина на који псалмиста одговара на Божје привидно одсуство? Како реагујете на тренутке када вам изгледа да Бог ћути? Шта одржава вашу веру у таквим ситуацијама?

ДА ЛИ ЈЕ ЊЕГОВО ОБЕЋАЊЕ ЗАУВЕК ПРОПАЛО?

Прочитајте текст Псалми 77. Кроз које искуство његов аутор пролази?

Псалам 77 почиње молбом Богу за помоћ која је праћена јадиковањем и болним сећањем на прошлост (Псалам 77,1-6). Псалмиста се целим бићем жалосно окреће ка Богу. Он одбија да се утеши било каквим олакшањем осим оним које долази од Бога.

Међутим, помисао на Бога као да појачава његову муку. „Помињем Бога, и уздишем“ (Псалми 77,3). Јеврејска реч хамах, „уздисање/јечање“, често осликава хук бесних вода (Псалми 46,3). Слично томе, читаво биће псалмисте налази се у стању снажног немира.

Како помисао на Бога може да изазове тако јако осећање узнемирености? Низ забрињавајућих питања одаје шта њега заправо мучи (Псалми 77,7-9): Да ли се Бог променио? Може ли Бог да изневери свој завет?

Оштра супротност између Божјих спасоносних дела у прошлости и Божјег привидног одсуства у садашњости доводи до тога да се псалмиста осећа напуштеним од Бога. Ако се Бог променио, онда за псалмисту нема наде, а то је закључак који се он улире да одбаци.

У међувремену, псалмиста не може да спава јер га Господ држи будним (Псалми 77,4). То подсећа на неке друге библијске личности чију је несаницу Бог у својој промисли употребио да би спровео своје намере (1. Мојсијева 41,1-8; Јестира 6,1; Данило 2,1-3). Дуга непроспавана ноћ наводи псалмисту да размишља о Господњим делима избављења у прошлости, али са новим увидом (Псалми 77,5.10).

Уверење које псалмиста добија од Бога не састоји се у објашњењу његових личних прилика, већ више у потврди Божје верности и поузданости (као у случају Јова). Псалмиста бива охрабрен да у вери чека на Господа, знајући да је Он онај исти који је чинио чуда у прошлости Израела (Псалми 77,11-18). Псалмиста такође схвата да „траг твој не познаваше се“ (Псалми 77,19), пошто препознаје Божје вођство, чак и у ситуацијама у којима Његово присуство није очигледно људским очима. Он долази до спознаје да је Бог истовремено откривен и сакривен, и зато хвали Господње тајанствене и суверене путеве.

Сетите се неких тренутака у прошлости када је Господ деловао у вашем животу. Како вам та истина може помоћи да се боље носите са оним са чиме се тренутно суочавате?

ДА НЕ БИ ПРАВЕДНИЦИ ПРУЖИЛИ РУКЕ НА БЕЗАКОЊЕ

Прочитајте следеће текстове: Псалми 37,1.8; Псалми 49,5-7; Псалми 94,3-7 и Псалми 125,3. С каквом борбом се псалмиста суочава?

У тим псалмима изражава се жаљење због тренутног благостања злих и изазова пред који та чињеница ставља праведне. Зли не само да напредују, већ понекад и отворено презиру Бога и тлаче друге. Збуњујуће је то што „скиптар безбожнички“ (Псалми 125,3) доминира светом, док „скиптар правиче“ (Псалми 45,6) као да понекад затаји. Зашто онда не одустати и не прихватити зло као што и други чине?

Прочитајте текст Псалми 73,1-20.27. Шта псалмисти помаже да превазиђе ту кризу? Какав је крај оних који се уздају у пронападљиве ствари? (Видети такође 1. Петрова 1,17.)

Све док је псалмиста у 73. псалму остајао усредсређен на тренутно безакоње у свету, није био у стању да сагледа ширу слику са Божје тачке гледишта. Напредовање зла представљало је огроман проблем за његову веру. Осим тога, био је уверен да се његов аргумент о узалудности вере заснива на реалности.

Међутим, Псалам 73 открива да „све то само указује на лудост оних који занемарују први стих, што је заправо резиме целог псалма: 'Добар је Бог Израиљу, онима који су чиста срца!'“ – Johannes Bugenhagen, *Reformation Commentary on Scripture* (Downers Grove, IL: InterVarsity Press, 2018), p. 11.

Псалмиста затим бива уведен у светилиште, место Божје суверене владавине, и тамо га подсећају да је „данас“ само један део мозаика и да треба да размисли о „крају“, када ће се зли суочити са Божјим судом. Чињеница да је псалмиста ту истину разумео тек у светилишту, и да је тада признао своју пређашњу лудост, показује да се реалност може спознати само духовним увидом, а не људском логиком.

На који начин вам обећање о Божјем суду над овим светом, и свим његовим злом, пружа утеху, иако толико зла засад остаје некажњено?

ЗА ДАЉЕ ПРОУЧАВАЊЕ

Прочитајте следеће текстове: Псалми 56; Елен Г. Вајт, „Радост у Господу“, Пут Христу, стр. 115-126 (оригинал).

Као што су чинили и псалмисти, припадници Божјег народа у сваком нараштају питају се с времена на време како да певају песме Господње у „земљи туђој“ (Псалми 137,4). Наша вера у Господњу суверену владавину може бити доведена у питање, понекад озбиљно, и можемо почети да се питамо да ли Бог заиста има контролу, и да ли је стварно тако моћан и добар као што Свето писмо каже.

Библијска вера често подразумева неизвесност и несигурност у истој мери као и поуздање и увереност. Понекад неизвесност и несигурност, посебно при суочавању са злом и Божјим привидним одсуством, могу бити готово неподношљиви. Ипак, неизвесност никад не сме постојати у вези са Богом, Његовим топлим и праведним карактером и Његовом поузданошћу. Псалмисти су понекад несигурни у погледу будућности, али у тим приликама се често позивају на Божју неисцрпну љубав и верност (Псалми 36,5-10; Псалми 89,2,8).

И ми такође треба да следимо исти пример. „Уложите сву своју снагу у то да гледате навише, а не наниже у своје тешкоће. Тако никада нећете поустати на путу. Убрзо ћете иза облака угледати Исуса, како пружа руку да вам помогне. И све што тада треба да урадите јесте да и ви Њему пружите руку у једноставној вери и дозволите Му да вас води. Када стекнете поверење, тада ћете се, вером у Исуса, испунити и надом.“ – Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 5, pp. 578, 579.

Тренуци када Бог „скрива своје лице“ не умањују ефикасност молитве. Напротив, те прилике подстичу псалмисте да се преиспитају, да се присете Божјих спасоносних дела из прошлости, и да траже Бога исповедајући грехе и упућујући понизне молитве (Псалми 77,10-12; Псалми 89,46-52). „Вера јача тако што долази у сукоб са сумњама и супротстављеним утицајима. Искуство стечено у таквим искушењима вредније је од најскупљих драгуља.“ – Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 3, p. 555.

ПИТАЊА ЗА РАЗГОВОР:

1. Које притиске су искусили псалмисти при суочавању са злом? Са којим сличним притисцима сте се и ви суочили и како сте се изборили с њима? Како успевате да сачувате своју веру у овим временима?
2. Где да потражимо одговоре у тренуцима кад наша вера у Бога дође под удар искушења или људи који под утицајем сопствене патње доводе у питање Божју доброту и силу?
3. Како одговарате на уобичајено питање о постојању зла у свету који је створио и одржава свемогући Бог љубави? Како мотив велике борбе помаже да се бар донекле одговори на тај изазов?

Текстови за проучавање у току седмице: Псалми 18,3-18; Псалми 41,1-3; 5. Мојсијева 15,7-11; Псалми 82; Псалми 96,6-10; Псалми 99,1-4 и Римљанима 8,34.

Текст за памћење: „Видећи страдање невољних и уздисање ништих, сад ћу устати, вели Господ, и избавити онога коме злобе“ (Псалми 12,5).

Наше доба није једино у којем бесне зло, неправда и угњетавање. И псалмисти су живели у такво време. И зато су псалми, између осталог, и Божји протести против насиља и угњетавања у свету – у нашем, као и у свету псалмиста.

Да, Господ дуго трпи и устеже свој гнев, не желећи да ико пропадне, него да се покаје и промени свој пут (2. Петрова 3,9-15). И мада се време које Бог одређује као право за своју интервенцију не поклапа увек са људским очекивањима, дан Божјег суда неоспорно долази (Псалми 96,13; Псалми 98,9). Ми само треба да се уздамо у Њега и Његова обећања док тај дан не дође.

Једино Створитељ, чији је престо утемељен на правди и истини (Псалми 89,14; Псалми 97,2), може својим сувереним судом да обезбеди стабилност и благостање у свету. Двоструки аспект божанског суда обухвата ослобађање потлачених и уништење злих (Псалми 7,6-17).

То је оно што нам је обећано, и то је оно што ће се једног дана заиста догодити – али у Божје време, а не у наше, као што псалмиста наглашава.

*Проучите поуку за ову седмицу да бисте се припремили за суботу, 10. фебруар.

ВЕЛИЧАНСТВЕНИ РАТНИК

Прочитајте следеће текстове: Псалми 18,3-18; Псалми 76,3-9.12 и Псалми 144,5-7. Како је Господ осликан у тим текстовима? Шта нам те слике говоре о Божјој спремности да избави свој народ?

Те химне славе Господа због Његове огромне надмоћи над силама зла које прете Његовом народу. Оне приказују Бога у Његовом величанству као Ратника и Судију. Слика Бога као ратника честа је у псалмима и наглашава озбиљност и хитност Божјег одговора на вапаје и патњу Његовог народа.

„Загрмје на небесима Господ, и вишњи пусти глас свој, град и живо угљевље. Пусти стријеле своје, и разметну их; силу муња, и расу их. И показаше се извори водени, и открише се темељи васионој од пријетње твоје, Господе, од дихања духа гњева твојега“ (Псалми 18,13-15).

Сама одлучност и опсег Божјег деловања требало би да расприши сваку сумњу у Божју велику брижност и саосећање према страдалницима, и у Његову способност да победи зло. Ми треба само да сачекамо да Он то уради.

У крајњој линији, чак и кад је Божји народ, као у случају цара Давида, био укључен у рат – до избављења није долазило људским средствима. У бројним биткама против непријатеља Божјег народа, цар Давид је хвалио Бога као јединог који је заслужан за све победе. Заслуге за све оно што се догађало, за своје бројне успехе и победе, Давид је лако могао да припише себи самом, али то није био његов став. Он је знао где се налази Извор његове моћи.

Мада наводи да Господ обучава његове руке за рат (Псалми 18,34), Давид се нигде у Псалмима не ослања на своје борбене вештине. Уместо тога, Господ се бори за Давида и избавља га (Псалми 18,47.48).

У Псалмима, цар Давид, познат као успешан ратник, преузима своју улогу вештог музичара и хвали Господа као јединог Избавитеља и Старатеља свог народа (Псалам 144,10-15). Одавање славе и молитва Господу извори су Давидове снаге, моћнији од сваког ратничког оружја. Једино се у Бога треба уздати и само Њега треба обожавати.

Какве год да сте дарове, вештине и успехе имали у животу, зашто увек морате имати на уму одакле они извиру? С каквом опасношћу се сучавате ако заборавите на тај извор?

ПРАВДА ЗА ПОТЛАЧЕНЕ

Прочитајте следеће стихове: Псалми 9,18; Псалми 12,5; Псалми 40,17; Псалми 113,7; Псалми 146,6-10 и Псалми 41,1-3. Која се поука ту налази за нас, чак и данас?

Бог показује посебну бригу и заинтересованост за правду према различитим групама рањивих људи, укључујући сиромашне, потлачене, сирочиће, удовице, удовце, странце и све којима је потребна помоћ. Псалми, као и Закон и Пророци, сасвим су јасни у погледу тога (2. Мојсијева 22,21-27; Исаија 3,13-15).

Многи Псалми користе израз „несрећан и ништ“, избегавајући да потлачене представе искључиво националним и верским терминима. Разлог томе је наглашавање Божје свеопште бригае према целом човечанству.

Израз „несрећан и ништ“ није ограничен на материјално сиромаштво, већ означава и рањивост и беспомоћност. Тај израз се позива на Божје саосећање, и преноси идеју да је патник сам и да нема другу помоћ осим Бога. Описивање себе као некога ко је „несрећан и ништ“ указује на искреност и љубав према Богу, кроз признање своје потпуне зависности од Њега и одрицање од сваке трунке самопоуздања и самопотврђивања.

С друге стране, бригом за угрожене (Псалми 41,1-3), народ показује своју верност Богу. Зла учињена рањивим припадницима друштва сматрала су се посебно гнусним гресима у библијској култури (5. Мојсијева 15,7-11). Псалми надахњују верне људе да подигну свој глас против сваке тираније.

Псалми такође наглашавају узалудност полагања поверења у пропадајућа људска средства као у крајњи извор мудрости и сигурности. Божји народ мора да се одупре искушењу да своју веру у спасење, у крајњој линији, полагаје на људске вође и институције, посебно када они одступају од Божјих путева.

Наш Господ је, у својој благодати, поистоветио себе са сиромашнима, тако што је и сам постао сиромашан, како би Његовим сиромаштвом многи могли да се обогате (2. Коринћанима 8,9). Христово богатство обухвата избављење од сваке тираније коју доноси грех, и Он нам обећава вечни живот у Божјем царству (Откривење 21,4). Исус Христос испуњава обећање Псалама о божанском Судији, који ће осудити свако малтретирање угрожених, као и запостављање дужности према њима (Матеј 25,31-46).

Колико размишљамо о „несрећнима и ништима“ међу нама и колико чинимо за њих?

КОЛИКО ДУГО ЂЕШ ОДЛАГАТИ СУД НЕПРАВЕДНИМА?

Господ је израелским вођама дао власт да би успоставили правду у Израелу (Псалми 72,1-7.12-14). Од израелских царева се очекивало да своју власт спроводе у складу са Божјом вољом. Главна брига вођа требало је да буде да обезбеде мир и правду у земљи, и да се старају за друштвено угрожене. Једино тако су земља и читав народ могли да напредују. Царски престо се учвршћивао верношћу Богу, а не људском силом.

Прочитајте текст Псалми 82. Шта се дешава када вође изврђу правду и тлаче народ који су дужни да штите?

У 82. Псалму, Бог изриче своју пресуду над корумпираним израелским судијама. „Богови“ (Псалми 82,1.6) очигледно нису ни пагански богови ни анђели, јер они никад нису ни били задужени да спроводе правду у Божјем народу, па не може ни да им се суди зато што то нису испунили. Оптужбе наведене у тексту Псалми 82,2-4 подсећају на законе Торе, означавајући „богове“ као израелске вође (5. Мојсијева 1,16-18; 5. Мојсијева 16,18-20; Јован 10,33-35). Бог испитује „синове човечије“ да ли суде право, и изриче им казну, јер су се показали као неправедни. Вође тумарају у мраку (Псалми 82,5), јер су напустили Божји закон, који даје светлост (Псалми 119,105).

Свето писмо непоколебљиво подупире гледиште да је Господ једини Бог. Али Бог своју власт над светом дели са људским вођама, постављеним да буду Његови представници (Римљанима 13,1). Колико често су, међутим, ти људски представници, током историје, а и данас још увек, злоупотребљавали одговорност која им је била дата?

Псалам 82 на подруглив начин разоткрива отпадништво неких вођа који су себе сматрали за „богове“ над другим људима. Мада је израелским поглаварима дао власт и привилегије, да се назову „децом Свевишњег“ и да буду Његови представници, Бог се одриче злих вођа. Он их подсећа да су смртни и подложни истим моралним законима као и сви људи. Нико није изнад Божјег закона (Псалми 82,6-8).

Бог ће судити целом свету. Божји народ ће такође полагасти рачун пред Богом. Зато и вође и народ треба да опонашају пример божанског Судије и да своје наде, у крајњој линији, полагају само у Њега.

Коју врсту власти и ауторитета ви имате над другима? Колико праведно и поштено испољавате тај ауторитет? Понаведите рачуна о томе.

ИЗЛИЈТЕ СВОЈУ ОГОРЧЕНОСТ

Прочитајте следеће текстове: Псалми 58,6-8; Псалми 69,22-28; Псалми 83,9-17; Псалми 94,1.2 и Псалми 137,7-9. Која осећања ти Псалми изражавају? Ко је онај који суди у тим Псалмима?

Неки псалми моле Бога да се освети појединцима и народима који намеравају да науде или су већ наудили псалмистима или њиховом народу. Ти псалми нам могу звучати збуњујуће због свог оштрог језика и привидног неслагања са библијским принципом љубави према непријатељима (Матеј 5,44).

Међутим, огорченост коју псалмиста осећа при суочавању са угњетавањем је нешто добро. То значи да су псалмисти озбиљније од већине људи схватили шта је исправно а шта погрешно. Тако и овде, њега мучи, и то у великој мери, зло које се чини у свету, не само њему него и другима.

Ипак, псалмиста нигде не препоручује себе као извршиоца освете. Уместо тога, он одмазду препушта искључиво Божјој руци. Псалми се позивају на божанске заветне клетве (5. Мојсијева 27,9-16) и моле Бога да поступи онако као што је обећао.

Псалми су пророчке најаве Божјег предстојећег суда, а не само личне молитве псалмисте. Псалам 137 је одраз најаве божанског суда над Вавилоном, као што се види у пророчким књигама. Пустошење које су Вавилоњани донели другим народима вратиће им се. Псалми преносе божанска упозорења да зло неће заувек остати некажњено.

Божја одмазда је одмерена у складу са правдом и благодаћу. А Божја деца су позвана да се моле за оне који лоше поступају према њима, па чак и да се надају њиховом обраћењу (Псалми 83,18; Јеремија 29,7).

Међутим, док настојимо да те псалме ускладимо са библијском нормом љубави према непријатељима, морамо пазити да не потценимо мучно искуство изражено у њима. Бог увиђа патњу своје деце и уверава их да је „скупа... пред Господом смрт светаца његовијех“ (Псалми 116,15). Реалност божанског суда обавезује Божји народ да подигне свој глас против сваког зла и да тражи долазак Божјег царства у пунини. Псалми такође дају глас онима који страдају, стављајући им до знања да је Бог свестан њихове патње и да ће правда једног дана свакако доћи.

Ко понекад не размишља и не машта о освети онима који су њему, њој или њиховим вољенима нанели страшну неправду? Како вам ови псалми могу помоћи да таква осећања поставите у праву перспективу?

ГОСПОДЊИ СУД И СВЕТИЛИШТЕ

Прочитајте следеће текстове: Псалми 96,6-10; Псалми 99,1-4 и Псалми 132,7-9.13-18. Где се Божји суд одиграва и како је то повезано са нама? Како нам светилиште помаже да разумемо на који начин ће се Бог обрачунати са злом?

Господњи суд је блиско повезан са светилиштем. Управо светилиште је било то окружење у ком се схватање псалмисте у вези са проблемом зла преокренуло (Псалми 73,17-20). Светилиште је означено као место божанског суда, на шта указује суђење путем Урима (4. Мојсијева 27,21) и судијски напрсник првосвештеника (2. Мојсијева 28,15.28-30). У складу с тим, многи Псалми описују Бога како седи на свом престољу у светилишту спремајући се да суди свету због његових греха и зала.

У светилишту је откривен план спасења. У паганizmu, грех се сватао првенствено као нека физичка нечистота, коју је требало уклонити уз помоћ магијских ритуала. Насупрот томе, Библија приказује грех као кршење Божјег моралног закона. Божја светост указује на то да Он воли правду и истину. Исто тако, и Божји народ би требало да трага за правдом и истином и да слави Бога у Његовој светости. А да би то учинили, они морају да држе Божји закон, који је израз Његове светости.

Према томе, светилиште је место опроштења греха и обновљења праведности, на шта указују Божји престо милости и „жртве за правду“ (5. Мојсијева 33,19; Псалми 4,5).

Ипак, „Бог који прашта“ извршава освету над злим делима непокајаних људи (Псалми 99,8). Практичне последице тога што је светилиште место божанског суда огледају се у сталној свести о Божјој светости и захтевима да праведни живе у складу са Божјим заветним захтевима.

Господњи суд са Сиона као резултат има благостање праведних и пораз злих (Псалми 132,13-18). Светилиште је подстицало радосно ишчекивање Господњег доласка као Судије, посебно током Дана помирења. Исто тако, и псалми наглашавају извесност предстојећег доласка божанског Судије (Псалми 96,13; Псалми 98,9), наиме, Исуса Христа у небеском светилишту (Откривење 11,15-19).

Прочитајте Римљанима 8,34. На који начин нам тај стих показује зашто је оно што Христос чини у небеском светилишту добра вест за Његов народ?

ЗА ДАЉЕ ПРОУЧАВАЊЕ

У књизи Мисли са Горе благослова од Елен Г. Вајт прочитајте поглавље под насловом „Блаженства“, стр. 6-13,29-35 (оригинал).

Псалми су протести против људске равнодушности према неправди. У њима видимо одбијање да се прихвати зло. Они су мотивисани, не жељом за осветом, већ ревношћу да се прослави Божје име. Отуда је прикладно да се праведни радују кад виде Божју освету над злом, јер се на тај начин Божје име и Његова правда бране пред светом (Псалми 58,10.11). Псалми обавезују људе да подигну глас против зла и да траже долазак Божјег царства у пунини. У Псалмима нам се пружа уверење у божанску утеху и избављење. Јер, Господ ће устати!

„Ако вас узасрамоте и успрогоне“, каже Исус, „радујте се и веселите се.“ А затим указује својим слушаоцима на пророке који су говорили у име Господње као на „углед страдања“ (Јаков 5,10). Авел, први хришћанин међу Адамовим потомцима, умро је као мученик. Енох је ходао с Богом, а свет га није разумео. Ноју су се ругали као занесењаку, који уноси немир међу људе. „А други ругање и бој поднесоше, па још и окове и тамнице.“ „А други бише побијени, не примивши избављења, да добију боље васкрсење.“ (Јеврејима 11,36.35).“ – Елен Г. Вајт, *Мисли са Горе благослова*, стр. 33 (оригинал).

ПИТАЊА ЗА РАЗГОВОР:

1. Будући да болна свест о постојању зла у свету може да нас наведе да се запитамо да ли Господ заиста царује, како да развијемо непоколебљиву веру која ће бити јака чак и под искушењем? Односно, на шта би морали да се усредсредимо да бисмо одржали веру у Божју љубав, доброту и моћ? Шта би крст требало да нам каже о Богу и Његовом карактеру?
2. Зашто је важно да се не уздамо у људске снаге (вође, институције и друштвена кретања) као на извор врхунске мудрости и решења за неправду у свету, већ да се ослањамо искључиво на Божју Реч и Његов суд?
3. Шта је све, у практичном смислу, скопчано са истином да је светилиште место божанског суда?
4. Како да разумемо оштар језик неких од Псалама? На који начин нам тај језик помаже да се повежемо са људском страном оних који су их писали?

МИЛОСТ ЈЕ ТВОЈА ДО НЕБЕСА

Текстови за проучавање у току седмице: Псалми 136, Псалми 51, Псалми 130, Псалми 113, Псалми 123.

Текст за памћење: „Хвалићу Господа по народима, пјеваћу ти по племенима. Јер је велика до небеса милост твоја, и истина твоја до облака“ (Псалми 57,9.10).

Псалмисти увиђају да су духовно сиромашни и да немају ништа да понуде Богу. Односно, немају ништа у себи ни по себи што би их препоручило пред Божјим светим престоном (Псалми 40,17). Они схватају да им је, као и свима нама, потребна благодат, Божја благодат.

Укратко, потребно им је еванђеље.

Псалми наглашавају чињеницу да људи у потпуности зависе од Божје милости. Срећом, Божја милост је вечна, што се показало и приликом Божјег стварања и током историје Божјег народа (Псалми 136). Пред вечним Богом, људски живот је пролазан као трава, али Бог осећа самилост према људима, обнавља њихову снагу (Псалми 103,3.5.15), и у Њему им је обећана вечност.

Божји народ налази утеху у чињеници да је Господ веран свом завету. Апели народа, ма колико понекад били нестрпљиви, често су пуни наде, јер су упућени њиховом саосећајном небеском Оцу (Псалми 103,13; Псалми 68,5; Псалми 89,26). Нови доживљаји Божје благодати и љубави јачају њихову решеност да славе Бога и да служе само Њему и никоме и ничему више.

*Проучите поуку за ову седмицу да бисте се припремили за суботу, фебруар 17.

ЊЕГОВА МИЛОСТ ТРАЈЕ ДОВЕКА

Прочитајте текст Псалми 136. Која мисао преовлађује у овом Псалму? У чему псалмиста налази доказе за своју преовлађујућу тврдњу?

Псалам 136 позива Божји народ да слави Господа због Његове милости која се открила у делима стварања (Псалми 136,4-9) и у историји Израела (Псалми 136,10-22). „Милост“ (јеврејски *кхесед*, „постојана љубав“) преноси идеју о Божјој доброту и верности према Његовим делима стварања и Његовом завету са Израелом. Овај псалам показује да су Божја неизмерна моћ и величанство утемељени на Његовој постојаној љубави.

Господ је „Бог над боговима“ и „Господар над господарима“, што је јеврејски идиом (група речи са посебним значењем) који значи „највећи Бог“ (Псалми 136,1-3), не у смислу да постоје и други богови, већ да је Он једини Бог.

Господња највећа чуда, која нико други не може да понови, неоспорни су показатељ Његове власти (Псалми 136,4). Бог је створио небеса, земљу и небеска тела која пагани обожавају (5. Мојсијева 4,19). Псалми, међутим, одузимају ауторитет паганским боговима, а у ширем смислу и свим другим људским узданицама. То су само производи стварања. То је само творевина, а не Створитељ, што је кључна разлика.

Слика Господње крепке руке и подигнуте мишице (Псалми 136,12) наглашава ефикасност Божје силе и далекосежан утицај Његове милости.

Божја милост показана током стварања и историје требало би да подстакне Божји народ да се узда у Њега и да остане веран Његовом завету. Рефрен „јер је довијека милост његова“ понавља се 26 пута у Псалму 136, уверавајући тако Његове поклонице да се Господ не мења и да ће у сваком новом нараштају поновити своја дела милости. Бог се сећа свог народа (Псалми 136,23) и веран је свом завету благодати. Веровање у Господњу постојану милост налази се у сржи библијске вере, што подразумева радосно обожавање и поверење, као и уздржаност и покајање.

Псалам 136 (стихови 23-25) завршава се поруком о Божјој свеобухватној бризи о овом свету. Божја милост се протеже не само на Израел већ на сва дела стварања. Овај псалам, дакле, говори о свеобухватности Божје спасоносне благодати и подстиче цео свет да се придружи Израеловом слављењу Господа (видети такође: Лука 2,10; Јован 3,16; Дела 15,17).

У ком смислу слика Исуса на крсту, који умире као Замена за наше грехе, најснажније открива велику истину о Богу, и о томе да „је довијека милост његова“?

СТВОРИ У МЕНИ ЧИСТО СРЦЕ

Прочитајте текст Псалми 51,1-5. Зашто се псалмиста позива на Божју милост?

Цар Давид излива своје срце пред Господом, тражећи опроштај за грех у духовно најмрачнијим тренуцима свог живота (2. Самуилова 12). Опраштање је изузетан дар Божје благодати, који нам Он даје „по великој доброты својој“ (Псалми 51,1). Цар Давид моли Бога да не поступа с њим онако као што његов грех заслужује (Псалми 103,10), већ у складу са својим божанским карактером, односно својим милосрђем, верношћу и саосећањем (Псалми 51,1; 2. Мојсијева 34,6,7).

Прочитајте текст Псалми 51,6-19. Како је праштање греха ту приказано? Шта је циљ божанског праштања?

Божански опроштај подразумева нешто више од чисто легалног проглашења невиности. Он изазива дубоку промену која сеже до најскривенијих кутака људског бића (Псалми 51,6; Јеврејима 4,12). Он доводи до појаве новог створења (Псалми 51,10; Јован 3,3-8). Јеврејска реч бара', преведена као „створи“, описује божанску стваралачку силу (1. Мојсијева 1,1). Само Бог може да бара'. Само Бог може да произведе радикалну и трајну промену у срцу покајане особе (2. Коринћанима 4,6).

Давид тражи да буде очишћен исопом (3. Мојсијева 14,2-8; Псалми 51,7). Он осећа да га његова кривица држи изван Господњег присуства, на исти начин као што је губавцу забрањен улазак у заједницу све док стање његове нечистоте траје (Псалми 51,11). Он страхује да жртве не могу да га очисте у потпуности, зато што није било те жртве која би могла да искупи грех прељубе и убиства почињен с предумишљајем (2. Мојсијева 21,14; 3. Мојсијева 20,10).

Само је безусловна божанска благодат могла да прихвати Давидово „срце скрушено и поништено“ као жртву, и да поново доведе Давида у склад са Богом (Псалми 51,16,17). Тражећи да буде очишћен исопом, он заправо жели да се врати у Божје присуство.

Ако је Бог могао Давиду да опрости прељубу, превару и убиство, колико наде има за вас?

„АКО ЋЕШ НА БЕЗАКОЊЕ ГЛЕДАТИ, ГОСПОДЕ ...“

Прочитајте текст Псалми 130. Како је ту осликана озбиљност греха и нада за грешнике?

Велика невоља која је задесила псалмисту повезана је са његовим гресима и гресима његовог народа (Псалми 130,3.8). Греси народа толико су тешки да прете да их заувек одвоје од Бога (Псалам 130,3). Свето писмо помиње извештаје о гресима који се чувају за Судњи дан (Данило 7,10; Откривење 20,12), као и уклањање имена грешника из књиге живота (2. Мојсијева 32,32; Псалми 69,28; Откривење 13,8).

Псалмиста се, дакле, моли за Божје опроштење, на основу ког ће бити избрисани записи о гресима (Псалми 51,1.9; Јеремија 31,34; Михеј 7,19). Он зна да „Бог није гневљиве природе. Његова љубав је вечна. Његов ’гнев’ може бити изазван само човековим пропустом да цени Његову љубав... Сврха Његовог гнева није да рани, већ да исцели човека; не да уништи него да спасе Његов заветни народ (видети Осија 6,1.2).“ – Hans K. LaRondelle, *Deliverance in the Psalms* (Berrien Springs, MI: First Impressions, 1983), pp. 180, 181. Што је посебно занимљиво, управо је Божја спремност да опрости грехе, а не да их казни, оно што изазива најдубље поштовање према Њему (Псалми 130,4; Римљанима 2,4). Истинско обожавање се, према томе, заснива на дивљењу према Божјем карактеру љубави, а не на страху од казне.

Божја деца су позвана да чекају на Господа (Псалми 27,14; Псалми 37,34). Јеврејски израз *qawah*, „чекати“, дословно значи „растегнути“ и корен је јеврејске речи за „наду“. Дакле, чекање на Господа није пасивно препуштање несрећним околностима, већ пре „сезање за“ или жељно ишчекивање Господње интервенције. Нада псалмисте није утемељена на његовом личном оптимизму, већ на Божјој Речи (Псалми 130,5). Верно чекање на Господа никад није узалудно, јер после мрачне ноћи долази јутро божанског избављења.

Запазите како лична молитва псалмисте постаје молитва целе заједнице (Псалми 130,7.8). Благостање појединца је неодвојиво од добробити читавог народа. Дакле, не треба се молити само за себе него и за своју заједницу. Као верници, ми смо део заједнице, а оно што утиче на један део заједнице утиче на све.

Размислите о питању: „Ако ћеш на безакоње гледати, Господе: Господе, ко ће остати?“ (Псалми 130,3). Шта то значи за вас лично? Где бисте били да је Господ наставио да гледа на ваша безакоња?

СЛАВА УЗВИШЕНОМ И МИЛОСТИВОМ БОГУ

Прочитајте текстове Псалми 113 и Псалми 123. Која су два различита аспекта Божјег карактера описана у тим псалмима?

Псалми 113 и 123 славе Господњу узвишеност као и Његову милост. Господња узвишеност открива се путем славе Његовог имена и уздигнутог положаја Његовог престола, који је изнад свих народа као и изнад небеса (Псалми 113,4.5; Псалми 123,1). Изјава „Ко је као Господ, Бог наш“ (Псалми 113,5) – представља изјаву вере у то да ниједна сила ни унутар ни изван овог света не може да се супротстави Богу Израеловом.

Неприступачне висине на којима Господ борави илустроване су чињеницом да је Он спреман да се „понижи“, и да се „сагиба да види што је на небесима и на земљи“ (видети Псалми 113,6; италики додат). Дакле, то што Бог обитава на висини, не спречава Га да види шта се дешава овде доле. Господња милост се огледа у Његовој благодатној спремности да се умеша у ствари овог света и да спасе невољне и сиромашне из њихових недаћа. Његова великодушна рука очигледно није скривена од Његових слугу, иако је Његово пребивалиште на далеким небесима.

Божја величина и брижност, које се не могу потпуно сагледати у Божјој чудесној трансцендентности, постају очигледне у Божјим делима милосрђа и саосећања. Сиромашни, потлачени и сви којима је потребна помоћ могу из прве руке да искусе Божју суверену моћ, захваљујући изузетним преокретима које је Он у стању да изведе у њихову корист. Узвишени Бог испољава своју величину тако што своју моћ користи да би подигао оборене. Људи су слободни да приступе Господу, јер Његово суверено величанство и надмоћ не мењају чињеницу да је Он њихов милостиви Створитељ и Старатељ, и да су они Његове слуге, Његова љубљена деца.

Богослужење је, дакле, мотивисано, не само Божјом величанственошћу већ и Његовом добротом. Слављење Бога није ограничено временом и простором (Псалам 113,2.3). Божја величина и милосрђе најбоље се огледају у Исусу Христу, који је био спреман да се спусти са неба и да буде понижен до саме смрти на крсту да би уздигао пало човечанство (Филипљанима 2,6-8). А ту, на крсту, налазимо најјаче могуће разлоге за обожавање и слављење Бога ради онога што је учинио за нас.

Задржите се у мислима на крсту и ономе што се тамо догодило вама лично. Од чега вас је Исус спасао? Зашто је толико важно да крст увек буде на првом месту у вашим мислима?

НЕ ЗАБОРАВЉАЈ НИЈЕДНОГ ДОБРА ЊЕГОВОГ

Прочитајте текст Псалми 103. Како је Божја милост ту осликана?

Псалам 103 набраја многоструке Господње благослове. Ти благослови обухватају „сва добротинства његова“ (Псалми 103,2, НСП) потребна за живот благодатања (Псалми 103,3-6). Ти благослови се темеље на Божјем благодатном карактеру и Његовој верности завету који је успоставио са Израелом (Псалми 103,7-18). Господ се „опомиње“ људске слабости и пролазности и осећа самилост према свом народу (видети Псалми 103,13-17).

То „опомињање“ или подсећање је нешто више од само когнитивне (мисаоне) активности. Оно подразумева приврженост која се испољава у делима – Бог избавља и чува свој народ (Псалми 103,3-13). Упечатљиве слике у тексту Псалми 103,11-16 илуструју неизмерну величину Божје благодати, која се може упоредити једино са бескрајним пространством небеса (Исаија 55,9).

Како би, онда, људи требало да узврате на толику Божју доброту?

На првом месту, тако што благосиљају Господа (Псалми 103,1.2).

Благослов се углавном схвата као чин даривања некога материјалним и духовним добрима (1. Мојсијева 49,25; Псалми 5,12). А с обзиром да је Бог извор свих благослова, како људска бића могу да благосиљају Бога? Неко ко је на нижем положају може својом захвалношћу и слављењем да благосиља онога ко је узвишенији (1. О царевима 8,66; Јов 29,13). Бог благосиља људе чинећи им добро, а људи благосиљају Бога славећи Његову доброту, односно, показујући дубоко поштовање према Њему због Његовог благодатног карактера.

На другом месту, тако што памте Његов завет и сва добра која им је учинио (Псалми 103,2.18-22), баш као што се и Господ подсећа људског стања слабости и завета који је склопио са својим народом (Псалми 103,3-13). Памћење или подсећање је кључни аспект односа између Бога и Његовог народа. Баш као што Бог памти обећања која је дао свом народу, тако је и народ дужан да се сећа Божје верности и да Му узврати љубављу и послушношћу.

Када то имамо на уму, ове чувене речи Елен Г. Вајт звуче тако прикладно: „За нас би било добро да свакога дана проведемо један сат у размишљању о Христовом животу. Треба да га проучавамо у свакој појединости и допустимо својој машти да обухвати све призоре, нарочито оне везане за крај Његовог живота. Док се тако бавимо Његовом великом жртвом за нас, наше поверење у Њега постаће много постојаније, наша љубав ће оживети и дубље ће нас прожимати Његов дух. Ако желимо на крају да будемо спасени, морамо научити поуку о покајању и понизности у подножју крста.“ – *Чезња векова*, стр. 83 (оригинал).

ЗА ДАЉЕ ПРОУЧАВАЊЕ

У књизи Пут Христу од Елен Г. Вајт, прочитајте поглавље под насловом „Грешникова потреба за Христом“, стр. 17-22 (оригинал).

У Псалмима, гласови Божјег народа здружују се у прослављању Божје вечне љубави кроз један рефрен који се стално понавља: „Јер је довијека милост његова“ (Псалми 106,1; Псалми 107,1; Псалми 118,1-4.29; Псалми 136). „Не славити Бога значило би заборавити сва Његова добротинства, не ценити Божје дарове. Само они који славе не заборављају. Размишљање и говорење о Богу још увек није прослављање. Слављење почиње када неко призна Божије величанство и Његова дела, и узврати на њих обожавањем Његове доброте, милости и мудрости.“ – Hans LaRondelle, *Deliverance in the Psalms*, p. 178.

Значај свечаног признања Божје постојане милости поприма још дубљи смисао када се сетимо да Божји кхесед – то јест, Његова заветна доброта и верност – остаје чврст и непроменљив усред људског греха и побуне против Бога.

„Грешили смо против Њега и нисмо заслужили Његову наклоност; ипак Он је сам на наше усне ставио најдивнију од свих молитава: ’Немој нас одврћи ради имена својега; немој наружити пријестола славе своје, опомени се завјета својега с нама, немој га укинути’ (Јеремија 14,21). Када дођемо к Њему признајући своју недостојност и грех, Он се обавезао да ће саслушати наше вапаје. Част Његовог престола је залог да ће испунити обећање које нам је дао.“ – Елен Г. Вајт, *Поуке великог Учитеља*, стр. 148 (оригинал).

То што је искуствено спознао колико је Бог био милостив према њему (Псалми 103,2) охрабрило је псалмисту да каже: „Господ твори правду и суд свима којима се криво чини“ (Псалми 103,6; италики додат). Дакле, крајњи циљ личног сведочанства псалмисте и слављења Божје милости у његовом животу јесте да увери друге у Божју доброту, тако да и они могу да отворе срце Богу, да приме Његову спасоносну милост и да Га славе (Псалми 9,11.12; Псалми 22,22-27; Псалми 66,16).

ПИТАЊА ЗА РАЗГОВОР:

1. Какав практичан значај по људско спасење има чињеница да је Божја милост вечна? Зашто то ипак не значи да човек може слободно наставити да греша зато што је Божја милост вечна?
2. Како да помиримо истину о Божјем праштању наших греха са идејом о Божјем суду над грехом?
3. Како се изјаве о Божјој милости у Новом завету слажу са оним из Псалама (Ефесцима 2,4.5; 1. Тимотију 1,16; Титу 3,5; Јеврејима 4,16)?

МУДРОСТ ЗА ПРАВЕДНО ЖИВЉЕЊЕ

Текстови за проучавање у току седмице: Псалми 119,1-16; Псалми 90; Јован 3,16; Псалми 95,7-11; Псалми 141; Псалми 128.

Текст за памћење: „Научи нас тако бројити дане наше, да бисмо стекли срце мудро“ (Псалми 90,12).

Као што смо видели, Божја благодат обезбеђује опроштење греха и ствара ново срце у покајаном грешнику, који сада живи вером.

Божја Реч такође пружа и упутства за праведан живот (Псалми 119,9-16). Држање Божјег закона ни у ком смислу није легалистичко поштовање правила, већ живот у присном односу са Богом, живот пун благослова (Псалми 119,1.2; Псалми 128).

Међутим, живот праведних није без искушења. Понекад праведни могу доћи у искушење због лукаве природе греха (Псалми 141,2-4), а могу чак и подлећи том искушењу. Бог допушта тренутке пробе да би се верност (или неверност) Његове деце јасно показала. Ако Божја деца слушају Божја упутства и опомене, њихова вера бива прочишћена, а њихово поверење у Господа јача. Мудрост за праведно живљење стиче се кроз динамику живота са Богом усред искушења и изазова. Према томе, молитва да нас Бог научи да бројимо своје дане како бисмо стекли срце мудро (Псалми 90,12), одражава трајну посвећеност томе да корачамо путем верности Господу.

*Проучите поуку за ову седмицу да бисте се припремили за суботу, 24. фебруар.

У СРЦЕ СВОЈЕ САКРИО САМ РЕЧ ТВОЈУ

Прочитајте текст Псалми 119,1-16.161-168. На који начин треба да држимо Божје заповести и који благослови произлазе из тога?

Свакодневни живот вере Библија описује као ходочашће („ходање“) са Богом на Његовом путу праведности. Живот вере одржава се ходањем „у закону Господњем“ (Псалми 119,1) и „у свјетлости лица твојега“ (Псалми 89,15). То ни у ком случају нису два различита путовања. Ходање у светлости Божјег лица подразумева држање Божјег закона. Исто тако, ходање „у закону Господњем“ подразумева тражење Бога целим срцем (Псалми 119,1.2.10).

„Пут чист“ је још један појам којим псалми описују праведан живот (Псалми 119,1). Израз „чист“ описује жртву „без мане“ која је угодна Богу (2. Мојсијева 12,5). Исто тако, живот праведника, који је жртва жива (Римљанима 12,1), треба да буде неокаљан љубављу према греху. Живот посвећен Богу такође је и „савршен пут“, што значи да особа заузима одговарајући правац у животу који је Богу угодан (Псалми 101,2.6; видети такође Псалми 18,32).

Држање Божјих заповести нема никакве везе са легалистичким поштовањем божанских правила. Напротив, оно се састоји од „доброг разумевања“ разлике између исправног и погрешног, добра и зла (Псалми 111,10; видети и 1. Дневника 22,12), и обухвата читаву особу, а не само спољашња дела. Бити „чист“, држати се Божјих заповести и тражити Бога свим срцем, неодвојиви су ставови у животу (Псалми 119,1.2).

Божје заповести представљају откривење Божје воље пред светом. Оне подучавају људе како да постану мудри и да живе у слободи и миру (Псалми 119,7-11.133). Псалмиста ужива у закону јер га он осведочава да је Бог веран (Псалми 119,77.174).

„Велик мир имају они који љубе закон твој, и у њих нема спотицања“ (Псалми 119,165). Слика спотицања илуструје морални пад. Као светиљка код стопала псалмисте (Псалми 119,105), Божја Реч нас чува од искушења (Псалми 119,110).

Како је Христос показао силу Божје Речи у свом животу (Матеј 4,1-11)? Шта нам то говори о сили која проистиче из срца посвећеног послушности Божјем закону?

УЧИ НАС ДА БРОЈИМО ДАНЕ НАШЕ

Прочитајте следеће текстове: Псалми 90; Псалми 102,11 и Псалми 103,14-16. У чему се огледа људска несрећа?

Посматрано у светлу вечности, живот палог људског бића је само пара. Хиљаду година у Божјим очима је „као стража ноћна“, која траје три или четири сата (Псалми 90,4). У поређењу са божанским временом, људски живот просто пролети (Псалам 90,10). И најјачи међу људима могу се упоредити са најслабијим међу биљкама (Псалми 90,5,6; Псалми 103,15,16). А опет, чак и тај кратки живот испуњен је мукотрпним радом и жалашћу (Псалми 90,10). Чак и световни људи, који немају веру у Бога, тугују и жале због краткоће живота, посебно кад се он упореди са вечношћу која постоји и која, као што знају, прети да се настави без њих.

У 90. Псалму људске невоље се доводе у контекст чињенице да се Бог, као њихов Створитељ, стара за људе. Господ је био уточиште свог народа у свим генерацијама (Псалми 90,1,2). Јеврејска реч ма'он, „место становања“, приказује Господа као склониште или уточиште Његовог народа (Псалми 91,9).

Бог обуздава свој праведни гнев и изнова пружа своју благодат. Псалмиста узвикује: „Ко зна силу гњева твојега?“ (Псалми 90,11), што значи да нико никада није искусио пунину Божјег гнева против греха, тако да још увек постоји нада да се људи покају и стекну мудрост за праведан живот.

Према Библији, мудрост не подразумева само интелигенцију, већ и дубоко поштовање према Богу. Мудрост која нам је потребна јесте да знамо како „бројити дане наше“ (Псалми 90,12). То што можемо да бројимо своје дане, значи да су нам дани ограничени и ми смо тога свесни. Мудро живети значи живети са свешћу о пролазности живота, што води ка вери и послушности. Та мудрост се стиче само путем покајања (Псалми 90,8,12) и Божјих дарова праштања, саосећања и милости (Псалми 90,13,14).

Наш основни проблем не потиче од чињенице да смо створени као људска бића, већ од греха и онога што је грех учинио у нашем свету. Његове разорне последице виде се на сваком месту и у сваком човеку.

Међутим, захваљујући Исусу, обезбеђен нам је пут избављења из наше људске невоље (Јован 1,29; Јован 3,14-21). У супротном, уопште не бисмо имали наду.

Колико год брзо да наш живот прође, које обећање имамо у Исусу? (Видети Јован 3,16.) А какву бисмо наду имали без Њега?

ГОСПОДЊИ ИСПИТ

Прочитајте следеће текстове: Псалми 81,7,8; Псалми 95,7-11 и Псалми 105,17-22. Шта све божанско испитивање подразумева у тим текстовима?

Мерива је место где је Израел кушао Бога доводећи у питање Његову верност и моћ да задовољи њихове потребе (2. Мојсијева 17,1-7; Псалми 95,8,9). Међутим, Псалам 81 то преокреће на занимљив начин, тумачећи исти догађај као време када је Бог кушао Израел (Псалми 81,7). И народ је, због своје непослушности и недостатка поверења (Псалми 81,11), пао на том Божјем испиту.

Помињање Мериве шаље двоструку поруку. Прво, Божји народ не сме да понавља грешке прошлих генерација, већ треба да верује Богу и да хода Његовим путем (Псалми 81,13). Друго, мада је народ пао на испиту, Бог им је притекао у помоћ када су били у невољи (Псалми 81,7). Божја спасоносна благодат у прошлости пружа новим генерацијама сигурност у Божју благодат.

Псалам 105 показује да су, у случају Јосифа, искушења била Господње средство за проверу његовог поверења у Божју Реч у погледу сопствене будућности (1. Мојсијева 37,5-10; Псалми 105,19). Јеврејски тсарап, „прокушати“, у 19. стиху (НСП*) користи се у смислу „чишћење“, „оплемењивање“, „прочишћење“. Према томе, циљ Господњег кушања Јосифове вере био је да се уклони свака сумња у Божје обећање и да се ојача његово поверење у Божје вођство.

Циљ божанског дисциплиновања је да ојача Божју децу и да их припреми за испуњење обећања, као што је показано на Јосифовом примеру (Псалми 105,20-22).

Међутим, одбацивање Божјих поука води ка све већој тврдоглавости и окорелости срца својевољне особе.

„Бог захтева правовремену и беспоговорну послушност Његовом закону. Али људи су успавани и парализовани обманама сотоне, који им предлаже разне изговоре, и руши њихове скрупле, говорећи им као и Еви у Врту: 'Нећете ви умрети'. А непослушност не само да отврдњује срце и савест кривца, већ тежи да исквари и веру других. Јер, оно што им је у почетку изгледало веома погрешно, постепено престаје тако да им изгледа будући да им је стално пред очима. И тако то траје све док се коначно не запитају да ли је то уопште грех и несвесно упадну у исту заблуду.“ – Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 146.

Какво је ваше лично искуство кад је реч о томе како грех отврдњује срце? Зашто би та мисао требало да нас упути на крст где можемо наћи снагу за послушност?

* „Све до часа кад се испунила реч о њему (Јосифу), реч Господња га је прокушала.“ – Псалми 105,19 НСП

ПРЕВАРНОСТ ЗЛОГ ПУТА

Прочитајте текст Псалми 141. За шта се псалмиста моли?

Псалам 141 је молитва за заштиту од искушења која вребају споља и изнутра. Псалмиста није угрожен само плановима злих (Псалми 141,9,10), већ је у искушењу да се и сам понаша као зли. Његова прва слаба тачка је самоконтрола у говору, и зато се он моли да Господ чува врата његових уста (Псалми 141,3). Та слика подсећа на чување градских капија које су у библијска времена штитиле град.

Искушење је такође и кад се Божје дете двоуми да ли да послуша савете праведних или да се препусти сластима злих (Псалми 141,4,5). Псалмиста своје срце доживљава као главну претњу, јер се ту одиграва права битка. Само непрестана молитва са потпуним поверењем и предањем Богу може да спасе Божје дете од искушења (Псалми 141,1,2).

Прочитајте следеће стихове: Псалми 1,1 и Псалми 141,4. Како је ту приказан прогресивни (растући) и лукави карактер искушења?

Стих Псалми 141,4 описује прогресивну природу искушења. Прво, само срце је склоно злу. Друго, оно подстиче на чињење злих дела (значање јеврејског израза који је ту употребљен наглашава понављајући карактер дела). Треће, срце се храни сластима злих, наиме, прихвата њихове зле поступке као нешто пожељно.

Слично томе, у тексту Псалми 1,1 искушење наилази да би спречило Божје дете да ходи Господњим путем, наводећи га да ходи са опакима, да стоји на путу грешника и, коначно, да седи у друштву ругача.* Грешници, опаки људи и ругачи – не треба да будемо попут њих нити да им дозволимо да нас одвуку од Господа.

Псалми описују прогресиван, примамљив и лукав карактер искушења, што наглашава чињеницу да само потпуна зависност од Господа може да нам осигура победу. Псалми наглашавају важност речи које неко изговара и слуша кад се налази у искушењу. Завршетак животног пута злих, као и праведних, требало би да научи људе да траже мудрост од Бога (Псалми 1,4-6; Псалми 141,8-10). Ипак, у оба та псалма, коначно оправдање Божје деце остаје у будућности. То значи да су верници позвани да стрпљиво верују Богу и да Га чекају.

* „Блажен човек који не следи савет опаких, не стоји на грешничком путу, нити седа у друштво ругача.“ Псалми 1,1 НСП

БЛАГОСЛОВИ ПРАВЕДНОГ ЖИВЉЕЊА

Прочитајте следеће текстове: Псалми 1,1-3; Псалми 112,19 и Псалми 128. Који благослови су обећани онима који дубоко поштују Господа?

Од многих благослова обећаних онима који поштују Господа, мир је вероватно један од највећих. Први псалам описује праведне као сличне дрвету посађеном крај потока, које доноси своје плодове на време и коме лист зими не вене (Псалми 1,3; Јеремија 17,7.8; Језекиљ 47,12). Та сличност указује на извор свих благослова, наиме, на почивање у Божјем присуству у Његовом светилишту и уживање у непрекидном и пуном љубави односу са Богом. За разлику од злих, који су описани као плева, без стабилности, места и будућности, праведници су као плодно дрво са кореном, смештено близу Бога, на извору вечног живота.

Текст Псалми 128,2.3 подсећа на благослове месијанског царства, где седење под сопственом лозом и смоквом представља симбол мира и благостања (Михеј 4,4). Благослов мира над Јерусалимом (Псалми 122,6-8; Псалми 128,5.6) преноси поруку наде у Месију који ће окончати зло и обновити мир у свету.

„У Библији се наследство спасених назива ’отаџбина’ (Јеврејима 11,14-16, Чарнић). Тамо небески Пастир води своје стадо на изворе живе воде. Дрво живота доноси своје плодове свакога месеца, а лишће тога дрвета служи (за исцељење) народима. Тамо се налазе и потоци који не пресушују, бистри као кристал, а на њиховим обалама лелујаво дрвеће својом сенком наткриљује стазе припремљене за Господње откупљене. Тамо се широке равнице продужују у прекрасне брежуљке иза којих Божје планине уздижу своје величанствене врхове. Божји народ, који је толико времена провео као путник и дошљак, наћи ће свој дом на тим спокојним пропланцима и поред живих потока.“ – Елен Г. Вајт, Велика борба, стр. 675 (оригинал).

Нови завет описује испуњење те наде приликом Христовог другог доласка и стварања новог света (Матеј 26,29; Откривење 21). Дакле, и поред тога што праведни примају многе благослове већ у овом животу, пунина Божје милости чека их тек када се Његово царство буде у потпуности обновило на крају времена.

Зашто су крст и оно што се на њему догодило гарант обећања која налазимо у Новом завету о ономе што је Бог припремио за нас? Како већ сада можемо црпети утеху из тих обећања?

ЗА ДАЉЕ ПРОУЧАВАЊЕ

У ова модерна времена, стицање мудрости игледа није толико пожељно као постизање среће. Људи би радије били срећни него мудри. Међутим, можемо ли уопште бити истински срећни и водити испуњен живот без божанске мудрости? Псалми јасно кажу да не можемо. Ипак, добра вест је да нисмо ни позвани да бирамо између мудрости и среће. Јер, Божја мудрост доноси истинску срећу.

Један једноставан пример из јеврејског језика може да илуструје ту мисао. На јеврејском, реч „корак“ у множини (*'асхуреи*) звучи веома слично речи „срећа“ (*'асхреи*). Нама та асоцијација може да промакне у нашим преводима, али она шаље моћну поруку: „кораци“ који се држе Божје стазе воде ка „срећном“ животу (Псалми 1,1; Псалми 17,5; Псалми 37,31; Псалми 44,18; Псалми 89,15; Псалми 119,1). У Библији, ни мудрост ни срећа нису апстрактни појмови већ реално искуство.

Оно се налази у односу са Богом, и огледа се у дубоком поштовању, слављењу, уздању и налажењу снаге у Богу. Текст Псалми 25,14 гласи: „Тајна је Господња у онијех који га се боје, и завјет свој јавља им.“

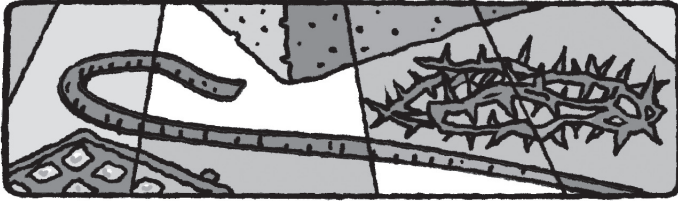
„Хвала Богу на славним призорима које нам је показао. Сакупљајмо света, поуздана обећања Његове љубави, и имајмо их стално пред очима: Божји Син који напушта Очев престо, заодевајући своју божанску природу људском да спасе човека од сотонине силе; Његова победа за нас, која отвара људима Небо, приказујући људском погледу пријемну дворану у којој Божанство открива своју славу; пали људски род подигнут из провалије уништења у коју га је бацио грех, обнавља везе са бесконачним Богом, а пошто је вером у нашег Откупитеља, издржао божанску пробу, обучен је у Христову праведност и подигнут на Његов престо – то су призори о којима Бог жели да дубоко размишљамо.“ – Елен Г. Вајт, *Пут Христу*, стр. 118 (оригинал).

ПИТАЊА ЗА РАЗГОВОР:

1. Како Божја Реч може да постане извор ужитка а не само поука и упутства? На који начин је „једење“ Божје Речи повезано са пребивањем у Исусу Христу, који је Реч (Јован 1,1; Јован 15,5.7)?
2. Шта се дешава када људи свесно и стално одбацују Божје учење (Псалми 81; Псалми 95)? Шта мислите, зашто се то дешава?
3. Зашто пут безбожнички понекад делује пожељније од већа праведничког (Псалми 141)? Односно, како да се носимо са чињеницом да безбожнима често иде веома добро у животу?

БЛАЖЕН КОЈИ ИДЕ У ИМЕ ГОСПОДЊЕ

Текстови за проучавање у току седмице: Псалми 23; Јован 10,11-15; Псалми 22; Псалми 89,27-32; Колошанима 1,16; Псалми 2; Јеврејима 7,20-28.

Текст за памћење: „Камен који одбацише зидари, поста глава од угла. То би од Господа и дивно је у нашим очима“ (Псалми 118,22.23).

Псалми сведоче о Христовој личности и служби.

Скоро сви аспекти Његовог деловања у оквиру плана спасења могу се видети у псалмима. Христов живот и дело на различите начине су предочени и проречени у њима, често са изузетном тачношћу.

Теме којима се баве Псалми обухватају Христово божанство, Његово синовство, Његову послушност и ревност за Божји храм, Његов идентитет као Доброг Пастира, издајство и патњу које је доживео, чињеницу да Његове кости нису преломљене, Његову смрт, васкрсење, вазнесење, свештенство и царство. Све је ту, проречено много векова пре него што је Исус дошао у телу.

Није ни чудо што је Исус, на пример, када је ученицима на путу за Емаус говорио о својој служби, указао и на псалме (Лука 24,44, Чарнић). Желео је да у Псалмима нађу доказе ко је Он.

Неки од псалама имају своје типолошко испуњење у Христу, као што су Псалми 24, 45, 72 и 101 (идеални Цар и Судија), 88 и 102 (молитве Божјег слуге који пати).

У свим псалмима, кроз тужбалице псалмиста, кроз њихове изразе захвалности, славопоје и вапаје за правдом и избављењем, можемо чути одјеке Христове молитве за спасење света.

*Проучите поуку за ову седмицу да бисте се припремили за суботу, 2. март.

БОЖАНСКИ САМОПОЖРТВОВАНИ ПАСТИР

Прочитајте следеће текстове: Псалми 23; Псалми 28,9; Псалми 80,1; Псалми 78,52.53; Псалми 79,13 и Псалми 100,3. Како је однос између Господа и Његовог народа осликан у овим текстовима?

Слика Господа као Пастира и Божјег народа као оваца паше Његове наглашава Божје вођство, Његову бригу о народу и зависност људи од Бога да задовољи све њихове потребе. Та слика дочарава блискост између Бога и Његовог народа, јер су пастири живели са својим стадом и бринули се за сваку овцу понаособ. Та пасторална слика такође наглашава Божје власништво над Његовим стадом, гарантовано двема јаким „обвезницама“, а то су: стварање (Псалми 95,6.7; Псалми 100,3) и завет (Псалми 28,9; Јеврејима 13,20).

Слика божанског Пастира који води синове Јосифове као стадо (Псалми 80,1) вероватно алудира на Јаковљево благосиљање Јосифа, чиме псалмиста представља Бога као пастира Израела, и позива се на то велико обећање и благослов (1. Мојсијева 49,24).

Цареви су сматрани пастирима свог народа (2. Самуилова 5,2). Ипак, само Бог заиста заслужује ту титулу зато што већина људских царева није била дорасла том позиву. Само је Исус живео према захтевима тог позива, због чега је и познат као Добри Пастир.

Прочитајте текст Јован 10,11-15. Шта је Исус рекао о себи као Добром Пастиру?

Блиска веза између божанског Пастира и Његовог стада огледа се у томе што стадо непогрешиво препознаје Пастиров глас (Јован 10,4.27). До данашњег дана, блискоисточни пастири успевају да раздвоје стада која су се помешала, тако што позивају своје овце, које препознају и следе глас свог пастира.

Међутим, Божје стадо повремено трпи разне невоље које људи схватају као знак Божјег негодовања и напуштања. А заправо Добри пастир никад не напушта своје залутале овце, већ настоји да их спасе. То је моћна слика Божјег односа према Његовом народу. Он је спреман да умре за своје овце (Јован 10,11.15) и, парадоксално, да постане жртвено јагње уместо њих (Јован 1,29). Осим тога, Исус је потврдио да ће своје овце позвати и из других стада и да ће их ујединити у једно стадо (Јован 10,16).

Како можемо на свакодневном и практичном нивоу уживати у ономе што нам је обећано на основу тога што је Исус наш Добри Пастир?

Прочитајте следеће текстове: Псалми 22 и Псалми 118,22. Како су се према Месији понели они које је Он дошао да спасе?

Многи псалми изражавају болни осећај крајње напуштености Месије који пати (на пример: Псалми 42, Псалми 88, Псалми 102). Псалом 22 је директно месијанско пророчанство, јер се многи детаљи у њему не могу историјски повезати са царем Давидом, али савршено одговарају околностима Христове смрти. Исус се на крсту молио речима из стиха Псалми 22,1 (Матеј 27,46).

Мука Христовог одвајања од Оца, изазвана тиме што је носио грехе целог света, може се мерити само снагом њихове узајамне блискости, односно њиховог неупоредивог јединства (Јован 1,1.2; Јован 10,30). Али чак ни дубине те несagleдиве патње нису могле да сло-ме јединство између Оца и Сина. У својој потпуној напуштености, Христос се безусловно поверио Оцу, упркос крајњој дубини очаја с којим се суочио.

„На Христа као нашу замену и јемство положено је безакоње свих нас. Он се уброчио у преступнике, да би нас искупио од осуде зако-на. Кривица сваког Адамовог потомка оптерећивала је Његово срце. Божји гнев према греху, страшни израз Његовог незадовољства због неправде, испуњавали су ужасом душу Његовог Сина.“ – Елен Г. Вајт, Чезња векова, стр. 753 (оригинал).

Претеће слике животиња, попут снажних бикова, лавова који ричу и паса, наглашавају окрутност и непријатељство људи с којима се Христос, кога пореде са безопасним и беспомоћним црвом, суочио у својим последњим часовима. Са невероватном тачношћу, Псалом 22 преноси отровне опаске гомиле која се ругала Исусу речима које је Он сам упућивао Оцу (Псалми 22,1.8; Матеј 27,43), и војника који су делили Његову одећу (Псалми 22,18; Матеј 27,35). Они тада нису ни помишљали да би тај „црв“ ког су желели да згазе могао да постане главни „угаони камен“ Храма који ће трајно учврстити његов темељ (Псалми 118,22).

Међутим, одбачени Месија је, након свог васкрсења из мртвих, постао Извор спасења за Божји народ (Матеј 21,42; Дела 4,10-12). Христос је претрпео одбацивање од људи, али Бог је прославио свог Сина учинивши га главним каменом „од угла“ Божјег духовног Храма (Ефесцима 2,20-22; 1. Петрова 2,4-8). А за оне који одбаце тај Камен, односно, Божји пут спасења, Он ће постати извршитељ суда (Исаија 8,14; Матеј 21,44).

Исус је на крсту преузео на себе и платио казну за сваки грех који сте икада починили. Како би чињеница да је Он пострадао ради вас требало да утиче на то како сада живите, односно, зашто би грех требало да вам постане крајње мрзак?

ЗАУВЕК ВЕРАН СВОМ ЗАВЕТУ

Прочитајте следеће текстове: Псалми 89,27-32.38-46 и Псалми 132,10-12. Шта је суштина давидовског завета? Шта је наизглед могло да га угрози?

Давидовски завет садржи Божје обећање о вечној подршци Давидовој лози и благостању Божјег народа (2. Самуилова 7,5-16; Псалми 89,1-4.19-37; Псалми 132,12-18). Вечно трајање тог завета засновано је на Божјој свечаној заклетви и царевој верности Богу. Међутим, чак ни одани цареви, као што је био цар Давид, нису увек били верни Господу. Псалам 89 јадикује над суровом стварношћу која као да наговештава да су славна обећања давидовског завета изгубљена. Да ли је Израел био безнадежно напуштен од Бога? Одговор је, наравно – не!

Али – да, Божји гнев јесте израз божанског суда (Псалми 38,1; Псалми 74,1). Ипак, он не траје вечно, зато што Бог, у својој вечној љубави, прашта људима грехе када се покају. Међутим, док траје, Божје незадовољство Његовим грешним народом може бити веома озбиљно. Људи осећају горке последице своје непослушности и увиђају тежину својих греха (Псалми 89,38-46). Па ипак питају: „Докле ћеш?“, позивајући се на пролазан карактер Божјег гнева (Псалми 89,46). Обновљена нада извире из новог уверења да ће се Бог, који им је веран, „опоменути“, сетити своје благодати (Псалми 89,47.50).

Укратко, мада је људска страна изневерила завет, људи могу да почивају у обећању о Божјим непроменљивим плановима у вези са Месијом, који утеловљује сву праведност и спасење Израела и целог света. Другим речима, Бог ће на крају победити и Његово вечно царство биће успостављено заувек – али само захваљујући Исусу, а не Божјем народу.

Исус Христос је син Давидов и Месија (Матеј 1,1; Јеврејима 1,8). За Њега се каже да је „рођен прије сваке твари“ (Колошанима 1,15), чиме се алудира на стих Псалми 89,27, где се Давид, који је био тип Христа, назива Божјим првенцем. „И ја ћу га учинити првенцем, вишим од царева земаљских.“

Јасно је да назив „првенац“ не означава Давидов биолошки статус, јер је он био осмо дете својих родитеља (1. Самуилова 16,10.11). Исто је и са Исусом. Тај назив указује на посебну част која Му припада и на Његов врховни ауторитет (Колошанима 1,16.20-22). Када Га је подигао из мртвих, Бог је Исуса учинио сувереним Царем над целим светом (Дела 2,30.31).

Прочитајте Колошанима 1,16.20-22. Чему нас ти стихови уче у погледу тога ко је Исус и шта је Он учинио за нас? Које обећање из тог текста можете да присвојите за себе?

ВЕЧНИ ЦАР НЕУПОРЕДИВЕ МОЋИ

Прочитајте следеће текстове: Псалми 2; Псалми 110,1-3; Псалми 89,4.13-17 и Псалми 110,5.6. Чему нас ти текстови уче о Христу као Цару?

Описивање Бога као Оца Месије упућује на крунисање цара, када је цар приман у заветни однос са Богом (Псалми 2,7; Псалми 89,26-28). Стих Псалми 2,7 предвиђа Христово васкрсење и устоличење као рађање новог вечног завета и Христовог царског свештенства (Дела 13,33-39; Јеврејима 1,5; Јеврејима 5,5). Месија седа Богу с десне стране као Неко ко поседује част и ауторитет без преседана (Псалми 110,1; Дела 7,55.56). „Штавише, однос између Господа и 'помазаника' (Месије) чак указује на намеру да се тај давидовски Месија поистовети са самим Господом... Ако је Господ онај који седи са десне стране, онда је Господ Месија, пошто и овај други седи са десне стране [видети Псалми 110,1.5].“ – Jacques Doukhan, *On the Way to Emmaus* (Clarksville, MD: Lederer Books, 2012), pp. 26, 27.

На крају, Христос ће задобити апсолутну победу над својим непријатељима. Начинити од непријатеља „подножје“ је слика која подсећа на обичај древних блискоисточних владара да ставе ногу на врат својих поражених непријатеља, како би показали потпуну превласт над њима. Међутим, Христова палица није оруђе терора (Псалми 2,9; Псалми 110,2).

Палицу („штап/скиптар“) првобитно су носиле племенске старешине као симбол свог племена (4. Мојсијева 17,2-10). Христова палица потиче са Сиона јер Он представља народ Сиона. Његова палица је симбол божанског суда, којим се окончава владавина зла и уводи суверена владавина Исуса Христа (Откривење 2,27; Откривење 12,5). При том се чак и злим царевима пружа прилика да се покају и покоре Месији (Псалми 2,10-12).

Сликовит опис Христове коначне победе налазимо у преадвентном призору из текста Данило 7, који показује да, пошто је суд „донео пресуду у корист светаца Свевишњег“ (Данило 7,22, НСП), Његово царство бива успостављено, а „његово ће царство бити вјечно царство“ (Данило 7,27). Захваљујући крсту, то обећање о царству је осигурано.

Благослов је обећан свима који се уздају у тог Цара, и народ се радује Месијиној сувереној и праведној владавини (Псалми 2,12; Псалми 89,15-17).

Како је лепо знати да ће, на крају, заиста, добро победити зло, да ће правда бити извршена, а бол и патња заувек савладани. У ком смислу би та истина требало да нам пружи утеху сада, када, из људске перспективе, изгледа да зло напредује?

ВЕЧНИ СВЕШТЕНИК ПО РЕДУ МЕЛХИСЕДЕКОВУ

Прочитајте текст Псалми 110,4-7. По чему је Христово свештенство јединствено, и коју велику наду можемо наћи у Његовом небеском свештенству?

Бог је обдарио Месију вечним царством (Псалми 110,1-3) и свештенством узвишенијег реда, реда Мелхиседековог (Псалми 110,4-7). Господ је запечатио своју реч свечаном заклетвом (Јеврејима 6,18). Божја заклетва да се неће поколебати у намери да нам да савршеног Свештеника, знак је Његове благодати. Људски греси и отворене побуне непрестано провоцирају Бога да напусти свој народ, али Божја заклетва је непроменљива. Она гарантује да ће се Божја благодат показати кроз опозив Његове осуде над онима који се буду покајали (2. Мојсијева 32,14; Псалми 106,45).

Та божанска заклетва уводи један нови елемент у давидовски завет, објављујући да је месијански Цар истовремено и Свештеник (Псалми 110,4). Израелски цареви нису смели да врше службу као левитски свештеници (4. Мојсијева 8,19; 2. Дневника 26,16-21). Кад се у Светом писму помиње да су цареви и народ приносили жртве, подразумева се да су они своје жртве доносили свештеницима, који су их онда приносили Богу. Псалам 110 одваја месијанског Цара од осталих израелских царева и свештеника. Христово вечно свештенство потиче од Мелхиседека, који је био истовремено цар Салима (Јерусалима) и „свештеник Бога вишњег“ (1. Мојсијева 14,18-20). У Старом завету се нигде не говори о томе да је цар Давид, или било који други израелски цар, био свештеник по реду Мелхиседекову, осим у Псалму 110. Јасно је, дакле, да тај псалам говори о јединственом цару-свештенику у историји Израела.

Прочитајте текст Јеврејима 7,20-28. Шта је све повезано са Христовим узвишенијим свештенством?

Будући да је Он и божански Цар и вечни Свештеник, Христос је непојмљиво узвишенији од људских свештеника и царева – дакле, има наде за нас. Христос је носилац узвишенијег завета, који је заснован на Божјој заклетви, а не на људским обећањима. Он врши службу у небеском светилишту. Његово свештенство није подложно греху ни смрти, као што је случај са људским свештеницима, те стога, Он може увек да се залаже за свој народ и да га заувек спасе. Дело помирења које је Христос остварио као савршени и саосећајни Свештеник, пружа Његовом народу трајну сигурност у то да ће боравити у самом Божјем присуству (Јеврејима 6,19.20). Христово царско свештенство укинуће владавину зла, не само у људском срцу већ и у свету. Он ће одржати обећање из 2. Псалма, да ће сваки народ и владар бити подвргнут царском суду Христа Исуса (Псалми 2,6-9; Псалми 110,1.2.5.6). Исус, као наш дивни царски свештеник, апсолутно полаже право на нашу послушност и поверење.

ЗА ДАЉЕ ПРОУЧАВАЊЕ

У књизи *Чезња векова* од Елен Г. Вајт прочитајте поглавље под насловом „С нама Бог“, стр. 19-26 (оригинал).

С обзиром да су то истовремено Христове молитве и молитве о Христу, Псалми пружају јединствено откривење Христове личности и искупитељске службе, коју Он врши као Онај који је „с нама Бог“ (Матеј 1,23). Исус је „с нама Бог“ док се у молитви боримо са осећајем напуштености и дубоке патње. Он је „с нама Бог“ кад вапимо за правдом и избављењем. Исус је „с нама Бог“, јер нас не препушта нашој изгубљености и очајању, већ нам показује пут победничке вере. Он нам је постао вечни Свештеник и Цар, да би нас спасао од вечне пропасти греха. У Христу, савршеном давидовском Цару, сва Божја свечана обећања о спасењу налазе своје испуњење (2. Коринћанима 1,20).

Елен Г. Вајт проницљиво описује Христово јединство са човечанством: „Христос је својом људском природом додирнуо човечанство; својом божанском природом био је повезан са Божјим престоном. Као Син човечји, дао нам је пример послушности; као Син Божји, даје нам силу да послушамо. Христос се из грма на брду Хорив обратио Мојсију говорећи: 'ЈА САМ ОНАЈ ШТО ЈЕСТ... тако ћеш казати синовима Израиљевим који ЈЕСТ, Он ме посла к вама.' (2. Мојсијева 3,14). То је био залог Израиљевог ослобођења. И тако, када је дошао 'као други људи' (Филибљанима 2,7), Он се представио као ЈА САМ. Дете из Витлејема, кротки и понизни Спаситељ је Бог који се 'јави у телу' (1. Тимотију 3,16). А нама каже: 'ЈА САМ Пастир добри.' 'ЈА САМ Хлеб живи.' 'ЈА САМ Пут, Истина и Живот.' 'Даде ми се свака власт на небу и на земљи' (Јован 10,11; 6,51; 14,6; Матеј 28,18). ЈА САМ гарант сваког обећања. ЈА САМ; не плашите се.“ – *Чезња векова*, стр. 24, 25 (оригинал).

ПИТАЊА ЗА РАЗГОВОР:

1. Како је Бог показао непоколебљиву верност свом завету упркос неверству народа? Какву сигурност то данас пружа Божјој деци која се боре?
2. На који начин Христово јединствено и узвишено свештенство по реду Мелхиседекову јача извесност спасења Божјег народа?
3. Еванђеља откривају да су се многа месијанска обећања из Псалама испунила у Исусу Христу. Како нам то доказује веродостојност Божје Речи? Зашто морамо да се одупремо сваком ставу, мишљењу и осећају који слаби наше поверење у Божју Реч?
4. Коју велику утеху можемо наћи у Христовим речима: „Даде ми се свака власт на небу и на земљи“ (Матеј 28,18)? Како да то обећање применимо на своје лично искуство?

ПОУКЕ ИЗ ПРОШЛОСТИ

Текстови за проучавање у току седмице: Псалми 78; Псалми 105; Галатима 3,29; Псалми 106; Псалми 80; 4. Мојсијева 6,22-27; Псалми 135.

Текст за памћење: „Што слушасмо и дознасмо, и што нам казиваше оци наши, нећемо затајити од дјецe њихове, нараштају позном јавићемо славу Господњу и силу његову и чудеса која је учинио“ (Псалми 78,3.4).

У бројним псалмима, славопој поприма облик приповедања о Господњим силним делима спасења. Ти псалми се често називају „псалмима историје спасења“ или „историјским псалмима“. Неки од њих се обраћају Божјем народу, говорећи им да уче из своје историје, посебно из својих грешака и грешака својих предака. Одређени историјски псалми садрже неку преовлађујућу химну, што истиче дивна дела која је Бог у прошлости чинио у корист свог народа, и што јача њихово поверење у Господа, који је веран и способан да их избави и од садашњих невоља.

Посебна привлачност историјских псалама огледа се у томе што нам они помажу да свој живот сагледамо као део историје Божјег народа и да ту прошлост сматрамо својом. Будући да смо, преко Христа, усвојени у породицу историјског Божјег народа (Римљанима 8,15; Римљанима 9,24-26; Галатима 4,6.7), историјско наслеђе древног народа Израела заиста представља извештај и о нашем духовном пореклу. Дакле, можемо и треба да учимо из њихове прошлости, која је уједно и наша.

Коначни циљ је да схватимо како свака генерација Божјег народа има малу, али значајну улогу у величанственом остварењу Божјих суверених намера током историје у оквиру велике борбе.

*Проучите поуку за ову седмицу да бисте се припремили за суботу, 9. март.

ГОСПОДЊА НЕЗАУСТАВЉИВА ВЕРНОСТ

Прочитајте текст Псалми 78. Које су три кључне историјске епохе истакнуте у том псалму? Које поуке, које се изнова понављају, Асаф извлачи из сваког од тих периода?

Ти осврти на прошлост Израела износе на видело Божју верност и неверство народа. Они би такође требало да поуче долазеће генерације да не понављају грешке својих предака, већ да се уздају у Бога и да остану верни Његовом завету. Псалмиста користи историјски извештај као параболу (Псалми 78,2), што значи да би људи требало дубоко да размишљају о поруци тог псалма и да сами за себе трагају за његовим значењем. Стих Псалми 78,2 је пророчки опис Исусовог метода поучавања путем параболо (Матеј 13,34.35).

Псалам се такође осврће на време изласка из Египта (Псалми 78,9-54), насељавања Ханана (Псалми 78,55-64), и владавине цара Давида (Псалми 78,65-72). Он приказује Господња славна дела и открива последице кршења завета са Богом од стране народа. Израелска историја бележи многе облике неверства народа према Богу, а нарочито њихово идолопоклонство (Псалми 78,58).

Псалмиста, међутим, наглашава где се налази корен израелског неверства – заборавили су шта је Бог учинио за њих, нису Му веровали, искушавали су Бога (Псалми 78,18.41.56), бунили се против Њега, нису се држали Његовог закона, Његовог завета, ни Његових сведочанстава (Псалми 78,10.37.56). Наглашавајући те конкретне облике неверства, псалмиста поручује да је одбацивање Израела током историје било последица једног јединог суштинског греха, наиме, пропуштања народа да се ослони на Господа (Псалми 78,7.8).

Кад читамо тај псалам, остајемо запањени упорном тврдоглавошћу и духовним слепилом народа, насупрот Господњем бескрајном стрпљењу и Његовој благодати. Како то да је свака нова генерација била тако спора у учењу?

Али пре него што постанемо сувише критични према прошлим генерацијама, требало би да размислимо о себи. Зар нисмо и ми исто тако заборавни кад је реч о Божјим чудима из прошлости, и склони да занемаримо Његове заветне захтеве? Псалми не охрабрују људе да се ослањају на сопствена дела. Напротив, Псалам 78 показује испразност људске воље уколико она није утемељена на сталној свести о Божјој верности и прихватању Његове благодати. Неуспешне битке Божјег народа (Псалми 78,9.62-64) потврђују поуку овог псалма да су људски напори, ако нисмо верни Богу, осуђени на неуспех.

Шта сте научили, или је требало да научите, из својих грешака у прошлости?

ПОДСЕЋАЊЕ НА ИСТОРИЈУ И СЛАВЉЕЊЕ БОГА

Прочитајте текст Псалми 105. Који се историјски догађаји, и поуке које се из њих могу извући, посебно истичу у овом псалму?

Псалам 105 подсећа на кључне догађаје који су обликовали заветни однос између Господа и Његовог народа, Израела. Он се усредсређује на Божји завет са Аврамом, да ће њему и његовим потомцима дати Обећану земљу, и на то како се ово обећање, потврђено Исаку и Јакову, деловањем провиђења испунило преко Јосифа, Мојсија и Арона, као и у време освајања Ханана. Овај псалам пружа наду Божјем народу свих генерација, јер Божје чудесно деловање у прошлости представља потврду Божје непроменљиве љубави према Његовом народу у свим временима (Псалми 105,1-5.7.8).

Псалам 105 је сличан Псалму 78 (погледајте јучерашње проучавање) у томе што наглашава Божју верност Његовом народу током историје, и то с намером да прослави Бога, а људе подстакне на верност. Међутим, за разлику од Псалма 78, Псалам 105 не помиње грешке народа из прошлости. Сврха овог псалма је другачија.

У Псалму 105, историја се препричава кроз живот највећих израелских патријараха, и при том се указује на Божје вођство и промисао, као и стрпљиво подношење невоља с њихове стране. Истрајност и оданост патријараха биле су богато награђене. На тај начин, Псалам 105. позива људе да се угледају на веру патријараха и да с поверењем чекају на Божје избављење у своје време.

Псалам 105 у једном делу има тон химне (Псалми 105,1-7), чиме се истиче да Божји народ треба да познаје чињенице из своје историје да би истински славио Бога. Историја пружа истовремено и потврду наше вере и безброј разлога за слављење Бога.

Верници се ословљавају као семе Аврамово и деца Јаковљева (Псалам 105,6), на основу чега се сматрају испуњењем Божјег обећања Авраму да ће од њега начинити велики народ (1. Мојсијева 15,3-6). Псалмиста тиме наглашава континуитет између патријараха и наредних генерација Божјег народа. Он такође истиче да су „по свој... земљи судови његови“ (Псалам 105,7; италики додат), чиме опомиње вернике да не забораве да је „Бог наш“ уједно и суверени Господар целог света, и да се Његово милосрђе протеже на све народе (Псалми 96,1; Псалми 97,1). То је, очигледно, позив на оданост свакој генерацији верника.

Како би ми, као адвентисти седмог дана, требало да видимо себе у тој људској лози – од Аврама па надаље? (Видети Галатима 3,29.) Које поуке треба да научимо из те историје?

ПОДСЕЋАЊЕ НА ИСТОРИЈУ И ПОКАЈАЊЕ

Прочитајте текст Псалми 106. Који се историјски догађаји, и поке које се из њих могу извући, посебно истичу у овом псалму?

Псалам 106 такође призива у сећање значајне догађаје из историје Израела, укључујући излазак из Египта, боравак у пустињи и живот у Ханану. Он подсећа на мрске грехе очева, који су свој врхунац доживели у генерацији која је одведена у изгнанство. Према томе, овај псалам је готово сигурно написан, или док је народ био у Вавилону, или након што се вратио кући, а псалмиста је, вођен Светим Духом, препричао Божјем народу те историјске догађаје, заједно са поукама које је требало да науче из њих.

И овај псалам, као и многи други, указује на Божју верност Његовом завету благодати, у складу с којим је спасавао свој народ у прошлости (Псалам 106,45). Он изражава наду да ће Бог поново показати наклоност према свом народу који се каје, и сабрати га из расејања међу народима (Псалам 106,47). Молба за садашње ослобођење није само пуста жеља, већ молитва вере заснована на доказима о томе како их је Бог избављао у прошлости (Псалми 106,1-3), и на познавању непоколебљивог карактера Божје верности завету који је успоставио са својим народом.

Сећање на историјске неуспехе Израела у Псалму 106, саставни је део народног признања сопствених греха и спознаје да нису ништа бољи од својих предака. Садашња генерација чак признаје да је гора од својих предака, јер је знала за последице њихових безакоња, и за то како је Бог показивао своје велико стрпљење и благодат спасавајући их, иако су некада намерно ишли злим путевима. Ако је то важило за њих, запитајте се колико више то важи за нас данас, који имамо такво откривење Божјег карактера и Његове спасоносне благодати, какво се показало у Исусовој личности и на крсту.

Добра вест у Псалму 106 је то да Божја постојана љубав увек премашује људске грехе (Псалми 106,8-10.30.43-46). Кључна улога коју су Мојсије и Финес одиграли у одвраћању Божјег гнева, упућује на значај Христовог посредовања у корист верника. Само лични доживљај Божје благодати може да претвори једну причу из прошлости у нашу причу.

Стих Псалми 106,13 каже: „Брзо заборавише дјела његова, и не почекаше воље његове.“ Зашто је и нама тако лако да се понашамо на исти начин у свом животу?

ПАРАБОЛА О ГОСПОДЊЕМ ВИНОГРАДУ

Прочитајте текст Псалми 80. Како је Божји народ приказан у овом псалму и за коју се велику наду он моли?

Израел је осликан као виноград који је Бог ишчупао из Египта, земље ропства, и пренео га у Обећану земљу – место изобиља. Слика винограда дочарава Божји избор Израела и Његово старање о њему по провиђењу (прочитајте такође: 1. Мојсијева 49,11.12.22; 5. Мојсијева 7,7-11).

Међутим, у Псалму 80, Божји виноград је под Његовом клетвом (Псалми 80,12). Пророци најављују уништење винограда, као знак Божјег суда, јер се плод показао као лош (Исаија 5,1-7; Јеремија 2,21).

Али у 80. Псалму аутор не размишља о разлозима за божански суд. С обзиром на дубину Божје благодати, псалмиста је збуњен што Бог може свом народу тако дуго да ускраћује своје присуство. Напетост између Божје клетве и суда с једне стране, и Божје благодати и праштања с друге, изазива код псалмисте страх да би божански гнев могао да превагне и потпуно уништи народ (Псалми 80,16).

Прочитајте текст 4. Мојсијева 6,22-27. Како је тај благослов искоришћен у Псалму 80?

Рефрен псалма призива у сећање Ароново обећање о Божјем вечитом благосиљању народа (4. Мојсијева 6,22-27), и наглашава наду да ће Божја благодат тријумфовати над узроцима њиховог јада: „Боже! поврати нас, нека засја лице твоје да се спасемо!“ (Псалми 80,3; видети такође: Псалми 80,7.19).

Јеврејска реч за „поврати нас“ потиче од уобичајеног израза у значењу „вратити се“, а користи се увек изнова у Библији у ситуацијама када Бог позива свој народ, који је одлутао, да Му се врати. То је уско повезано са појмом покајања, окретања од греха и враћања Богу. „Јер ћу им дати срце да ме познаду да сам ја Господ, и биће ми народ и ја ћу им бити Бог, јер ће се обратити к мени свијем срцем својим“ (Јеремија 24,7).

Како сте ви, на свом примеру, доживели покајање као враћање Богу?

ГОСПОДЊА НАДМОЋ У ИСТОРИЈИ

Прочитајте текст Псалми 135. Који су историјски догађаји истакнути у том псалму? Које поуке псалмиста извлачи из њих?

Псалам 135 позива Божји народ да хвали Господа због Његове доброте и верности показане приликом стварања (Псалми 135,6.7), током историје спасења Израела у време Изласка (Псалми 135,8.9), и освајања Обећане земље (Псалми 135,10-12).

Господ је показао своју благодат тиме што је изабрао израелски народ за своју „драгоцену својину“ (Псалми 135,4, НСП). „Драгоцену својину“ указује на јединствен заветни однос између Господа и Његовог народа (5. Мојсијева 7,6-11; 1. Петрова 2,9.10). Избор Израела заснивао се на Господњој сувереној вољи, тако да Израел нема разлога да се осећа надмоћније у односу на друге народе. Текст Псалми 135,6.7 показује да Господње суверене намере за овај свет нису почеле од Израела, већ од Стварања. Према томе, Израел би требало понизно да испуњава улогу која му је додељена у Божјим спасоносним плановима за цео свет.

Препричавање Божјих великих дела у корист Његовог народа (Псалми 135,8-13) кулминира обећањем да ће Бог „судити“ свом народу и да ће се смиловати на њих (Псалми 135,14). Суд који се ту помиње је Божја одбрана потлачених и сиромашних (Псалми 9,4; Псалми 7,8; Псалми 54,1; Данило 7,22). Обећање гласи да ће се Господ заузети за свој народ и одбранити га (5. Мојсијева 32,36). Дакле, циљ 135. Псалма јесте да подстакне Божји народ да се узда у Господа и да остане веран свом завету с Њим.

Господња верност Његовом народу наводи псалмисту да још једном потврди ништавност идола и јединствену надмоћност Господа у свету (Псалми 135,15-18). Ослањање на идоле оставља њихове обожаваоце безнадежним и немоћним као што су и они сами (Псалми 135,18). Псалам показује да Бога треба хвалити и као Створитеља и као Спаситеља свог народа. То је дивно изражено преко две комплементарне (узајамно допуњујуће) верзије четврте заповести из Декалога (2. Мојсијева 20,8-11; 5. Мојсијева 5,12-15). Будући да је Божја моћ, која се показала током стварања и историје, без премца у свету, Божји народ увек треба да се ослања на Њега и да само Њега обожава. Ми, дакле, треба да обожавамо само Њега, као свог Створитеља и Искупитеља, а обожавање било чега или било кога другог, представља идолопоклонство.

Како можемо бити сигурни да немамо неке идоле у свом животу? Зашто би падање у идолопоклонство могло бити лакше него што мислимо?

ЗА ДАЉЕ ПРОУЧАВАЊЕ

Прочитајте Дела 7 и Јеврејима 11. Шта је, према Новом завету, крајњи циљ Божјег сувереног вођења Његовог народа током историје?

Историјски псалми су снажно сведочанство о Божјој верности према Његовом народу. Сваки догађај у историји Божјег народа био је корак по провиђењу, који је водио ка коначном испуњењу божанског обећања о Спаситељу света у личности Исуса из Назарета. Чак су и искушења, која су често збуњивала Божји народ и наводила их на помисао да их је Бог напустио, била под Божјом сувереном контролом као део Његовог провиђења, јер је Бог врховни Господар историје. Псалмиста вешто износи истину да чак ни људско неверство не може Бога да спречи да остане веран свом народу и испуни своја обећања. Међутим, непокајани појединци и групе били су искључени из заветних благослова, а њихов неславни крај служи као трајно упозорење о томе како живот без или против Бога уништава људе.

Псалми охрабрују Божју децу свих времена да своје наде полагају у Господа и да Му остану верни. „Немамо чега да се плашимо у будућности, ако не заборавимо како нас је Господ водио и чему нас је учио у прошлости.“ – Ellen G. White, *Life Sketches of Ellen G. White*, p. 196.

Да би се Божји народ неустрашиво кретао напред, он мора да познаје чињенице из своје историје. Елен Г. Вајт је саветовала верницима да читају Псалме 105 и 106 „макар једанпут седмично.“ – *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, p. 98.

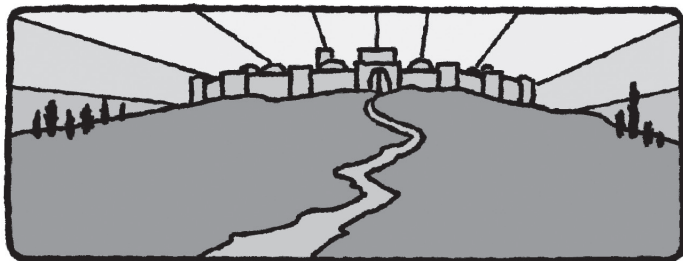
Историја Божјег народа показује да ниједно обећање које је Бог дао у својој Речи неће остати неиспуњено. То укључује и божанска обећања о садашњој бризи за сваког појединца и обећања за будућност – о другом доласку Исуса Христа, који ће успоставити Божје царство правде и мира на новој земљи.

ПИТАЊА ЗА РАЗГОВОР:

1. Какве благослове доноси сећање на Божје верно вођство Његовог народа током историје? Какве су последице заборављања или занемаривања поука из прошлости? Како можемо исти принцип да применимо на себе, као на Цркву која је позвана да чини све оно што је и древни Израел био позван да чини?
2. Како нас псалми охрабрују да препознамо Божје старање по провиђењу у нашем животу, и да покажемо стрпљење и поверење у Божје суверене путеве, чак и кад нам није лако да разумемо зашто се неке ствари дешавају тако како се дешавају?
3. Како се можемо потрудити да проучавање историје Божјег народа заузме истакнутије место у нашем личном и заједничком богослужењу? Како да уложимо свестан напор да својој деци више говоримо о новијој историји Божјег народа?

ЧЕЖЊА ЗА БОГОМ НА СИОНУ

Текстови за проучавање у току седмице: Псалми 84; Открићење 21,3; Псалми 122; Псалми 87; Галатима 3.28.29; Матеј 28,18-20; Псалми 46; Псалми 125.

Текст за памћење: „Гине душа моја желећи у дворе Господње; срце моје и тијело моје отима се к Богу живоме“ (Псалми 84,2).

Сионске песме су радосне химне које величају лепоту Сиона и сувереност Господа, који царује са своје свете горе. Ови псалми често хвале заслуге Господњег дома изражавајући љубав према светилишту, што се може наћи и у другим псалмима. Многе од ових псалама сачинили су Корејеви синови, који су благослов дома Господњег искусили из прве руке као храмски музичари (1. Дневника 6,31-38) и чувари капија храма (1. Дневника 9,19).

Шта чини Сион извором наде и радости? Сион представља Божје живо присуство међу Његовим народом. Као што је народ Израела изабрани Божји народ (5. Мојсијева 7,6), тако је и Сион изабрана гора Божја (Псалам 78,68; Псалам 87,2). Бог влада са Сиона (Псалми 99,1.2), а основао је и свој храм на Сиону (Псалми 87,1). Дакле, Сион је место божанских благослова и уточишта. Сион се често помиње паралелно или чак наизменично са Јерусалимом и светилиштем, средиштем Божјег дела спасења за древни свет.

Благослови Сиона преливају се до крајева земље, јер Господња личност и Његова благодат превазилазе границе било ког светог места. Сион је радост целе земље (Псалми 48,2), што потврђује да цела земља припада Богу.

*Проучите поуку за ову седмицу да бисте се припремили за суботу, 16. март.

ЈЕДАН ДАН У ДВОРИМА ТВОЈИМ БОЉИ ЈЕ ОД ХИЉАДЕ

Прочитајте текст Псалми 84,1-4. Зашто псалмиста чезне да борави у светилишту?

Псалмиста „гине“ и „отима се“ да светилиште учини својим сталним пребивалиштем, како би заувек могао да буде близу Бога (Псалми 84,1.2). Божје живо присуство (Псалми 84,2) чини светилиште јединственим местом. У светилишту, верници могу да гледају „красоту Господњу“ (Псалми 27,4; видети такође Псалми 63,2), и да се насите „добром дома твојега“ (Псалми 65,4). У Псалму 84, највећа срећа се достиже у односу са Богом, што се огледа у слављењу Бога (Псалми 84,4), проналажењу снаге у Њему (Псалми 84,5) и поверењу у Њега (Псалми 84,12). Светилиште је место где се такав однос негује кроз богослужење и заједништво са другим верницима. Живо присуство Бога у светилишту пружа верницима увид у Божје славно царство и предукус вечног живота.

Прочитајте текст Псалми 84,5-12. Ко још може да буде благословен преко светилишта?

Божји благослови су описани као да зраче из светилишта, и тако доспевају најпре до оних који служе у њему (Псалми 84,4), затим до ходочасника који су на путу ка њему (Псалми 84,5-10), и на крају до свих крајева земље. Очекивање сусрета са Богом у светилишту јача веру ходочасника (Псалам 84,7). Док снага обичног путника слаби под теретом заморног путовања, снага ходочасника који се крећу ка светилишту све више расте што се више приближавају свом циљу.

Чак и када су физички удаљена од светилишта, Божја деца настављају да носе његов печат тако што воде примерен живот (Псалми 84,11), чиме се одликују праведни који улазе у Господње светилиште (Псалми 15,1.2). Господ се назива „сунцем“, што показује да се благослови из светилишта, попут сунчевих зрака, пружају до свих крајева земље (Псалам 84,11). Дакле, они који вером пребивају са Богом, примају Његову благодат, без обзира где се налазе.

Прочитајте стих Откривење 21,3. Која нам се нада ту открива, а коју видимо и у земаљском светилишту? Можемо ли сада уопште да замислимо како ће то искуство изгледати?

МОЛИТЕ СЕ ЗА МИР ЈЕРУСАЛИМА

Прочитајте текст Псалми 122,1-5. Како се верници осећају по доласку у Јерусалим? Шта се надају да ће наћи у Јерусалиму?

Псалам 122 изражава узбуђење ходочасника по њиховом доласку у Јерусалим. Ходочашћа у Јерусалим била су радосни догађаји, када се Божји народ три пута годишње окупљао да би прославио Божју доброту према њима у прошлости и садашњости (5. Мојсијева 16,16). Јерусалим је био средиште живота народа, јер су се у њему налазили „сведочанства Израиљу“ (Псалми 122,4, Милин) и „пријестоли судски“ (Псалми 122,5). Израз „сведочанства Израиљу“ односи се на светилиште које се понекад називало „шаталом од свједочанства“ (4. Мојсијева 1,50), и у ком се налазио „ковчег од свједочанства“ (2. Мојсијева 25,22). Престоли постављени за суђење описују правосудни систем у Јерусалиму (2. Самуилова 8,15). Дакле, ходочашће је било време када се могла тражити и добити правда. Верност Богу никад се није смела раздвајати од дељења правде људима.

Прочитајте текст Псалми 122,6-9. Која је била главна молитва Божјег народа?

Молитва за мир Јерусалима призива Божје благослове на град и његове становнике и уједињује вернике, тако да се мир шири међу њима (Псалми 122,8). Јерусалим би могао да буде град мира само ако би завладао мир између Бога и Његовог народа, као и међу самом Божјом децом. Дакле, молитва за мир Јерусалима упућује позив припадницима Божјег народа да живе у миру са Богом и једни с другима. Мир Јерусалима доноси благостање народу (Псалми 147,12-14).

Овај псалам нас учи да молитва за благостање заједнице верника треба да буде главни предмет молитава Божје деце, јер само јак и уједињен Божији народ може да објави овом свету добру вест о Божјем миру и спасењу (Јован 13,34.35).

Молитва за мир Јерусалима још увек је предност и одговорност верника, јер одржава живом наду у долазак Божјег царства мира на крају времена, што ће обухватити не само град Јерусалим, већ цели свет (Исаија 52,7; Исаија 66,12.13; Откривење 21-22).

На које практичне начине ми, као народ, можемо данас настојати да постигнемо склад међу собом?

СИОН – ДОМ СВИХ НАРОДА

Прочитајте текст Псалми 87,1.2. Шта чини Сион тако цењеним местом?

Псалам 87 је химна која слави Сион као Божји посебно изабрани и вољени град. Темелј Божјег храма налази се на гори Сион (Псалми 2,6; Псалми 15,1). На крају времена, Сион ће се уздићи изнад свих гора, указујући на Господњу суверену власт над целим светом (Псалми 99,2; Исаија 2,2; Михеј 4,1). Псалам 87 говори о Сиону као о „горама“ да би истакао његову величанственост (Псалми 133,3). Бог воли врата Сиона „више свијех станова Јаковљевијех“ (Псалам 87,2), чиме се истиче да Сион надвишује сва друга места у Израелу која су у прошлости служила за окупљање Божјег народа, као што су били Силом и Ветиљ. Дакле, овај псалам потврђује да се право богослужење одвија на месту и на начин који сам Бог прописује.

Прочитајте текст Псалми 87,3-7. Које су славне речи изговорене о Сиону?

Слава Сиона привлачи све народе Богу, и тако се границе Божјег царства шире све док не обухвате цео свет. Обратите пажњу на то да Бог према другим народима не поступа као према грађанима другог реда, и поред тога што је Сион приказан као место духовног рођења свих народа који прихватају Господа као свог Спаситеља.

Упис појединачна у матичне књиге вршен је према месту рођења (Немија 7,5; Лука 2,1-3). Псалам три пута каже да су народи рођени у Сиону, што значи да им Господ даје нови идентитет и све привилегије законито рођене деце сионске (Псалми 87,4-6).

Псалам 87 указује на спасење и Јевреја и незнабожаца, и на њихово уједињење у једну цркву посредством Христове службе искупљења (Римљанима 3,22; Римљанима 10,12; Галатима 3,28.29; Колошанима 3,11). Слика благостања Сиона коју налазимо у овом псалму, подсећа на Данилову визију Божјег царства које постаје огромна планина што испуњава сву земљу (Данило 2,34.35.44.45), и на Исусову параболу о Божјем царству као огромном дрвету које уошћује птице небеске (Матеј 13,32).

На који начин спремност Сиона да усвоји све људе налази своје испуњење у Великом налогу датом Цркви – да проповеда еванђеље сваком народу (Матеј 28,18-20)? Како се та идеја уклапа у наш позив да проповедамо поруке три анђела?

СИГУРНОСТ И МИР СИОНА

Прочитајте текст Псалми 46,1-7. Како је свет ту поетски описан?

Псалам 46 даје живописан опис овог света који је у превирању, и дочарава га сликама природних катастрофа незапамћеног обима (Псалам 46,2,3). Слика узбурканих вода често приказује побуњене народе и разне проблеме које зли изазивају у свету (Псалми 93,3,4; Псалми 124,2-5). Такође, слике природних непогода у Псалму 46 приказују свет контролисан од народа који узајамно ратују (Псалми 46,6).

Ту је очигледно реч о свету који не познаје Бога, јер је Бог усред свог народа, а тамо где Бог пребива, мир обилује (Псалми 46,4,5). Међутим, иако овај свет Њега одбацује, Бог га не напушта. Он је присутан у свету тако што је међу својим народом. Другим речима, колико год лоше ствари изгледале, Бог је ипак присутан овде, у свету, и ми можемо да црпимо личну наду и охрабрење из познавања те темељне истине.

Господ, који је савршено уточиште, извор је трајног мира и сигурности Сиона. Реч која истиче сигурност Сиона у стиху Псалми 46,3 је „нека“. Нека немир влада светом, Божји народ је ипак безбедан. То показује да мир није резултат потпуног одсуства искушења, већ Божји дар Његовој деци која се уздају у Њега. Безрезервно поверење у Бога може Божјем детету пружити мир и сигурност усред олује (Матеј 8,23-27). Међутим, поставља се питање: да ли ће Бог заувек препуштати свет његовим деструктивним одлукама и поступцима?

Прочитајте текст Псалми 46,6-11. Како Бог одговара на насиље и разарање у свету?

Бог одговара са незадовољством такве снаге да Његова реч, која је створила земљу, сада чини да се земља растапа (Псалми 46,6). Ипак, то растапање се не завршава уништењем већ обновом. Запазите да Бог шири свој мир са Сиона до свих крајева земље. Бог ће прекинути све ратове и зауставити оруђе уништења, које зли народи користе да би тлачили свет (Псалми 46,9). То је велика нада коју хришћани имају, и која ће се остварити приликом Исусовог другог доласка.

Како да научимо да имамо мир и да се уздамо у Бога усред овог света који је заиста препун немира?

НЕПОМИЧНИ ПОПУТ ГОРЕ СИОН

Прочитајте текст Псалми 125,1.2. Како су ту описани они који се уздају у Бога?

Они који се уздају у Господа пореде се са гором Сион, симболом постојаности и снаге. Величанствени поглед на планине што окружују град Јерусалим помогао је псалмисти да постане свестан сигурности коју пружа божанска заштита (Псалми 5,12; Псалми 32,7.10). За разлику од планина којима владају зли, и које се сваљују у мора (Псалми 46,2), импресивна издржљивост планине на којој је изграђен Јерусалим улива дубоко поверење. Поуздање у Божју заштиту захтева још већу смелост при суочавању са болном стварношћу у којој се чини да зло тако често преовлађује. Ипак, чак и усред свег тог зла, Божји народ може да има наду.

Прочитајте текст Псалми 125,3-5. Шта представља искушење за праведне? Која поука се у томе налази за нас?

Божја деца могу бити обесхрабрена успехом злих и, можда чак, доћи у искушење да следе њихове путеве (Псалми 73,2-13; Псалми 94,3). Чак ни врхунска стабилност планине Сион не може да пружи сигурност онима који одлазе од Господа. Људима је и даље дата слобода да пружају „руке своје на безакоње“ (Псалми 125,3) и да „сврћу на криве путеве“ (Псалми 125,5). Али Господ је праведан и судиће појединцима који истрајавају у побуни заједно са осталим непокајаним грешницима.

Ту налазимо позив Божјем народу да остане непоколебљив у вери и уздању у Господа, попут горе Сион која је њихово непомично уточиште. Дакле, и поред тога што не разумемо све што се дешава, још увек можемо да се уздамо у Божју доброту.

„Појава греха у свету, Христово утеловљење, новорођење, васкрсење и многе друге истине које износи Библија, представљају предубоке тајне да би људски ум могао да их објасни и потпуно схвати. Међутим, и поред тога што не можемо да разумемо тајне Његовог провиђења, немамо никаквог разлога да сумњамо у Божју реч... Свуда око себе суочавамо се са чудима која превазилазе нашу способност разумевања. Зар се онда можемо изненадити, када утврдимо да и у духовном свету постоје тајне које не можемо да докучимо? Проблем лежи искључиво у слабости и скучености људског ума. Али Бог нам је у Светом писму дао довољно доказа о свом божанском карактеру, и ми не треба да сумњамо у Његову реч само зато што нисмо у стању да схватимо све тајне Његовог провиђења.“ – Елен Г. Вајт, *Пут Христу*, стр. 106, 107 (оригинал).

ЗА ДАЉЕ ПРОУЧАВАЊЕ

Размишљајте о поруци следећих текстова: Исаија 40 и Исаија 51,1-16.

Сионске песме апсолутно су посвећене томе да наше мисли усмере на Сион и живу наду у Божју суверену владавину коју он представља. Мада се многи благослови Божјег светилишта осећају већ у овом животу, нада у пунину живота и радости на Сиону још увек се везује за будућност. Многа Божја деца са сузама чезну за небеским Сионом (Псалми 137,1). Сећање на Сион не подразумева само неку узгредну мисао, већ свесно обраћање пажње и чврсту одлуку да се живи у складу с тим живим сећањем (2. Мојсијева 13,3; 2. Мојсијева 20,8).

Отуда, певање сионских песама носи са собом усрдну решеност да се одржи нада у обновљење Божјег царства на новој земљи (Откривење 21,1-5). „Бесмртни умови тамо ће одушевљено и неуморно размишљати о чудима стваралачке моћи и тајнама откупитељске љубави. Тамо неће више бити суровог, преварљивог непријатеља да нас наводи да заборавимо Бога. Свака способност ће се развијати, сваки дар повећавати. Прикупљање знања неће умарати ум, нити исцрпљивати снагу. Тамо ће најузвишенији подухвати бити остваривани, најплеменитије тежње достизане, највише жеље испуњаване, али и даље ће бити нових врхова на које се треба попети, нових истина које треба схватити, нових циљева који ће захтевати улагање свих снага ума и душе.“ – Елен Г. Вајт, *Велика борба*, стр. 677 (оригинал).

Чврста решеност да се не заборави Сион је прећутно обећање Господњих ходочасника, да никада неће прихватити овај свет као своју домовину, већ да ће чекати нова небеса и нову земљу.

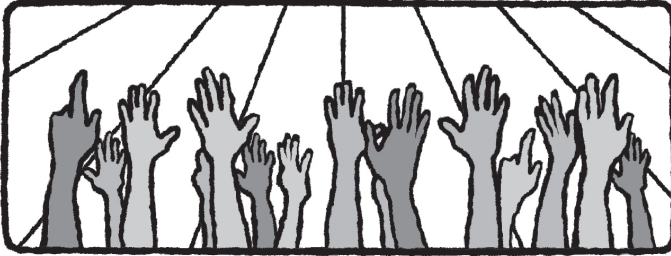
Зато Сионске псалме могу да певају верници свих генерација који чезну да живе у Новом Јерусалиму (Откривење 3,12). Сионске песме нас подстичу да с надом ишчекујемо будући свет, али нас такође обавезују да будемо заступници Божје благодати у овом садашњем свету.

ПИТАЊА ЗА РАЗГОВОР:

1. Како да преузмемо духовна и теолошка начела Божјег народа на Сиону, као дословном делу Јерусалима, и применимо их на цркву и њену мисију у свету?
2. Како верници могу да пребивају у Божјем светилишту данас? (Јован 1,14-18; Јеврејима 12,22-24).
3. На који начин ће Сион постати град свих народа као што предвиђа Псалам 87? (Римљанима 5,10; Ефесцима 2,11-16; Колошанима 1,19-23).
4. Како бисте одговорили некоме ко указује на реалност да у овом свету зли често напредују док многи „добри“ људи пате? Шта ви мислите о томе? Зашто је важно признати да засад немамо сасвим задовољавајуће одговоре на сва питања?

БОГОСЛУЖЕЊЕ КОЈЕ НИКАД НЕ ПРЕСТАЈЕ

Текстови за проучавање у току седмице: Псалми 134; Исаија 42,10-12; Откривење 14,3; Псалми 15; Псалми 101,1-3; Псалми 96; Откривење 14,6-12; Јован 4,23.24.

Текст за памћење: „Пјеваћу Господу за живота својега; хвалићу Бога својега док сам год“ (Псалми 104,33).

Како наш доживљај Божје благодати и силе расте, ми све више осећамо потребу да поставимо исто питање као и псалмиста: „Шта ћу вратити Господу за сва добра што ми је учинио?“ (Псалми 116,12). Неизбежан одговор је да свој живот треба посветити верности Богу.

У Псалмима, Израел није само народ већ „скупштина“ или „сабор велики“ (Псалми 22,22.25; Псалми 35,18). То указује да је првенствени позив Израела био да слави Бога и да сведочи о Њему осталим народима, јер Господ жели да се цео свет придружи Његовом народу на богослужењу. Господњи народ се поистовећује са праведнима, и са онима који обожавају Господа и полажу своју наду у Њега и Његову љубав.

Дакле, слављење Господа на великом сабору је идеал богослужења. То не значи да молитва и слављење појединаца у Израелу поприма другоразредни значај. Напротив, лично богослужење надахњује заједничко богослужење новим жаром (Псалми 22,22.25), док с друге стране, индивидуално богослужење остварује свој пуни потенцијал у блиском односу са својом заједницом. Заједничко богослужење назива се и „већем праведничким“ (Псалми 111,1). Праведни познају Бога (Псалми 36,10) и Бог познаје њих (Псалми 37,18), и то искуство прожима сваки аспект њиховог постојања.

*Проучите поуку за ову седмицу да бисте се припремили за суботу, март 23.

ПОДИГНИТЕ РУКЕ У СВЕТИЛИШТУ

Прочитајте текст Псалми 134. Где се богослужење одржава у овом стиху? Какав је исход благосиљања Господа?

Псалам 134 подсећа на Аронов свештенички благослов из текста 4. Мојсијева 6,24-26 (такође и Псалми 67,1), и истиче благослов као основни принцип и исход односа између Бога и Израела. Народ благосиља Бога у светилишту, а Бог благосиља свој народ са Сиона. Ти благослови се протежу на цео живи свет, јер је Господ Створитељ неба и земље. Помињање Сиона као места божанских посебних благослова ставља нагласак на Господњу заветну везу с Његовим народом. Дакле, управо у оквиру завета благодати Израел ужива предност да благосиља Господа и да буде благословен од Њега.

Прочитајте следеће текстове: Псалми 18,1; Псалми 36,1; Псалми 113,1; Псалми 134,1.2 и Псалми 135,1.2. Како су учесници богослужења ту приказани?

Псалми често описују вернике као Господње слуге. „Сад благосиљајте Господа, све слуге Господње, које стојите у дому Господњем ноћу“ (Псалми 134,1) – то се вероватно односи на Левите који су чували ноћну стражу (1. Дневника 9,23-27), или на њихово слављење Бога које је трајало даноноћно (1. Дневника 9,33).

С обзиром да су Израелци обожавали невидљивог Бога, који није могао бити представљен никаквим кипом или сликом, светилиште је служило томе да одражава Господњу славу и да пружа безбедно окружење у ком су грешни људи могли да приђу свом светом Цару. Тај сусрет је инициран од самог Господа и регулисан је Његовим законима и уредбама.

„Кад дођете к њему, као камену живу, који је, истина, од људи одбачен, али од Бога изабран и прибран: и ви као живо камење зидајте се у кућу духовну и свештенство свето, да се приносе приноси духовни, који су Богу повољни, кроз Исуса Христа“ (1. Петрова 2,4.5). Оно што видимо овде, у Петровим речима, јесте новозаветни израз истих идеја изложених у овим псалмима – о Божјем народу, сада светом свештенству, који приноси хвалу и захвалност свом Господу Исусу Христу, свом Створитељу и Искупитељу, за све добро што је учинио за њих.

Као новозаветни верници, и ми такође имамо свештеничку улогу, у смислу да смо позвани да, као посредници, добру вест еванђеља преносимо свету. На које начине то можемо најуспешније да чинимо?

ПЕВАЈТЕ ГОСПОДУ НОВУ ПЕСМУ

Прочитајте следеће стихове: Псалми 33,3; Псалми 40,3; Псалми 96,1; Псалми 98,1; Псалми 144,9 и Псалми 149,1. Који заједнички мотив постоји у свима њима?

Псалми позивају људе да певају „нову песму“. Шта се овде подразумева под „новом песмом“? Разлог за „нову песму“ је нова спознаја Господњег величанства и суверенитета над овим светом, и захвалност за бригу и спасење које нам Он пружа као Створитељ и Судија целе земље. Избављење од непријатеља и од смрти, као и Божја посебна наклоност према Израелу, неки су од личних мотива за певање „нове песме“. Мада и друге песме такође хвале Господа због Његове добротe и Његових чуда, „нова песма“ је посебна. Она изражава новопробуђену радост и обећање обновљене оданости Богу. Ново искуство божанског избављења надахњује људе да признају Господа као свог Творца и Цара. Уобичајене теме у псалмима који говоре о „новој песни“ су, између осталог, поверење у Бога, хваљење Његових дивних дела и захвалност за избављење из невоља.

Прочитајте следеће текстове: Исаија 42,10-12; Откривење 5,9 и Откривење 14,3. Шта можемо закључити о „новој песни“ на основу тих библијских текстова?

Божји народ Израел описан је дирљивим изразима као народ „који је близу њега [Бога]“ (Псалми 148,14), што подразумева да од целог створеног света Израел има најпосебнији статус, те да стога има највећу обавезу и привилегију да хвали Бога. Библија на тај начин подстиче вернике свих генерација да певају нову песму у славу свог Искупитеља, која представља њихово јединствено сведочанство о спасењу крвљу Јагњетовом. „Нова песма“ може да се односи на песму коју нико никада раније није чуо, песму која подсећа на живо искуство Божје благодати у животу појединца. „Нова песма“ такође може да изражава наду, и у том случају се новина те песме огледа у ишчекивању јединственог, неупоредивог доживљаја Божјег величанства у будућности. Право богослужење превазилази приношење жртава и дарова и одражава живи однос са Богом који је увек свеж и динамичан. У извесном смислу, могло би се једноставно рећи да је „нова песма“ нови израз наше љубави и захвалности за оно што је Бог учинио за нас – израз који се свакодневно обнавља.

Размислите о Божјим благословима у свом животу. Кад бисте певали нову песму, како би она звучала?

ГОСПОДЕ, КО МОЖЕ ДА ПРЕБИВА У ТВОМ СВЕТИЛИШТУ?

Прочитајте текст Псалми 15. Ко су људи који су достојни да врше службу Богу у Његовом присуству?

Одговор који псалам даје на то питање представља сажетак захтева који су већ изнети у Божјем закону и пророцима: они чији су поступци („твори правду“) и карактер („из срца својега“) (видети 5. Мојсијева 6,5; Михеј 6,6-8) одраз Божје природе. Светилиште је било свето место, и све у њему, укључујући свештенике, било је освештано. Дакле, светост је обавезан предуслов за улазак у Божје присуство. Светост Израела требало је да буде свеобухватна, да уједињује богослужење са етиком и да се испољава у свим аспектима живота. Закон је дат Божјем народу да би им омогућио да остваре свој највећи потенцијал, односно, да живе као царство свештеника. Царско свештенство подразумева живот светости у Божјем присуству и доношење заветних благослова другим народима.

Прочитајте текстове Псалми 24,3-6 и Псалми 101,1-3. Шта значи бити свет?

„Срце безазлено“ (енгл. „савршено“) највећа је врлина верника пред Богом. Јеврејски израз тамим, „савршен“, има значење „потпуности“ и „целине“. „Савршена“ лоза (тамим) је цела, неоштећена и здрава (Језекиљ 15,5). Животиње које се приносе на жртву морале су бити тамим, односно без мане (3. Мојсијева 22,21-24). „Праве“ речи (тамим) потпуно су истините (Јов 36,4). „Савршено срце“ је, дакле, „срце безазлено“ (Псалми 24,4) или срце од интегритета (Псалми 15,2). Оно тражи Бога (Псалми 24,6) и бива обновљено Божјим опроштењем (Псалми 51,2-10). Непорочан живот извире из спознаје Божје благодати и праведности. Божанска благодат надахњује и оспособљава Божје слуге да живе у страху Господњем, то јест, у ненарушеном заједништву са Богом и у покорности Његовој Речи. Сведочанство о преданом и побожном животу доноси хвалу Богу, а не себи самом. Запазите да је већина захтева у Псалму 15 дата у негативном облику (Псалам 15,3-5). Ту се, дакле, не ради о стицању Божје наклоности, већ о избегавању онога што би могло да нас одвоји од Бога.

Како можемо свесно одлучивати да избегавамо оно што нас удаљује од Бога? Шта би све могло да нас удаљи од Бога и како да то избегнемо?

КАЗУЈТЕ ПО НАРОДИМА СЛАВУ ЊЕГОВУ

Прочитајте текст Псалми 96. Који вишеструки аспекти богослужења се помињу у том псалму?

Богослужење обухвата певање Господу (Псалми 96,1.2), хваљење Његовог имена (Псалми 96,2), објављивање Његове добротe и величине (Псалми 96,3.4) и доношење дарова у Његов храм (Псалми 96,8). Поред тих познатих елемената богослужења, Псалам 96 истиче и један његов не тако очигледан аспект, наиме, његову еванђеоску димензију која се огледа у објављивању Господњег царства другим народима (Псалми 96,2.3.10).

Међутим, певање, хваљење, приношење дарова и објављивање еванђеља нису неке одвојене радње, већ само различити изрази истог богослужења. Објава Божјег спасења свим народима даје суштину хваљењу Бога и садржај и смисао богослужењу. Обратите појму на то како се разлози за богослужење подударају са поруком која се објављује другим народима: „Јер је велик Господ“ (Псалми 96,4), „Јер су сви богови у народа ништа: а Господ је небеса створио“ (Псалми 96,5), јер „Господ царује“ (Псалми 96,10) и „јер иде да суди земљи“ (Псалми 96,13). Према томе, циљ евангелизма је да друге народе уједини са Божјим народом, а на крају и са свим створењима – да их уједини у обожавању Господа (Псалам 96,11-13).

Богослужење извире из унутрашње спознаје тога ко је Господ, то јест, да је Он Створитељ, Цар и Судија (Псалми 96,5.10.13). Богослужење дакле обухвата сећање на Божја дела из прошлости (стварање), прослављање Његових садашњих чуда (Божјег одржавања света и Његове садашње владавине) и ишчекивање Његових будућих дела (суд на крају времена и нови живот на новом небу и новој земљи).

Суд у псалмима означава обнављање божанског поретка мира, правде и благостања у свету који је тренутно притиснут неправдом и патњом. Зато се цела земља радује ишчекујући Божје судове (Псалми 96,10-1; Псалми 98,4-9). Чињеница да је Господ праведан Судија треба додатно да мотивише људе да Га обожавају у светости и да „стрепе“ пред Њим. То такође треба да их упозори да богослужење не сватају олако (Псалам 96,9). Богослужење доноси огромну радост и поуздање (Псалми 96,1.2.11-13), али истовремено и свети страх и стрепњу пред Богом (Псалми 96,4.9).

Свеопшти позив Псалма 96 на обожавање Створитеља и Судије, налази свој одраз у Божјој последњој објави еванђеља свету, у порукама три анђела из текста Откривење 14,6-12. Рекло би се да тај псалам многоме садржи елементе Божје поруке за последње време: стварање, спасење („вечно еванђеље“), богослужење и суд. Све је ту.

Упоредите Псалам 96 са порукама три анђела (Откривење 14,6-12). У ком смислу он износи исте основне истине као и та порука за последње време, коју ми треба да објавимо свету?

КАДА БОГ НЕ УЖИВА У ЖРТВАМА

Прочитајте следеће текстове: Псалми 40,6-8; Псалми 50,7-23 и Псалми 51,16-19. Којим важним питањем се ти текстови баве? Зашто Бог не ужива у жртвама које је прописао у својој Речи (2. Мојсијева 20,24)?

Као и пророци, псалмисти осуђују различите злоупотребе богослужења. То што они хоће да нагласе у овим стиховима није Господња одбојност према израелским жртвама и празницима, већ разлог за такву одбојност, а то је кобна одвојеност између богослужења и духовности.

Бог не укорава свој народ због њихових приноса и жртава паљења, већ због њихове злоће и дела неправде која су чинили у свом личном животу (Псалми 50,8,17-21). Псалми не проповедају против жртава и богослужења, већ против таштих жртава и испразних служби, које се показују у правом светлу кроз неправедно понашање таквих верника.

Кад не постоји јединство између спољашњих израза обожавања и исправне унутрашње мотивације, тада ритуали сами по себи обично постају важнији од стварног искуства приближавања Богу. Односно, различити видови богослужења постају сами себи сврха, уместо да упућују на Бога и да Га откривају.

Прочитајте текст Јован 4,23.24. Коју битну мисао Исус овде истиче, а која се тачно поклапа са оним на шта упозоравају псалми које данас разматрамо?

Жртве саме по себи нису довољне. Од какве су користи биле те жртве ако срце оних који су их приносили није било испуњено покајањем, вером и жалосћу због греха? Само када је било праћено покајањем и искреним захваљивањем, жртвовање телаца могло је да буде угодно пред Богом као „жртве правде“ (Псалми 51,19, видети и Псалми 50,14). Исус је, цитирајући пророка Исаију, изразио то на овај начин: „Ови људи приближавају се к мени устима својим, и уснама поштују ме; а срце њихово далеко стоји од мене“ (Матеј 15,8). Проблеми које су псалмисти уочили били су исти они с којима се и Исус сусретао у свом односу са неким људима, посебно вођама, током своје земаљске службе.

Како се можемо потрудити да и ми, адвентисти, са свом светлошћу и знањем које поседујемо, не паднемо у исту замку, помишљајући да је довољно и само то што познајемо истину и вршимо одговарајуће обреде?

ЗА ДАЉЕ ПРОУЧАВАЊЕ

Ако сте у прилици, прочитајте поглавље под насловом „Како се молити“ („How to Pray“), стр. 39-42, из књиге *A Call to Stand Apart* (*Позив да се издвојите*) од Елен Г. Вајт.

Оно што је најбитније кад је реч о богослужењу јесте потреба за покајањем – истинским покајањем: „Покајање подразумева жалост због греха и одвраћање од њега. Ми се нећемо одрећи греха ако не сагледамо сву његову злоћудност; све док у свом срцу не презремо грех, неће доћи ни до какве стварне промене у нашем животу.

Има много оних који не успевају да схвате праву природу покајања. Многи су жалосни због учињеног греха, па чак покушавају и да изврше неко спољашње поправљање, јер се боје да ће њихова злодела навући патње на њих. Међутим, то није покајање у библијском смислу. Они жале због патњи, а не због греха. Таква је била Исавова жалост, када је увидео да је заувек изгубио првенаштво. Валам је, преплашен од анђела који је са исуканим мачем стајао на путу, признао свој грех, страхујући да не изгуби живот, али то није било право покајање због греха. Код њега није дошло ни до какве промене циља, ни до каквог гнушања на грех. И Јуда Искариотски, пошто је издао свог Господа, узвикнуо је: 'Ја сагреших што издадох крв праву' (Матеј 27,4).“ – Елен Г. Вајт, *Пут Христу*, стр. 22, 23 (оригинал).

„Иако Бог не станује у храмовима, који су начињени људском руком, Он својим присуством указује част скуповима свога народа. Он је обећао да ће, када се окупе да Га траже, да признају своје грехе, да се моле једни за друге, и сам својим Духом бити међу њима. Међутим, они који се окупљају да Му служе, треба да одбаце свако зло. Уколико Му не буду служили духом и истином и у лепоти светости, њихово окупљање биће узалудно. О таквима Господ каже: 'Ови људи приближавају се к мени устима својим, и уснама поштују ме; а срце њихово далеко стоји од мене' (Матеј 15,8,9). Они који служе Богу морају да Му служе 'духом и истином, јер отац хоће таковијех богомољаца' (Јован 4,23).“ – Елен Г. Вајт, *Историја пророка и царева*, стр. 50 (оригинал).

ПИТАЊА ЗА РАЗГОВОР:

1. Шта је верников највећи дар Богу (Псалми 40,6-10; Римљанима 12,1,2)?
2. На који начин су лично и заједничко богослужење повезани? Зашто нам је заиста потребно и једно и друго? Како једно побољшава друго?
3. Многи сматрају да се богослужење састоји само у молитвама, певању химни, проучавању Библије и остале духовне литературе. Међутим, иако су све те активности неопходне за богослужење, да ли је оно ограничено само на њих? Наведите неке примере других облика богослужења.
4. Елен Г. Вајт је писала: „На службу Њему не треба гледати као на нешто што растује срце и онеспокојава дух. Обожавање Господа и учешће у Његовом делу требало би да нам представља задовољство.“ – Пут Христу, стр. 103 (оригинал). Како обожавање Господа може да постане задовољство?

ЧЕКАЈ НА ГОСПОДА

Текстови за проучавање у току седмице: Псалми 27,14; Римљанима 8,18-25; Псалми 131; Матеј 18,3; Псалми 126; Псалми 92; Марко 16,1-8; 2. Петрова 1,19.

Текст за памћење: „Уздај се у Господа, буди слободан; нека буде срце твоје крјенко, уздај се у Господа!“ (Псалми 27,14).

Стигли смо до последње седмице овог тромесечја у ком проучавамо Псалме. Ово духовно путовање провело нас је кроз искуство страхопоштовања пред нашим величанственим Створитељем, Царем и Судијом; кроз радости божанског избављења, праштања и спасења; кроз тренутке предања у време бола и туговања; кроз славна обећања Божјег вечног присуства и најаву једног свеопштег, непрекидног богослужења у част нашег Господа. То путовање се наставља, док живимо у нади у Господњи долазак, када ће наша чежња за Богом доживети своје коначно испуњење. Ако постоји нека завршна порука коју можемо извући из Псалама, онда су то речи: „Чекај на Господа.“

Чекање на Господа не подразумева провођење времена у доколици и очајању. Напротив, чекање на Господа је чин вере и уздања, који се показује на делу. Чекање на Господа преображава наше суморне вечери, испуњавајући их ишчекивањем ведрог јутра (Псалми 30,5; Псалми 143,8). Оно јача наше срце обновљеном надом и миром. Оно нас покреће да вредније радимо, доносећи снопове обилне жетве са Господњих мисионих поља (Псалми 126,6; Матеј 9,36-38). Чекање на Господа никад нас неће навести да се постидимо, већ ће бити богато награђено, јер је Господ веран својим обећањима (Псалми 37,7-11.18. 34; Псалми 71,1; Псалми 119,137.138).

*Проучите поуку за ову седмицу да бисте се припремили за суботу, 30. март.

ПОЗИВ ДА ЧЕКАМО

Прочитајте следеће текстове: Псалми 27,14; Псалми 37,7.9.34; Псалми 39,7; Псалми 40,1; Псалми 69,6; Галатима 5,5 и Римљанима 8,18-25. На шта ти текстови усрдно позивају Божји народ?

Један од највећих стресова у животу вероватно је стрес повезан са чекањем. Ко год ми били, где год живели, који год положај у животу заузимали, сви смо понекад принуђени да чекамо на нешто. Од чекања у реду у продавници до чекања да чујемо лекарску дијагнозу, сви ми нешто чекамо – што нам се и не допада баш увек, зар не?

А шта је, онда, са чекањем на Бога? Појам чекања на Господа не налазимо само у Псалмима већ и на многим другим местима у Библији. У свим тим случајевима, оперативна реч је истрајност. Истрајност је наша чврста решеност да се одупремо страху да ћемо бити разочарани, и да Бог из неког разлога неће успети да допре до нас. Одана Божја деца чекају, знајући поуздано да је Бог веран, и да они који Га чекају, ако су Му препустили да реши њихову ситуацију, могу бити сигурни да ће Он деловати у њиховом најбољем интересу, чак и ако у датом тренутку то тако не изгледа.

Чекање на Господа је нешто више од обичног чекања. То је дубока чежња за Богом која се може упоредити са јаком жеђи у сушној земљи (Псалми 63,1). Псалмиста чека на многе благослове од Бога, али његова жудња да буде у Божјој близини превазилази сваку другу жељу и потребу у његовом животу.

Као што читамо код Павла, у том чудесном стиху из Посланице Римљанима, Бог и сва дела стварања чекају на обновљење овог света и блажени сусрет Бога и Његовог народа на крају времена. Он пише: „Јер чекање твари чека да се јаве синови Божији“ (Римљанима 8,19).

Какво предивно обећање!

Међутим, док чекамо на коначно спасење и поновно уједињење са Богом, и док „све што је створено... уздише и мучи се у порођајним боловима“ (Римљанима 8,22, ССП), Господ још увек, посредством Светог Духа, борави међу својим народом.

У међувремену, позвани смо да сведочимо (Дела 1,4-8) о плану спасења, који ће свој врхунац достићи приликом новог стварања. То ново стварање је, у крајњој линији, оно што чекамо – коначно испуњење наших нада као адвентистичких хришћана, чије само име, адвентисти, садржи идеју о ономе чему се надамо. Ми чекамо, али знамо да то није узалуд. Христова смрт и васкрсење, приликом првог доласка, најбоље су јемство Његовог другог доласка.

Шта тренутно чекате од Бога? Како да научимо да чекамо с вером и уздањем, посебно када оно за шта се молимо никако да дође?

ЧЕКАЊЕ ДЕТЕТА ОДВИКНУТОГ ОД СИСАЊА

Прочитајте текст Псалми 131. Чему нас тај псалам учи кад је реч о односу са Богом?

Божји народ живи у свету који жалости верне, свету пуном искушења и тешкоћа скоро за свакога. Али обновљено убеђење да је он Божје дете и да за свој живот зависи од Бога, теши псалмисту и наводи га на признање да његова гордост не вреди ништа. Обмањивост гордости огледа се у томе што она наводи људе да постану егцентрични и неспособни да гледају даље од себе. На тај начин, горди бивају заслепљени за Божју узвишенију стварност.

Насупрот томе, праведни подижу своје очи ка Богу (Псалми 123,1.2). Спознаја Божје величине чини их понизним и слободним од себичности и таштих амбиција. Псалмиста јавно признаје да не тежи ничему „великом“ нити ономе „што је више од мене“ (Псалми 131,1). Ти изрази се односе на Божја дела у овом свету која премашују људску способност разумевања. А опет, савремена наука открива да чак и нешто „најједноставније“ може да буде невероватно сложено и далеко изнад наше моћи поимања, бар за сада. У томе, заправо, стоји велика иронија – што више сазнајемо о физичком свету, то се веће загонетке појављују пред нама.

С друге стране, метафора употребљена у стиху Псалми 131,2, „као одојче код мајке своје“ (НСП) представља упечатљиву слику некога ко налази смирење и утихнуће у Божјем загрљају. Она упућује на однос љубави који дете оставља са својом мајком у различитим фазама свог раног детињства.

Одвикавајући нас од безначајних амбиција и гордости, Бог нам постепено уводи „чврсту храну“, све док не будемо у стању да кажемо: „Јело је моје да извршим вољу онога који ме је послао, и да свршим његов посао“ (Јован 4,34; такође Јеврејима 5,12-14). Детиње поверење у Псалму 131 заправо је слика зреле вере која је окушана и опробана животним тешкоћама, и која се темељи на спознаји да је Бог истинит и веран својој Речи.

На крају, псалмиста усмерава пажњу на добробит Божјег народа. У крајњој линији, ми смо позвани да своје искуство са Богом искористимо како би ојачали Његову цркву. То јест, оно што смо лично сазнали о Божјој верности и доброты, можемо да делимо са другима који се, из овог или оног разлога, још увек боре у својој вери. Можемо да сведочимо о Христу чак и у самој цркви, где многи тек треба лично да Га упознају.

„Заиста вам кажем, ако се не повратите и не будете као дјеца, нећете ући у царство небеско“ (Матеј 18,3). Шта нам Исус ту каже? Шта га идеја подразумева?

УНОШЕЊЕ СНОПОВА

Прочитајте текст Псалми 126. Шта је то што Божјем народу даје снагу и храброст? Шта је ту речено, у том контексту, што ми можемо да применимо на свој живот данас?

Господња чудесна избављења у прошлости представљају непресушан извор надахнућа за Божји народ, као и извор њихове наде за будућност. Избављење у прошлости било је тако велико да се могло описати као остварење сна (Исаија 29,7.8). Запазите да се генерација која у Псалму 126 хвали Господа због избављења Његовог народа из ропства у прошлости (Псалми 126,1), тренутно и сама налази у ропству (Псалми 126,4).

Међутим, радост и олакшање доживљени у прошлости поново се оживљавају кроз песме, и усвајају као садашње искуство. Нове генерације одржавају библијску историју живом, сматрајући себе присутним међу онима који су те догађаје посматрали из прве руке. Дакле, жива вера гледа на велика дела која је Бог учинио за свој народ у прошлости, као на нешто што је учинио и за нас, а не само за њих (прошле генерације верника).

Заправо, сећање на прошлост подстиче обнављање наде у садашњости. Слика враћања потока „на сасушену земљу“ (Псалми 126,4) представља моћну метафору Божјег изненадног и силног деловања у корист свог народа. Крајњи југ Јудеје био је сушна пустињска област. Али након обилних падавина током кишне сезоне, потоци би се нагло образовали и потекле би бујице воде. Ране и позне кише имале су пресудну улогу за успех пољопривредне године (5. Мојсијева 11,14; 5. Мојсијева 28,12). Слично томе, слика сејања са сузама и жетве с радошћу (Псалми 126,5.6) представља снажно обећање о божанском вођству из тешке садашњости у срећну будућност.

Завршетак жетве био је време када су учесници древних јеврејских ходочашћа доносили сезонске плодове у Божји храм у Јерусалиму (2. Мојсијева 34,22.26). Мотив жетве пружао је снажну духовну поуку људима тог времена. Као што се труд око сетве и брига о њивама, воћњацима и виноградима награђују радошћу обилне жетве, тако ће садашња искушења Божјег народа бити овенчана радошћу спасења на крају времена. Слика велике жетве указује на Божје обнављање Његовог царства на земљи приликом Христовог другог доласка (Амос 9,13-15; Матеј 9,37). И ту се, међутим, намеће тема чекања. Као и у случају жетве, морамо сачекати да бисмо видели плодове и резултате свог труда.

Здржите се у мислима на неким тренуцима када сте јасно и непогрешиво видели како Господ делује у вашем или у животу других људи. Како можете из тих искустава црпети наду за оно кроз шта сада пролазите?

ЧЕКАЊЕ У БОЖЈЕМ СУБОТНОМ ПОЧИВАЊУ

Прочитајте текст Псалми 92. Која су два аспекта суботног дана наглашена у овој песми за суботу?

Хваљење Бога због великих дела Његових руку (Псалми 92,4,5) и слика праведних која асоцира на Едем (Псалми 92,12-14) јасно упућују на Стварање, прво што субота обележава. Псалам такође велича Господа као Бога правде, због Његове победе над непријатељима (Псалми 92,7-15), и тиме наглашава другу тему у вези са суботом – искупљење од зла (5. Мојсијева 5,12-15). Дакле, Псалам 92 велича Бога зато што је Он створио свет у прошлости и зато што га одржава у садашњости, што нам даје наду да ће и на крају времена вечни бо-жански ред и мир бити успостављени.

Људи могу да уживају у суботном одмору јер је Бог „Вишњи“ (Псалми 92,1), и јер Му Његов надмоћан и узвишен положај даје неупоредиву предност над њиховим непријатељима.

А опет, иако је Свевишњи, Господ спремно посеже на доле да избави оне који Га призивају. Господње дело стварања, а посебно искупљење Његових створења, требало би да надахне људе да славе Бога и да Га воле. На крају крајева, живот у палом свету, без наде у искупљење, није нешто што би икога могло посебно да одушеви. У таквом свету, ми волимо, патимо, умиремо – и то без икакве наде. Зато славимо Господа, не само као свог Створитеља већ и као свог Искупителја.

„Ново уље“ указује на обновљену решеност псалмисте да Богу служи као Његов изнова посвећени слуга (Псалми 92,10). Помазање уљем вршено је ради посвећења одабраних људи попут свештеника и царева (2. Мојсијева 40,15; 1. Самуилова 10,1). Међутим, да би описао своје помазање, псалмиста бира необичну јеврејску реч, балал, која углавном не осликава помазање Божјих слугу, већ означава „мешање“ уља са другим деловима жртве (2. Мојсијева 29,2; 3. Мојсијева 2,4,5). Та јединствена употреба речи балал од стране псалмисте подразумева да он жели себе да представи као живу жртву Господу, и да целог себе посвети Богу (Римљанима 12,1).

Није никакво чудо пронаћи мисли о посвећењу у псалму који се бави суботом, јер је субота знак да Господ посвећује свој народ (2. Мојсијева 31,13). Слика палми (финик) и кедара на Ливану представља Божји народ који расте у вери и истинском уважавању Божје љубави и Његових дубоких помисли. Субота је знак Господњег вечног завета с Његовим народом (Језекиљ 20,20). Зато је суботни одмор од суштинског значаја за припаднике Божјег народа, јер их оспособљава да с поверењем чекају на то да Господ испуни сва своја заветна обећања (Јеврејима 4,1-10).

Поново прочитајте цео текст Псалми 92. Каква нам се велика нада ту нуди и како можемо, чак и сада, да се утешимо оним што ту пише?

РАДОСТ ДОЛАЗИ ИЗЈУТРА

Прочитајте следеће текстове: Псалми 5,3; Псалми 30,5; Псалми 49,14; Псалми 59,16; Псалми 92,2; Псалми 119,147; 2. Петрова 1,19 и Откривење 22,16. Које доба дана је симболично приказано као време божанског испуњења и зашто?

У псалмима, обично је јутро то време када се очекује Божје испуњење. Јутро открива Божју милост, чиме се завршава дуга ноћ бриге и очаја (Псалми 130,5.6). У Псалму 143, Божје ослобођење ће садашњу таму смрти (Псалми 143,3) преокренути у светлост новог јутра (Псалми 143,8), а боравак у гробној јами (Псалми 143,7) у боравак на „земљи равној“ (Псалма 143,10, НСП).

Прочитајте текст Марко 16,1-8. Шта се догодило тог јутра о ком се овде говори и зашто је то толико важно за нас?

Јутро васкрсења Исуса Христа омогућило је долазак вечног јутра Божјег спасења за све који верују у Његово име. Када су среди васкрслог Господа, Исусови ученици су искусили пуну снагу обећања из стиха Псалми 30,5: „Вечером долази плач, а јутром радост.“ Само захваљујући Божјој милости и безусловној љубави наш плач се претвара у радост (Псалми 30,5.7).

Као што звезда Даница најављује свитање новог дана, тако вера најављује нову стварност вечног живота у свакодневици Божје деце (2. Петрова 1,19). Исус се назива сјајном звездом Даницом (Откривење 22,16), као Онај којег жељно ишчекујемо и који ће доћи да успостави своје царство у ком више неће бити ноћи, зла и смрти (Откривење 21,1-8.25). На крају крајева, то је оно што, више од ичега другог, очекујемо кад говоримо о чекању на Господа. А то је, свакако, вредно чекања.

„Над разваљеном Јосифовом гробницом, Христос је победоносно обзнанио: 'Ја сам Васкрсење и Живот.' Ове речи могло је да изговори само Божанство. Сва створена бића живе Божјом вољом и силом. Она су зависни примаоци живота од Бога. Од најузвишенијег серафима до најскромнијег живог бића, сви изнова примају силу са Извора живота. Само Онај који је једно са Богом може рећи: Имам власт положити свој живот и имам власт узети га опет. У својој божанској природи, Христос је поседовао силу којом је могао да сломи окове смрти.“ – Елен Г. Вајт, Чежња векова, стр. 785 (оригинал).

Смрт је, каже се, уцртана у наше ћелије од самог рођења. Мада је то тачно, бар у случају нас палих бића, шта нам Исусово васкрсење обећава кад је реч о привременом карактеру смрти? Зашто никад не смемо сметнути с ума да је смрт за нас само привремено стање?

ЗА ДАЉЕ ПРОУЧАВАЊЕ

У књизи *Пут Христу* од Елен Г. Вајт, прочитајте поглавље под насловом „Растење у Христу“, стр. 67-75 (оригинал).

Псалми нам упућују усрдне позиве да чекамо на Господа. „Ослони се на Господа, и чекај га“ (Псалми 37,7). А кад нам чекање постане тешко, кад нас обузме осећај неизвесности и усамљености, треба да се сетимо ученика на дан Исусовог вазнесења на небо (Дела 1,4-11). Исус се вазнео на небо пред њиховим очима, док су они били остављени да чекају на Његов повратак неког непознатог дана у будућности. Ко је икада окусио снажнију чежњу да одмах прими Божји благослов од ученика тог дана? Они су сигурно жудели да кажу: „Госпode, поведи нас одмах са собом“. Ипак, речено им је да чекају на Очево обећање и на Исусов повратак. А ако бисмо помислили да су они због тога били очајни и разочарани, изненадили бисмо се. Ученици су се вратили у Јерусалим и урадили тачно оно што им је Исус рекао – чекали су на дар Светог Духа, а онда су са великом силом проповедали еванђеље по свету (Дела 1,12-14; Дела 2).

Заповест нашег Господа да чекамо на Њега постаје немогућа ако Он не изврши своје дело у нама посредством Светог Духа. Никаква количина људског ентузијазма не би могла да издржи притисак који чекање може да наметне нашем крхком „ја“. Једино што нам може помоћи да поднесемо то оптерећење је пребивање у Исусу Христу, наине, лични однос са Њим. „Ако Христос буде боравио у нашем срцу, Он ће деловати у нама 'да хоћемо и учинимо као што Му је угодно' (Филипљанима 2,13). Тада ћемо радити као што је Он радио, и показиваћемо исти дух. На тај начин, у љубави према Њему и пребивајући у Њему, ми ћемо 'узрости у ономе који је глава, Христос' (Ефесцима 4,15).“ – Елен Г. Вајт, *Пут Христу*, стр. 75 (оригинал). Док настављамо да чекамо на Господа, можемо наћи мир и задовољство у псалмима. Наше песме и молитве су место свакодневног сусрета Божјег срца с нашим срцем.

ПИТАЊА ЗА РАЗГОВОР:

1. Зашто је чекање значајно у нашем духовном животу? Разговарајте о искуству чекања неких библијских хероја вере. Како је чекање прочистило и ојачало њихову веру? (Римљанима 4,19-22; Јеврејима 11).
2. Чиме ће се наше чекање завршити? (Псалми 37,34-40). Односно, шта нам је обећано да ће се десити када, коначно, све буде било решено? Какву наду налазимо у тим текстовима када је реч, на пример, о правди која нам је тако дуго недостајала у овом животу?
3. Што се мртвих тиче, зашто је за њих, са аспекта њиховог личног искуства (Проповедник 9,5), чекање на Исуса практично завршено? Какву наду можемо наћи у одговору на то питање?

Једино правило вере

1. П	1. Јован 6,63.	Упућена обичном свету
2. У	Лука 4,4.	Храна за душу
3. С	Јован 5,24.	Једино правило вере
4. Ч	О Јову 37,14.	Гледајте чудеса Божја
5. П	Јеремија 33,3.	Живот у небеској атмосфери
6. С	Псалам 119,11.	Препис Божје воље

Кључеви Неба

7. Н	Проповедник 12,13.	Појашњен план спасења
8. П	Јован 5,39.	Слушање Исусовог гласа
9. У	Матеј 16,19.	Кључеви Неба
10. С	Псалам 119,24.	Без премца
11. Ч	Псалам 33,6.	Стваралачка енергија
12. П	Псалам 119,50.	Смрт земаљске природе
13. С	Псалам 119,9.	Тврђава против искушења

Рапе уз раме

14. Н	Псалам 119,104.	Марљиво поучавање
15. П	Лука 24,15.	Рапе уз раме
16. У	1. Јованова 3,2.	Средишња тема Библије
17. С	Откривење 12,7.	Велика борба у Писму
18. Ч	Псалам 119,12.	Стих по стих
19. П	Данило 2,21.	Божја рука у историји
20. С	Матеј 14,31.	Зашто сумња?

Велики учитељ

21. Н	Матеј 13,8.	Слушаоци упоређени са добром земљом
22. П	Јован 8,32.	Познавање истине
23. У	Дела 17,11.	Пример житеља Верије
24. С	Псалам 119,74.	Узвишени утицај
25. Ч	Приче 3,5.	Велики учитељ
26. П	Псалам 68,20.	Наука о спасењу
27. С	О Јову 38,4.	Наука и Библија

Писмо наша заштита

28. Н	Матеј 13,17.	Усмерите поглед према Христу
29. П	Откривење 3,8.	Обмане последњих дана
30. У	Исаија 8,20.	Писмо наша заштита
31. С	Јован 7,17.	Наша прва дужност

Нераскидива веза

1. Ч Римљанима 16,25. Добровољна жртва
2. П 1. Тимотију 3,16. Нераскидива веза
3. С Јован 14,11. Узвишенија дела

Божански Учитель

4. Н Јован 1,14. Божанској природи била је потребна људска
5. П Исаија 9,6. Божански Учитель
6. У Јован 3,17. Љубав пуна самоодрицања
7. С Колошанима 2,15. Разоткривени Луцифер
8. Ч Исаија 14,13.14. Себичност не може да схвати љубав
9. П Јован 1,16. Бог схвата
10. С Лука 2,11. Историја из Витлејема

Љубав јача од смрти

11. Н Лука 2,42. Схватање своје мисије
12. П Лука 2,49. „У оном што је Оца Мојега“
13. У Јован 7,5. Породични проблеми
14. С Марко 10,38. Стрпљење
15. Ч 2. Коринћанима 5,17. Будите усредсређени на Христа
16. П Римљанима 5,5. Љубав јача од смрти
17. С Јован 10,11. Добри Пастир

Победнички улазак

18. Н Јован 11,43. Испит Христовог божанства
19. П Захарија 9,9. Победнички улазак
20. У Јован 12,27.28. Исус је дошао да прослави Бога
21. С Матеј 24,14. Јеванђеље упућено свету
22. Ч Јован 13,10. Ви сте чисти
23. П Лука 23,42. Разбојник који се кајао
24. С Јован 19,30. Сврши се

Он је Цар славе

25. Н Матеј 28,6. Он је устао
26. П Псалам 24,7. Он је Цар славе
27. У Јеврејима 12,2. Христово крунисање
28. С Јеврејима 4,16. Христово посредовање
29. Ч Јеврејима 8,1. Христова небеска служба

1. П Матеј 11,28.
 2. С Матеј 5,48.

Савршенство

Управо такви какви смо
 Савршенство

3. Н 2. Коринћанима 12,9.
 4. П Исус Навин 24,15.
 5. У Матеј 12,30.
 6. С Јован 8,11.
 7. Ч 2. Тимотију 2,19.
 8. П Наум 1,7.
 9. С Римљанима 3,10.

Избор је ваш

Само благодаћу
 Избор је ваш
 Или или
 Нема изговора за грех
 Највећа битка са којом се суочавамо
 Припрема за време невоље
 Самоправедност

10. Н Дела 2,47.
 11. П Јован 12,32.
 12. У Јован 16,13.
 13. С Ефесцима 2,1.
 14. Ч 1. Коринћанима 3,16.
 15. П 2. Коринћанима 7,1.
 16. С Матеј 5,6.

Духовно исцељење

Шта Бог може да учини са вама
 Јеванђеље је намењено свима
 Деловање Светог Духа
 Духовно исцељење
 Чишћење Храма
 Светлост је...!
 Праведност је...!

17. Н 1. Солуњанима 4,3.
 18. П Јован 17,17.
 19. У 2. Коринћанима 7,10.
 20. С Матеј 6,33.
 21. Ч Псалам 51,10.
 22. П Приче 28,13.
 23. С Римљанима 2,4.

Тежња за Богом

Посвећење је...!
 Посвећење је библијско учење
 Покајање је ...!
 Тежња за Богом
 Пример покајања
 Први корак прихватања
 Тражите покајање

24. Н Дела 24,25.
 25. П Филибљанима 2,13.
 26. У Јован 3,3.
 27. С Марко 5,36.
 28. Ч Галатима 6,14.
 29. П Ефесцима 2,8.
 30. С 1. Јованова 3,3.

Новорођење

Зашто се треба чувати оклевања?
 Снага воље
 Новорођење
 Верујте ономе што Бог каже
 У сенци крста
 Спаситељева благодат
 Пример истинског посвећења

31. Н Римљанима 8,29.

Усклађени са Божјом вољом

Усклађени са Божјом вољом

ЧИТАЊЕ БИБЛИЈЕ РЕДОМ

Јануар		Фебруар		Март	
1. 1. Мојс.	1-3	1. 3. Мојс.	11-13	1. И. Навин	5-9
2. «	4-6	2. «	14-16	2. «	10-13
3. «	7-9	3. «	17-19		
4. «	10-12			3. «	14-17
5. «	13-15	4. «	20-23	4. «	18-21
6. «	16-19	5. «	24-27	5. «	22-24
		6. 4. Мојс.	1-3	6. О Суд.	1-3
7. «	20-23	7. «	4-6	7. «	4-6
8. «	24-26	8. «	7-9	8. «	7-9
9. «	27-30	9. «	10-13	9. «	10-12
10. «	31-33	10. «	14-16		
11. «	34-36			10. «	13-15
12. «	37-39	11. «	17-19	11. «	16-18
13. «	40-42	12. «	20-22	12. «	19-21
		13. «	23-26	13. О Рути	1-2
14. «	43-46	14. «	27-29	14. «	3-4
15. «	47-50	15. «	30-32	15.1. Сам.	1-3
16. 2. Мојс.	1-3	16. «	33-36	16. «	4-6
17. «	4-6	17. 5. Мојс.	1-3		
18. «	7-9			17. «	7-9
19. «	10-12	18. «	4-6	18. «	10-12
20. «	13-15	19. «	7-9	19. «	13-17
		20. «	10-13	20. «	18-20
21. «	16-18	21. «	14-16	21. «	21-23
22. «	19-21	22. «	17-19	22. «	24-26
23. «	22-26	23. «	20-22	23. «	27-31
24. «	27-29	24. «	23-25		
25. «	30-31			24. 2. Сам.	1-3
26. «	32-34	25. «	26-28	25. «	4-6
27. «	35-37	26. «	29-31	26. «	7-11
		27. «	32-34	27. «	12-14
28. «	38-40	28. И. Навин	1-2	28. «	15-17
29. 3. Мојс.	1-4	29. И. Навин	3-4	29. «	18-20
30. «	5-7			30. «	21-24
31. «	8-10				
				31. 1. О Цар.	1-3

ВЕЧЕРЊЕ БОГОСЛУЖЕЊЕ У ПОРОДИЦИ

Јануар	Фебруар	Март
1. Псалам 1.	1. Псалам 29.	1. Псалам 53.
2. Псалам 2.	2. Псалам 30.	2. Псалам 54.
3. Псалам 3.	3. Псалам 31,1-14.	3. Псалам 55.
4. Псалам 4.	4. Псалам 31,15-24.	4. Псалам 56.
5. Псалам 5.	5. Псалам 32.	5. Псалам 57.
6. Псалам 6.	6. Псалам 33.	6. Псалам 58.
7. Псалам 7.	7. Псалам 34.	7. Псалам 59.
8. Псалам 8.	8. Псалам 35,1-14.	8. Псалам 60.
9. Псалам 9.	9. Псалам 35,15-28.	9. Псалам 61.
10. Псалам 10.	10. Псалам 36.	10. Псалам 62.
11. Псалам 11.	11. Псалам 37,1-19.	11. Псалам 63.
12. Псалам 12.	12. Псалам 37,20-40.	12. Псалам 64.
13. Псалам 13.	13. Псалам 38.	13. Псалам 65.
14. Псалам 14.	14. Псалам 39.	14. Псалам 66.
15. Псалам 15.	15. Псалам 40.	15. Псалам 67.
16. Псалам 16.	16. Псалам 41.	16. Псалам 68.
17. Псалам 17.	17. Псалам 42.	17. Псалам 69,1-16.
18. Псалам 18,1-15.	18. Псалам 43.	18. Псалам 69,17-36.
19. Псалам 18,16-30.	19. Псалам 44,1-12.	19. Псалам 70.
20. Псалам 18,31-50.	20. Псалам 44,13-26.	20. Псалам 71,1-14.
21. Псалам 19.	21. Псалам 45.	21. Псалам 71,15-24.
22. Псалам 20.	22. Псалам 46.	22. Псалам 72.
23. Псалам 21.	23. Псалам 47.	23. Псалам 73,1-15.
24. Псалам 22,1-15.	24. Псалам 48.	24. Псалам 73,16-28.
25. Псалам 22,16-31.	25. Псалам 49.	25. Псалам 74.
26. Псалам 23.	26. Псалам 50,1-15.	26. Псалам 75.
27. Псалам 24.	27. Псалам 50,16-23.	27. Псалам 76.
28. Псалам 25.	28. Псалам 51.	28. Псалам 77.
29. Псалам 26.	29. Псалам 52.	29. Псалам 78,1-14.
30. Псалам 27.		30. Псалам 78,15-28.
31. Псалам 28.		31. Псалам 78,29-42.

*Предлажемо верницима да ове текстове читају у
шоку вечерњеј бојослужења у својој породици.*

ПОЧЕТАК СУБОТЕ У ЈАНУАРУ 2024. ГОДИНЕ

МЕСТО	ДАТУМ			
	5.	12.	19.	26.
Кладово, Неготин	16,04	16,12	16,20	16,29
Бор, Зајечар, Пирот, Струмица	16,06	16,14	16,22	16,31
Вршац , Параћин, Ниш , Лесковац, Врање, Радовиш, Кавадарци, Ђевђелија , Јагодина	16,08	16,16	16,24	16,33
Кикинда , Српска Црња, Алибунар, Ковин, Смедерево , Пожаревац, Смедеревска Паланка, Крушевац , Куманово , Велес	16,10	16,18	16,26	16,35
Сента, Бечеј, Зрењанин , Панчево, Београд , Аранђеловац, Крагујевац , Краљево, Косовска Митровица, Приштина , Тетово, Скопље , Прилеп, Битољ	16,12	16,20	16,28	16,37
Суботица , Бачка Топола, Кула, Врбас, Нови Сад , Рума, Ваљево, Чачак, Нови Пазар, Ђаковица, Призрен, Охрид	16,14	16,22	16,30	16,39
Сомбор , Бачка Паланка, Шид, Срем. Митровица, Богатић, Шабац , Ужице, Беране, Пећ , Дебар	16,16	16,24	16,32	16,41
Бели Манастир, Осијек , Даљ, Вуковар, Винковци, Бијељина , Лозница, Пљевља, Колашин	16,18	16,26	16,34	16,43
Тузла, Фоча, Подгорица , Улцињ	16,20	16,28	16,36	16,45
Подравска Слатина, Славонска Пожега, Славонски Брод, Дервента, Добој, Сарајево , Билећа, Зеленика	16,22	16,30	16,38	16,47
Копривница, Бјеловар, Вировитица , Дарувар, Босанска Градишка , Нова Градишка, Зеница, Мостар , Требиње, Дубровник	16,24	16,32	16,40	16,49
Мурска Собота, Ормож , Чаковец, Вараждин , Приједор, Бања Лука , Јајце, Метковић, Пељешац, Мљет	16,26	16,34	16,42	16,51
Марибор , Ливно, Хвар, Корчула, Птуј , Крапина, Загреб , Сисак, Дрвар	16,28	16,36	16,44	16,53
Дравоград, Словењ Градец, Рогашка Слатина, Џеље , Зидани Мост, Карловац, Слуњ, Бихаћ, Книн, Сплит , Брач	16,30	16,38	16,46	16,55
Межица, Госпић , Шибеник, Вис	16,32	16,40	16,48	16,57
Јесенице, Крањ, Љубљана , Цриквеница, Крк, Раб, Паг, Задар, Дуги Оток, Биоград на мору	16,34	16,42	16,50	16,59
Крањска Гора, Постојна, Ријека , Црес, Лошињ	16,36	16,44	16,52	17,01
Горица, Копер, Ровињ, Пула	16,38	16,46	16,54	17,03

Подаци из ове табеле изведени су по зимском рачунању времена.

ПОЧЕТАК СУБОТЕ У ФЕБРУАРУ 2024. ГОДИНЕ

МЕСТО	ДАТУМ			
	2.	9.	16.	23.
Кладово, Неготин	16,39	16,48	16,58	17,07
Вршац , Бор, Зајечар, Књажевац, Пирот	16,41	16,50	17,00	17,09
Кикинда , Српска Црња, Алибунар, Пожаревац, Ниш	16,43	16,52	17,02	17,11
Суботица, Сента, Бечеј, Зрењанин , Панчево, Ковин, Смедерево , См. Паланка, Јагодина, Параћин, Крушевац , Лесковац, Врање, Радовиш, Струмица	16,45	16,54	17,04	17,13
Бачка Топола, Кула, Врбас, Нови Сад , Рума, Београд , Аранђеловац, Крагујевац, Куманово, Кавадарци, Ђевђелија	16,47	16,56	17,06	17,15
Сомбор , Бачка Паланка, Срем. Митровица, Богатић, Шабац , Ваљево, Чачак, Краљево, Косовска Митровица, Приштина , Скопље , Велес	16,49	16,58	17,08	17,17
Бели Манастир, Осијек , Винковци, Бијељина , Лозница, Ужице, Нови Пазар, Призрен, Тетово, Прилеп	16,51	17,00	17,10	17,19
Тузла, Беране, Пећ, Ђаковица, Битољ	16,53	17,02	17,12	17,21
Вировитица, Подр. Слатина, Слав. Пожега, Сл. Брод, Дервента , Добој, Пљевља, Колашин	16,55	17,04	17,14	17,23
Мурска Сбота, Чаковец, Вараждин, Копривница, Бјеловар, Дарувар, Бос. Градишка, Нова Градишка, Зеница, Сарајево , Фоча, Подгорица	16,57	17,06	17,16	17,25
Марибор , Ормож, Птуј, Бања Лука , Билећа, Бар, Улцињ	16,59	17,08	17,18	17,27
Словењ Градец, Цеље , Крапина, Загреб , Сисак, Приједор, Јајце, Мостар , Требиње, Дубровник, Зеленика	17,01	17,10	17,20	17,29
Дравоград, Межица, Рогашка Слатина, Зидани Мост, Карловац, Дрвар, Ливно, Метковић, Пељешац, Мљет	17,03	17,12	17,22	17,31
Крањ, Љубљана , Слуњ, Бихаћ, Книн, Сплит , Брач, Хвар, Корчула	17,05	17,14	17,24	17,33
Крањска Гора, Јесенице, Постојна, Цриквеница, Госпић , Шибеник, Биоград на мору	17,07	17,16	17,26	17,35
Горица, Ријека , Крк, Црес, Раб, Задар, Паг, Дуги Оток, Вис	17,09	17,18	17,28	17,37
Копер, Лошињ	17,11	17,20	17,30	17,39
Ровињ, Пула	17,13	17,22	17,32	17,41

Подаци из ове табеле изведени су по зимском рачунању времена.

ПОЧЕТАК СУБОТЕ У МАРТУ 2024. ГОДИНЕ

МЕСТО	ДАТУМ				
	1.	8.	15.	22.	29
Кладово, Неготин	17,17	17,26	17,34	17,43	17,51
Српска Црња, Вршац, Бор, Зајечар	17,19	17,28	17,36	17,45	17,53
Сента, Кикинда , Зрењанин , Алибунар, Ковин, Пожаревац, Књажевац, Пирот	17,21	17,30	17,38	17,47	17,55
Суботица , Бачка Топола, Бечеј, Панчево, Београд , Смедерево , Смедеревска Паланка, Јагодина, Параћин, Ниш , Лесковац	17,23	17,32	17,40	17,49	17,57
Сомбор , Кула, Бачка Паланка, Врбас, Нови Сад , Рума, Аранђеловац, Крагујевац , Крушевац, Врање, Радовиш, Струмица	17,25	17,34	17,42	17,51	17,59
Даљ, Вуковар, Шид, Сремска Митровица, Богатић, Шабац , Ваљево, Чачак, Краљево , Куманово, Кавадарци, Ђевђелија	17,27	17,36	17,44	17,53	18,01
Бели Манастир, Осијек , Винковци, Бијељина , Лозница, Ужице, Нови Пазар, Косовска Митровица, Приштина , Скопље , Велес	17,29	17,38	17,46	17,55	18,03
Подравска Слатина, Тузла, Пећ , Ђаковица, Призрен, Тетово, Прилеп	17,31	17,40	17,48	17,57	18,05
Мурска Сбота, Чаковец, Копривница, Бјеловар, Вировитица , Дарувар, Слав. Пожега, Слав. Брод, Дервента , Добој, Пљевља, Беране, Битољ	17,33	17,42	17,50	17,59	18,07
Птуј , Ормож, Вараждин , Босанска Градишка, Нова Градишка, Зеница, Сарајево , Фоча, Колашин , Дебар, О хрид	17,35	17,44	17,52	18,01	18,09
Марибор , Цеље, Крапина, Загреб , Сисак, Приједор, Бања Лука , Подгорица	17,37	17,46	17,54	18,03	18,11
Дравоград, Межица, Рогашка Слатина, Зидани Мост, Јајце, Мостар , Билећа, Требиње, Зеленика , Бар, Улцињ	17,39	17,48	17,56	18,05	18,13
Словењ Градец, Карловац, Слуњ, Бихаћ, Дрвар, Ливно, Метковић, Дубровник	17,41	17,50	17,58	18,07	18,15
Јесенице, Крањ, Љубљана , Книн, Пељешац, Мљет	17,43	17,52	18,00	18,09	18,17
Крањска Гора, Постојна, Ријека , Цриквеница, Крк, Госпић, Шибеник, Сплит , Брач, Хвар, Корчула	17,45	17,54	18,02	18,11	18,19
Горица, Копер, Црес, Раб, Паг, Задар, Биоград на мору, Вис	17,47	17,56	18,04	18,13	18,21
Ровињ, Пула , Лошињ, Дуги Оток	17,49	17,58	18,06	18,15	18,23

Подаци из ове табеле изведени су по зимском рачунању времена.

ЈУЖНОАЗИЈСКА ДИВИЗИЈА

УНИЈЕ	ЦРКВЕ	ВЕРНИШТВО	ПОПУЛАЦИЈА
Источно-централна Индија	2.595	117.948	27.338.000
Североисточна Индија	224	54.065	49.974.819
Северна Индија	474	161.389	819.854.211
Јужно-централна Индија	256	65.588	73.613.446
Југоисточна Индија	488	131.838	81.938.520
Југозападна Индија	240	37.551	32.250.759
Западна Индија	257	107.177	202.668.440
ПРИПОЈЕНА ПОЉА			
Област острва Андаман и Никобар	1	295	434.675
Источно хималајско поље	14	893	756.000
Хималајска област	26	9.350	30.369.000
Малдиви (није укључено ни у једно поље)	0	0	543.000
Укупно:	4.575	1.143.346	1.424.678.000

ПРОЈЕКТИ:

- Гимназија, Аурангабад, Индија
- Школа, Ани, Индија
- Школа, Палакад, Индија
- Енглеска црква, Адвентистички колеџ Лаури, Бенгалуру, Индија
- Централна енглеска црква, Бенгалуру, Индија
- Школа, Танџавур, Индија
- Омладински центар за обуку, Мангинапуди, Индија
- Школа, општина Гади, Удајапур, Непал
- Школа, Пасигат, Индија
- Школа, Намунагхар, Андаманска острва, Индија